

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 4 (49), юли 2014 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейска конференция на органите за защита на личните данни	3
Заседания на Координационните групи за надзор на Евродак, ВИС и ШИС II	4
Заседания на надзорните органи на Европол и на Митническата информационна система	6
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	7
Работна група по чл. 29 приветства решението на съда на ЕС относно услугата “търсене” в Интернет	8
КЗЛД продължава обучението на големи администратори на лични данни	9
Заклучителен семинар по проект на КЗЛД, свързан със защитата на личните данни на работното място	11
Приключен е проект на КЗЛД по Оперативна програма “Административен капацитет”	12
Отмяна на Директива 2006/24/ЕО за задържане на трафичните данни. Какво следва?	13
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	16
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	17
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	18
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	82

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГНИТЕ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 5 юни 2014 г., в Страсбург, под мотото „Европейско и международно сътрудничество в областта на защитата на личните данни“ се проведе годишната Европейска конференция на органите за защита на данните. Конференцията е ежегодно събитие, на което представители на официално признатите органи за защита на данните, както и наблюдатели в тази област, имат изключителната възможност да обсъждат въпроси от взаимен интерес, да споделят свои виждания и практики, като общата цел е постигане на напредък в областта на фундаменталното право за защита на личните данни и неприкосновеността. Тази година организатори на събитието бяха Съвета на Европа и Френския орган за защита на личните данни. Председателят на Комисията за защита на личните данни, Венцислав Караджов, представляваше българския надзорен орган.

Фокус на Конференцията бе темата за сътрудничеството между органите за защита на данните и подобряване на съвместната работа. Въпросът за взаимодействието естествено възниква от предизвикателствата на глобализацията, налагащи необходимостта от общ подход и съвместни действия, които да отговорят адекватно на тези предизвикателства. Целта на дискусиите бе да се идентифицират възможностите за обмен на знания и опит не само в европейски, а и в световен мащаб.

Работата на Конференцията бе организирана в 3 основни и една фокусна сесия.

Първата сесия бе посветена на текущото състояние на европейското и световно международно сътрудничество при осъществяване на защита на личните данни, като бяха разгледани различни аспекти – обмен на добри практики, сътрудничество при реализиране на отчетност, взаимодействие в правоприлагането. Представена бе текущата правна рамка, регламентираща сътрудничеството и взаимодействията между различните национални органи.

Втората сесия очерта очакванията към европейското и международно сътрудничество, като тази тема също бе разгледана в различни аспекти – очаквания на органите по защита на данните, на частния сектор, на гражданското общество.

Третата сесия представи виждания за развитие в областта на защита на личните данни и идеи за засилване и затвърждаване на сътрудничеството. Като средства и възможност за взаимодействие бяха разгледани и обсъдени: Глобалната мрежа за прилагане правото на неприкосновеност (GPEN), Международната конференция на органите за защита на данните и неприкосновеността на личния живот, Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. Системата за сътрудничество на ниво ЕС в областта на защита на потребителите бе демонстрирана като подходящ пример за оказване на помощ и взаимодействие, който може да намери приложение и в областта на защита на данните.

Във фокусната сесия бе представен Наръчник по европейската правната рамка за защита на личните данни, издаден от Съвета на Европа и Агенцията на Европейския съюз за основните права.

В заключителната част на Конференцията бяха приети 2 резолюции:

- Резолюция относно преразглеждането на Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни (Конвенция № 108).
- Резолюция относно акредитацията на органа за защита на личните данни на Грузия като член на Европейската конференция на органите за защита на данните със статут на европейски национален орган по защита на личните данни.

В резолюцията относно Конвенция № 108 участниците в Конференцията заявяват намерението на Европейските органи за защита на данните да допринасят активно за развитието на защитата на личните данни както в Европа, така и извън нея, както и да насърчават постигането на високи стандарти в тази област. Конференцията потвърждава необходимостта въз основа на съществуващите принципи да бъдат модернизирани и укрепени различните правни рамки за защита на личните данни. Подкрепят се усилията на Съвета на Европа за модернизиране на утвърждаващите универсални принципи на Конвенция 108 и Допълнителния към нея протокол. Изтъква се, че глобализацията на обработването и обмена на данни налага цялостен подход, като се вземат предвид не само европейската, но и международната правна рамка за защита на данните. Конференцията поздравява Съвета на Европа за насърчаване присъединяването на нови страни към Конвенция № 108 и Допълнителния протокол, като едновременно с това подчертава, че това не трябва да води до намаляване на високия стандарт за защита на данните, осигурен понастоящем от тези инструменти. В резолюцията се призовава Съвета на Европа, държавите-членки, както и държавите, страни по Конвенция № 108, да запазят, и ако е възможно, да увеличат сегашното ниво на защита. Призовават се държавите-участнички да осигурят представителството на органите за защита на данните в Консултативния комитет на Конвенция 108.

На последно, но не последно по значимост място, Конференцията отбелязва, че ефективната защита на личните данни изисква създаването на независими надзорни органи, които като минимум трябва:

- да разполагат с правомощия за разследване и намеса, както и с право да издават решения и налагат санкции;
- да могат да издават становища по всички въпроси, отнасящи се до защитата на личните данни и по-специално, да бъдат консултирани за всеки законодателен или административен акт по отношение на защитата на данните;
- да бъдат в състояние да се ангажират с ефективно сътрудничество, чрез обмен на полезна информация и координиране на техните дейности.

В своята резолюция Конференцията подчертава, че преразглеждането на правните рамки за защита на данните е една възможност да се направи реално подобрене и да се гарантира по-ефективна защита за всички.

ЗАСЕДАНИЯ НА КООРДИНАЦИОННИТЕ ГРУПИ ЗА НАДЗОР НА ЕВРОДАК, ВИС И ШИС II

В периода 06-09 май 2014 г. в Брюксел се проведе заседания на Координационните групи за надзор на Европейската система за автоматизирана идентификация на пръстови отпечатыци (Евродак), Визовата информационна система (ВИС) и Шенгенската информационна система от второто поколение (ШИС II). Представител на Комисията за защита на личните данни бе нейният член Мария Матева.

Европейската система за автоматизирана идентификация на пръстови отпечатыци (Евродак) е компютърна система за сравняване на дактилоскопични отпечатыци с оглед ефективното прилагане на Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г. (заместена от Регламент на Съвета 343/2003 от 18 февруари 2003 г.) за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждане на молба за убежище, подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна. Координационната група за надзор на Евродак работи под ръководството на Европейския надзорен орган за защита на данните и представлява платформа, в рамките на която органите за защита на данните, отговарящи за надзора на Евродак съгласно член 20 от Регламент 2725/2000/ЕО, си сътрудничат

за осигуряване на съвместен контрол. На състоялото се през месец май заседание бе приет доклада за дейността на групата през 2013 г., който в последствие е публикуван на уебсайта на Европейския надзорен орган за защита на данните. Участниците в заседанието обсъдиха настоящото състояние на системата и нейното използване, както и предстоящото изготвяне на брошури с информация относно обработването на данните на различни категории лица, влизащи в обхвата на Регламента от Дъблин. В брошурите ще бъде обяснено как тези данни се използват от органите на полицията и правосъдието. На заседанието бе разгледан и въпросът за предстоящия през 2015 г. преглед на системата от страна на Координационната група.

На заседанието на **Координационния надзорен орган за Визовата информационна система (ВИС)**, представители от Агенцията за широкомащабни технологични системи на ЕС (eu-Lisa) и от Европейската комисия запознаха присъстващите с последните развития на системата, Засегнати бяха въпроси, свързани с компетентните органи, имащи право на достъп до системата; пръстовите отпечатъци; изискванията за издаване на виза; въвеждането на информация в системата; свързването на подадени от едно и също физическо лице документи; актуалността на данните, предоставяни от други информационни системи. Докладвано

бе проведено от няколко държави изследване относно възлагане на част от дейностите по издаване на визи на подизпълнители. Подчертано бе, че предоставянето на тези дейности трябва да е правно регламентирано чрез клаузи в договор (задължителни договорни клаузи, като възможност), да бъде гарантирано предприемането на адекватни технически и организационни мерки за защита на обработваните данни, както и да се определи точен период за задържане на данните. Споделено бе виждането, че тези подизпълнители трябва да бъдат регистрирани като администратори на лични данни. Групата е изготвила три въпросника, чиято цел е да се провери настоящото приложение на Визовата информационна система, да се очертаят възможните проблеми и да се предложат варианти за тяхното преодоляване. На заседанието бе обсъден и приет общ документ за извършване на проверки относно обработката на лични данни във ВИС. Обект на дискусия бе и трансфера на данни към трети страни (сключени двустранни или международни договори) и последните развития на Визовата информационна система на национално ниво.

На заседанието на **Координационната група за надзор на Шенгенската информационна система от второто поколение (ШИС II)** бяха обсъдени сигурността на информационната система, упражняването на правата на лицата и текущи национални развития. Анализирани бе предоставен за попълване въпросник относно сигурността на ШИС, въз основа на който са направени препоръки за създаването на специална група от експерти, която да се занимава по-детайлно със сигурността на системата. Обсъдено бе изготвянето на предписания относно необходимите мерки за сигурност, в случай на възлагане на част от дейностите по обработка на лични данни на външни изпълнители. Посочено бе, че е в процес работата по актуализиране на каталога с добри практики на Шенгенската информационна система, както и на общите стандарти за решаване на проблеми в ШИС II. Докладвани бяха развития по отношение на разработваната в момента процедура за съобщаване на инциденти, по която точка за контакт е Агенцията за широкомащабни информационни системи eu-Lisa. Разгледани бяха и въпроси, свързани с предоставянето на информация на САЩ от ШИС или от национални информационни системи по линия на трансфера на резервационни данни на пътниците, ползващи въздушен транспорт. Представени бяха резултатите от въпросник относно правата на лицата, чиито данни се обработват в ШИС. Констатирано бе увеличаване на жалбите, подадени в националните бюра СИРЕНЕ. Представителите на eu-Lisa и на Европейската комисия запознаха страните-членки с мерките за сигурност при инциденти, настъпили в ШИС и с механизъм за провеждане на проверки на централната система и на националните звена.

ЗАСЕДАНИЯ НА НАДЗОРНИТЕ ОРГАНИ НА ЕВРОПОЛ И НА МИТНИЧЕСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

На 16 юни 2014 г. в Брюксел се проведеха заседания на Съвместния надзорен орган и Комитета по жалбите на Европол. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейният председател, Венцислав Караджов, и членовете на КЗЛД – Мария Матева и Цанко Цолов.

Сред основните теми от дневния ред на заседанието бе одобрения в рамките на проведения на 5-6 юни Съвет „Правосъдие и вътрешни работи” общ подход по предложението за нов Регламент за Европол. Предложението за нов Регламент за Европол има за цел създаването на по-ефективен механизъм за надзор. Позицията на

Съвместния надзорен орган, споделяна от Комисията за защита на личните данни, е за запазване правото на достъп до лични данни, както и запазване на силната роля на националните органи за защита на данните по отношение на надзора на Европол. Обсъдени бяха текущи и предстоящи инспекции, свързани с работата на Европол, както и модернизирането на системата за сигурен обмен на информация - СИЕНА. На заседанието се извърши процедура по гласуване на нов председател на Съвместния надзорен орган, предвид изтичане мандата на досегашния – г-жа Наташа Пирк Мусар, информационен комисар на Словения. Бяха подкрепени кандидатурите на г-жа Вана Палумбо от италианския надзорен орган за председател и на г-н Вилберт Томсън от Холандия – за заместник-председател.

На 17 юни 2014 г. в Брюксел се проведеха заседания на Съвместния надзорен орган и на Координационната група за надзор на Митническата информационна система (МИС). В заседанието участваха членовете на КЗЛД проф. Веселин Целков и Цветелин Софрониев. Последният бе представен като нов член на Съвместния надзорен орган и Координационната група за надзор на Митническата информационна система.

На заседанието на Съвместния надзорен орган на Митническата информационна система бяха обсъдени въпроси, свързани с извършената инспекция на ОЛАФ и възможни бъдещи действия. Разгледан бе проект на въпросник относно обработването на данни на национално ниво в МИС, по който държавите-членки следва да предоставят своя принос. Целта на въпросника е да се направи преглед на функционирането на системата и възможностите за подобряване на нейната ефективност. В рамките на заседанието бяха обсъдени националните развития във връзка с приетата от Съвместния надзорен орган брошура за правата на лицата и отговорностите на компетентните органи по отношение на Митническата информационна система. По този въпрос също се очаква писмен принос на държавите-членки.

Основни теми от проведеното през същия ден заседание на Координационната група за надзор на Митническата информационна система бяха докладите на Ирландия и Европейския надзорен орган за защита на данните от направените проверки на ирландската МИС и ОЛАФ, проекта на наръчник за упражняване правото на лицата на достъп до данни в МИС (който ще обобщава националните практики, вкл. точките за контакт), както и работната програма на Координационната група за периода 2014-2015 г. Основни приоритети в работната програма на Координационната група са извършването на оценка на полезността на Митническата информационна система, упражняването на правото на достъп на лицата, както и подобряване на взаимодействието между Съвместния надзорен орган и Координационната група за надзор на Митническата информационна система.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 3 и 4 юни 2014 г. се състоя 96-то пленарно заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Представители от българска страна бяха председателят на КЗЛД, Венцислав Караджов и Мария Матева – член на Комисията. Основни теми на срещата бяха: решенията на Съда на ЕС по делата, свързани с Гугъл и обявяването на Директива 2006/24/ЕО за запазването на данни за невалидна; големите масиви от данни (Big data); обработването в облака (Cloud computing);

обвързващите корпоративни правила за обработващите лични данни. В дневния ред на заседанието присъстваха и теми, свързани с европейската законодателна реформа в областта на защитата на личните данни, модернизацията на Конвенция 108, търговското споразумение със САЩ (Transatlantic Trade and Investment Partnership – TTIP), Интернет на нещата, Конвенцията за киберпрестъпленията, както и вътрешни консултации за подобряване организацията и методите на работа в работната група.

Европейската комисия представи информация за напредъка в обсъждането на предложението за общ Регламент за защита на данните. В рамките на дискусиите, които се водят в Съвета, все още се търси компромисен вариант по отношение принципа за „обслужване на едно гише“. Участниците в срещата изразиха мнение, че в Регламента следва да остане текстът, свързан с ограничаването на трансферите към трети страни, когато важен интерес изисква това.

Във връзка с модернизацията на Конвенция 108, бе изразено мнението, че подходът при обсъждането е прагматичен, като по този начин не се допуска забавяне на работата. Отчетен бе напредъкът, постигнат с помощта на работата в САНДАТА (ad hoc Комитет по защита на данните) и DAPIX (Работна група „Защита на данните и обмен на информация“). На срещата още веднъж бе подчертано, че Конвенцията следва принципите на Директива 95/46/ЕО като стандарт и представлява вътрешен документ за ЕС. От своя страна, Европейският надзорник по защита на данните обобща, че от съществено значение за успешното приключване на реформата, е постигането на съответствие между документите.

Една от обсъдените теми бе Решението на Съда на ЕС във връзка с делото Гугъл срещу Испания. Докладчикът по темата – представителят на Испания, изрази благодарност за получените поздравления и не скри удовлетворението си от решението на Съда. С решението на практика са приети всички аргументи на испанския орган по защита на данните и са отхвърлени всички доводи на Гугъл, като в крайна сметка Съдът много категорично защитава личните данни в интернет. Решението на Съда по това дело е значима крачка напред и се отнася не само до Гугъл, а засяга всички така наречени „търсачки“. То утвърждава позицията, че доставчиците на услугата „търсене“ в интернет извършват обработване на лични данни. „Правото да бъдеш забравен“, което се предвижда да бъде въведено с новия Регламент, на практика вече съществува. Правото субектът на данни да иска заличаване на негови собствени данни също е реализирано с принципното решение на Съда. От друга страна, участниците в заседанието акцентираха върху възникващите в тази връзка въпроси относно профилирането, баланса между обработването на данни и защитата на личния живот, начините за осъществяването на тези права, както и правната им защита. Приветствана бе бързината, с която Гугъл реагира на решението. На страниците на търсачката вече е наличен линк, посредством който всяко лице може да заяви своето желание негови лични данни да бъдат изтрити.

Докладът относно големите масиви от данни (Big data), разпространен от Кабинета на американския президент, предизвика разисквания сред участниците в заседанието. Те се обединиха около мнението, че Big data създават реален риск за личното пространство, тъй като обработването на толкова много данни може да доведе до непредвидими резултати, когато няма ясно определени цели.

На срещата беше обърнато сериозно внимание на решението на Съда на ЕС от 8 април 2014 г. по отношение Директива 2006/24/ЕО за запазване на данни и обявяването ѝ за невалидна. Решението засяга законодателствата на различните държави членки и се налага да се обсъдят последиците от него.

РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ПРИВЕТСТВА РЕШЕНИЕТО НА СЪДА НА ЕС ОТНОСНО УСЛУГАТА „ТЪРСЕНЕ“ В ИНТЕРНЕТ

Европейските органи за защита на данните, участващи в Работната група по член 29 от Директива 95/46/ЕО, издадоха на 23 май 2014 г. прессъобщение, с което приветстват решение на Съда на ЕС от 13 май 2014 г. Решението касае **правния статут на интернет търсачките** по отношение на обработването на лични данни чрез услугата „търсене“, **приложимостта на Директива 95/46/ЕО** към тази услуга и **правото на физическите лица** да изискват заличаване на препратките към информация, появяващи се като резултати от търсене, когато се нарушават техните права за защита на личните данни. Решението е в отговор на въпроси, изпратени през 2012 г. от Върховния съд на Испания във връзка с възникнал спор между Гугъл и испанския орган за защита на данните, по жалба, подадена от испански гражданин.

Със своето решение от 13 май 2014 г. Съдът на ЕС постанови, че **доставчиците на услуги за търсене на информация са администратори на лични данни** по отношение на обработването на лични данни, извършвано от търсачките, тъй като тяхната дейност се свежда до автоматично отбелязване на публикуваната он-лайн информация и нейното предоставяне на потребителите на мрежата. Тази дейност се явява допълнителна на действията, свързани с публикуването на информация и следователно доставчиците на услуги за търсене трябва да носят отговорност в случай, че правата на субектите на данни бъдат засегнати. Съдът на ЕС **потвърди приложимостта на Директива 95/46/ЕО към търсачките** (в конкретния случай - Гугъл) дотолкова, доколкото обработването на лични данни се извършва от представителство на предприятие, което се намира на територията на държава-членка и е създадено за извършване на рекламни дейности, както и продажба на място за реклама, която да бъде публикувана от търсачката в тази държава-членка. На тези основания, Съдът на ЕС заключи, че **потребителите на мрежата имат право директно да изискват от търсачката изтриване на препратки** към уеб страници, съдържащи информация, която нарушава техните права съгласно Директивата, дори ако съответното публикуване на информация на уеб страниците само по себе си е законосъобразно.

В своето решение Съдът на ЕС отбелязва, че въпреки че превъзхождат икономическия интерес на търсачките, правото на неприкосновеност на личния живот и правото за защита на личните данни не са абсолютни. Поради тази причина правото на изтриване на информация трябва да бъде преценявано във всеки отделен случай в зависимост от характера на съответната информация, от нейната чувствителност за субекта на данни, както и от интереса на обществото да има достъп до нея, като се има предвид ролята на физическото лице в общественния живот.

Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО заявява в своето прессъобщение, че това решение на Европейския съд **представлява нов етап в защитата на данните в ЕС по отношение на търсачките и като цяло, в он-лайн пространството**. С цел анализиране последствията от решението на Европейския съд и създаването на общ подход при прилагането му, започва обмен на мнения и информация между органите за защита на личните данни на Европейския съюз.

КЗЛД ПРОДЪЛЖАВА ОБУЧЕНИЕТО НА ГОЛЕМИ АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Информационно-обучителната дейност на Комисията за защита на личните данни е не само правомощие, но и задача с ключов приоритет. Тя има решителен принос към процеса на постигане и отстояване на национално ниво на европейските стандарти в защитата на личните данни. За обучението на администраторите на лични данни относно техните задължения по Закона за защита на личните данни, Комисията разчита на добро взаимодействие с партньорски институции и заинтересовани страни.

През месеците май и юни 2014 година се проведеха 4 обучения – на служители от банковия сектор, Националната агенция за приходите, регионалните структури на Българския лекарски съюз и на съдии и съдебни служители от административните съдилища в градовете Хасково, Пазарджик и Смолян. Някои елементи на обучителния процес са общи за всички - въвеждане на основни понятия, разясняване на условията за законосъобразно обработване на лични данни, както и на Наредба № 1 на КЗЛД за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Едновременно с това се осигурява целево обучение, съобразено с аудиторията и нейните специфични потребности. С цел правилното разбиране на преподавания материал и постигане на практически умения, освен лекции са предвидени упражнения и работа по групи.

На 26 май 2014 г. Комисията за защита на личните данни проведе обучение на служители от водещите банкови институции у нас. Събитието се проведе съвместно с Международния банков институт. То бе продължение на стартиралото през 2013 година обучение на служители от банковия сектор, проведено съвместно с Асоциацията на банките в България, Международния банков институт и Българска народна банка. Лекторите от КЗЛД запознаха присъстващите с основните нормативни предпоставки за законосъобразно обработване на личните данни. Обучаваните банкови служители проявиха специален интерес към становището на КЗЛД от 2013 година за прилагането на Акта за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки на американски данъкоплатци (FATCA), приет от Американския Конгрес. Семинарът включи дискусии относно предстоящото въвеждане на европейско ниво на нов Регламент за защитата на личните данни. Изнесена бе презентация, свързана с актуални въпроси, отнасящи се до прилагането на Наредба № 1 на КЗЛД за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Присъстващите изявиха своето желание за продължаване на ползотворното сътрудничество между Комисията за защита на личните данни и банковите институции в България, с което изразиха високата оценка, която дават на политиката на КЗЛД за работа с банковия сектор.

На 30 и 31 май 2014 г., в Несебър, се проведе двудневно обучение на администратори на лични данни от 28-те регионални структури на Българския лекарски съюз. Основните теми на обучението бяха защитата на личните данни и въвеждането на нов електронен Национален регистър на Българския лекарски съюз. Обучението на Българския лекарски съюз е част от стратегията на Комисията за защита на личните данни за достигане до максимално широк кръг от администратори чрез взаимодействие със съсловни организации. Изборът на сектор „Здравеопазване“ е продиктуван от неговата значимост за гражданите, както и от водещото място, което заема в обществения живот. Обучението се осъществи по молба на Българския лекарски съюз и бе надграждащ модул на проведеното обучение през януари тази година. Целта му бе да бъдат покрити в максимална степен въпросите, свързани с приложното поле на закона и специфичните за сектор „Здравеопазване“ теми. Лекторите, Цанко Цолов - член на КЗЛД и Десислава Тошкова - и.д. главен секретар на КЗЛД, разясниха общата правна уредба на защитата на личните данни, основните понятия, условията за законосъобразно обработване на лични данни, задълженията на администраторите и правата на физическите лица. Специално внимание бе отделено на обработването на чувствителни лични данни и минималното ниво на техническите и организационни мерки, както и допустимия вид защита на данните. Разгледано бе обработването на

лични данни в контекста на трудовите и служебни правоотношения. Обект на обсъждания бяха личните данни от служебните досиета, използването на вътрешнофирмени ресурси за мониторинг на интернет и служебната електронна поща, някои методи за контрол на трудовия процес (видеонаблюдение, обработване на биометрични данни). В обучението бе включено решаване на казуси с цел научаване и правилно прилагане на алтернативните основания за обработване на лични данни, както и извършване на оценка на риска и неговото въздействие върху един конкретен регистър или група от регистри.

В периода 3-4 юни 2014 г., в учебния център на Национална агенция за приходите - гр. Баня, Комисията за защита на личните данни проведе обучение на служители от териториалните поделения на НАП в страната. Обучението бе част от годишния план на КЗЛД за обучение на големи администратори от публичния и частния сектор. Присъстваха представители от НАП, които изпълняват и задължения на служители по защита на личните данни. Лектори от КЗЛД бяха Цанко Цолов – член на КЗЛД, Мария Крумова – началник отдел в дирекция „Нормативна

дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“ и Олга Александрова – старши експерт в същата дирекция. Темите на презентациите и проведените впоследствие дискусии обхващаха експертни въпроси, свързани със специфичното приложно поле на Закона за защита на личните данни, анализ на основните понятия на ЗЗЛД в съответствие с точния им смисъл, допустимите предпоставки за законосъобразно обработване на данните, задълженията на администраторите на лични данни, възможностите за защита по административен и съдебен ред. Лекторите от КЗЛД запознаха присъстващите с примери от практиката на Комисията, свързани с взети решения по жалби на граждани, както и изразени становища във връзка с приложението на ЗЗЛД. Участниците в обучението проявиха сериозен интерес към презентацията на член на КЗЛД, Цанко Цолов, който запозна присъстващите с изискванията за минимално ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, въведени с Наредба № 1 на КЗЛД. Обучаваните служители от териториалните поделения на НАП заявиха желание за провеждане на периодични срещи с КЗЛД, на които да се обсъждат актуални теми по защита на личните данни.

На 9 и 10 юни, в гр. Девин, се проведе обучение на съдии и съдебни служители от Административните съдилища – Хасково, Пазарджик и Смолян. Лектори бяха членовете на КЗЛД Цанко Цолов и Мария Матева, както и и.д. главен секретар, Десислава Тошкова. Присъстващите бяха запознати с общата европейска и национална правна уредба в сферата на защитата на личните данни. Една от темите на обучението бе предоставянето на лични данни на трети лица, и по-конкретно – предоставяне на данни от Национална база данни „Население“, предоставяне на данни от НОИ, предоставяне на лични данни по Закона за достъп до обществена информация. Обсъдени бяха практики при обработване на данни от колекторски фирми и фирми за предоставяне на кредити. Разгледани бяха въпроси, свързани със задълженията на администраторите на лични данни, извършване на оценка на въздействието и минималното ниво на техническите и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Една от лекциите засегна въпроси, свързани с обработването на лични данни в контекста на трудовите и служебни правоотношения – личните данни в трудовите и служебните досиета, видове лични данни, които работодателите (не) трябва да обработват, мониторинг на интернет и служебните електронни пощи и т.н. Дискутирани бяха възможни злоупотреби с лични данни, като обучаващите очертаха някои хипотези и дадоха практически съвети. Засегнати бяха въпроси по защитата на данните в киберпространството, като бяха посочени основни проблеми и техните възможни решения. Накрая, лекторите запознаха аудиторията с тенденциите за развитие в областта на защитата на личните данни.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН СЕМИНАР ПО ПРОЕКТ НА КЗЛД, СВЪРЗАН СЪС ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА РАБОТНОТО МЯСТО

На 25 юни 2014 г. в Гданск, Полша, се проведе заключителният семинар по проект „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на лицата, работещи на пазара на труда в ЕС”, финансиран от програма „Леонардо да Винчи – Партньорство”, по който Комисията си партнира с надзорните органи по защита на данните от Полша, Хърватия и Чехия.

Основната цел на семинара бе представянето на изготвения в рамките на проекта наръчник „Защита на неприкосновеността на работното място”, насочен към служителите на пазара на труда в ЕС, чрез който те ще могат да се информират подробно за своите права и задължения, постъпвайки на работа в чужбина. Сред участниците в семинара, освен представители на страните-партньори, имаше и такива на профсъюзите и местната академична общност.

На семинара бяха представени презентации, свързани със защитата на неприкосновеността на работното място, които включваха теми като „Интернет на нещата”, задължение за информиране по време на процеса по наемане на работа, обработване на лични данни и прекратяване на трудово правоотношение, права на лицата и дейност по надзор от страна на органите за защита на данните. Представен бе наръчника „Защита на неприкосновеността на работното място”. Председателят на КЗЛД, Венцислав Караджов изнесе доклад озаглавен „Защита на личните данни в киберпространството”, а Десислава Тошкова – и.д. главен секретар и Антон Тодоров – старши експерт в Комисията, представиха темата „Основни въпроси свързани с обработването на лични данни по време на изпълнението на трудовите правоотношения”.

Семинарът в Гданск бе последната среща в рамките на проект „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на лицата, работещи на пазара на труда в ЕС”, с която бе официално сложен край на изпълнението на дейностите по проекта на международно ниво.

На национално ниво, в България, предстои провеждането на кръгла маса със заинтересовани страни, която трябва да се състои в края на юли 2014 г., след което следва да се пристъпи към отчитане на проектното предложение, с цел неговото успешно финализиране.

ПРИКЛЮЧЕН Е ПРОЕКТ НА КЗЛД ПО ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА “АДМИНИСТРАТИВЕН КАПАЦИТЕТ”

На 6 юни 2014 г. завърши изпълнението на първия одобрен за финансиране проект на КЗЛД в рамките на Оперативна програма „Административен капацитет”, с наименование „Подобряване на управлението, организацията и функциите на Комисия за защита на личните данни, чрез провеждане на функционален анализ”. Неговото изпълнение продължи 16 месеца и включи дейности, свързани с организацията и управлението на проекта, извършването на функционален анализ на работата на КЗЛД, изменения във вътрешните правила и документи, дейности за разпространение на резултатите и информиране на обществеността за проектното изпълнение.

Основната цел на проекта бе повишаване на ефективността и ефикасността в работата на администрацията на Комисията, чрез провеждане на функционален анализ. Анализът целеше да идентифицира силните и слабите страни в дейността на институцията, да предложи мерки за подобряване на работата, нова организационна структура на администрацията и изменения във важни инструкции и методики, които се използват във всекидневната дейност на Комисията. Всичко това се постигна в тясно сътрудничество между избрания външен изпълнител – Консорциум „Обединение за добро управление” и представители на Комисията за защита на личните данни. В рамките на проекта бяха проведени 1 анкетно проучване, 3 фокус групи, 27 интервюта със служители и ръководния състав на КЗЛД. Основната дейност по проекта – провеждане на функционален анализ, бе разделена на следните поддейности:

- Планиране и подготовка на функционалния анализ;
- Провеждане на функционалния анализ;
- Приключване на функционалния анализ;
- Осъществяване, мониторинг и преглед на изпълнението на мерките за подобрене.

На 16 май 2014 г. Комисията за защита на личните данни проведе заключителна пресконференция по проекта, в която взе участие и ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Административен капацитет” – Моника Димитрова-Бийчър. Председателят на КЗЛД, Венцислав Караджов, благодари на г-жа Димитрова-Бийчър за бързия и делови подход на Управляващия орган на програмата в сътрудничеството с КЗЛД. От своя страна, г-жа Димитрова-Бийчър поздрави екипа на Комисията за доброто управление на проекта. Ръководителят на външния изпълнител – Консорциум „Обединение за добро управление”, Снежана Димитрова, представи резултатите от проекта и изказа задоволство от заявеното намерение на Комисията да се положат допълнителни усилия и да се инвестира в развитието на професионалната компетентност и способности на администрацията.

В резултат на изпълнението на проекта, Комисията за защита на личните данни вече има нова структура, изменена Инструкция за контролна дейност и нова Методика за прилагане на Наредба 1 за минималните технически и организационни мерки за защита на личните данни. От 3 юни 2014 са в сила и измененията в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни.

ОТМЯНА НА ДИРЕКТИВА 2006/24/ЕО ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ТРАФИЧНИТЕ ДАННИ. КАКВО СЛЕДВА?

На 8 април 2014 г. Съдът на Европейския съюз **обяви за недействителна Директива 2006/24/ЕО** (за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи). Решението на Съда на ЕС е по преюдициални запитвания, поставен пред него от върховните съдилища на Австрия и Ирландия. В решението се посочва, че разпоредбите на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. нарушават правото на неприкосновеност на личния живот и основното право на защита на личните данни, регламентирани в Хартата на основните права на ЕС.

Директива 2006/24/ЕО има за цел да хармонизира разпоредбите на държавите-членки, свързани със задълженията на доставчиците на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи по отношение запазването на някои данни, които са създадени или обработени от тях, за да се гарантира, че данните са достъпни за разследване, разкриване и преследване на сериозни престъпления, както те са определени в националното право на всяка държава-членка. Тя се прилага за данни за трафик и данни за местоположението, както за юридически, така и за физически лица, и на свързаните с тях данни, необходими за идентифицирането на абонат или регистриран ползвател. Не се прилага по отношение съдържанието на електронните съобщения, включително и по отношение на информацията, ползвана за справка посредством използване на електронна съобщителна мрежа. Според Директивата, държавите-членки следва да приемат законодателни мерки, които да гарантират, че запазваните данни се предоставят на компетентните национални органи само в съответствие с националното законодателство при пълно зачитане на основните права на засегнатите лица. Държавите-членки гарантират, че данните се запазват за периоди не по-кратки от шест месеца и не по-дълги от две години. Процедурите, които трябва да бъдат следвани, и условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да се получи достъп до запазените данни, в съответствие с изискванията за необходимост и съразмерност, се определят от всяка държава-членка в нейното национално право при условията на съответните разпоредби на правото на Европейския съюз или на публичното международно право.

В прессъобщение на Европейския съд от 8 април 2014 г. се заявява, че „директивата води до широкообхватна и особено сериозна намеса в основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, без тази намеса да се ограничава до това, което е строго необходимо“. Съдът отбелязва, че: „данните, които трябва да бъдат запазени, по-конкретно дават възможност (1) да се установи идентичността на лицето, с което комуникира даден абонат или регистриран ползвател, както и използваните средства, (2) да се идентифицира времето на съобщението, както и мястото, от което се извършва комуникацията и (3) да се установи честотата на комуникациите на абоната или регистрирания ползвател с определени лица през определен период от време. Тези данни, взети като цяло, могат да дадат много точна информация относно личния живот на лицата, чиито данни са запазени, като например навици на всекидневния живот, постоянни или временни места за пребиваване, ежедневни или други движения, извършвани дейности, социални взаимоотношения и посещавани социални среди.“ Съдът е на мнение, че „като изисква запазването на тези данни и като дава възможност на компетентните национални органи да получат достъп до тези данни, директивата се намесва по особено сериозен начин в основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Освен това, фактът, че данните се съхраняват и след това се използват без

абонатът или регистрираният ползвател да бъде информиран, може да създаде в съзнанието на засегнатите лица чувството, че техният личен живот е обект на постоянно наблюдение.“

Европейският съд посочва, че „запазването на данни, както се изисква от директивата, не оказва отрицателно влияние върху същността на основните права на неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни. Директивата не позволява придобиването на информация за съдържанието на електронните съобщения и предвижда, че доставчиците на услугата

или мрежата трябва да спазват определени принципи на защита и сигурност на данните. Освен това, запазването на данни за целите на евентуалното им предаване на компетентните национални органи действително отговаря на цел от общ интерес, а именно борбата срещу тежката престъпност и в крайна сметка осигуряване на обществената сигурност.“

Въпреки това, Съдът е на мнение, че с приемането на Директивата за запазване на данни, законодателят на ЕС е превишил границите, наложени от спазването на принципа на пропорционалност.

Разпоредбите на Директива 2006/24/ЕО са въведени в българското национално законодателство с нормите на Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Чл. 250а от Закона за електронните съобщения гласи:

„(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 12 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;
2. идентифициране на направлението на връзката;
3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;
4. идентифициране на типа на връзката;

5. идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;

6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.

(2) Данните по ал. 1 се съхраняват за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления и престъпления по чл. 319а - 319е от Наказателния кодекс, както и за издирване на лица.

(3) Други данни, включително разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани по този ред.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичането на срока по ал. 1.

(5) За данни, до които е осъществен достъп и са били съхранени, ръководителят на органа, отправил искане за достъп, може да поиска предприятието, което ги е предоставило, да ги запази за срок не по-дълъг от 6 месеца, считано от датата на предоставяне.

(6) Данните по ал. 1 се обработват и съхраняват в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни.“

Според чл. 261а от ЗЕС, Комисията за защита на личните данни е наблюдаващ орган относно сигурността на данните, съхранявани съгласно чл. 250а, ал. 1. Като такъв, тя упражнява надзор върху

дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за спазване на правилата при съхранение на данните по чл. 250а, ал. 1 и за гарантиране на тяхната защита и сигурност. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежегодно до 31 март предоставят статистическа информация на Комисията за защита на личните данни, която тя обобщава и в двумесечен срок от получаването ѝ предоставя на Народното събрание и на Европейската комисия. Във връзка с това, КЗЛД е издала Задължителни указания, чиято цел е да се унифицира практиката на всички институции, органи и предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ангажирани в процеса по искане и осигуряване на достъп до съхранени трафични данни по чл.250а, ал.1 от ЗЕС.

Директива 2006/24/ЕО за запазване на данните, предмет на решението на Съда на Европейския съюз, няма пряко действие на национално ниво. Нейните разпоредби са транспонирани в законодателствата на държавите-членки. В този смисъл, националните закони трябва да се променят само по отношение на аспектите, които противоречат на законодателството на ЕС, като следствие от решението на Съда на ЕС. В допълнение, решението за недействителност на Директивата не отменя възможността за държавите-членки, произтичащи от Директивата 2002/58/ЕО относно правото на неприкосновеност в сектора на електронните комуникации (e-Privacy Directive), да уредят запазването на данни.

По искане от 15.04.2014 г. на Омбудсмана на Република България с предмет установяване на противоконституционност на чл. 250а – чл. 250е, чл. 251 и чл. 251а от Закона за електронните съобщения, Конституционният съд на Република България е образувал дело № 8/2014 г. с докладчик Кети Маркова. Тъй като Конституционният съд все още не се е произнесъл, посочените разпоредби остават в сила.

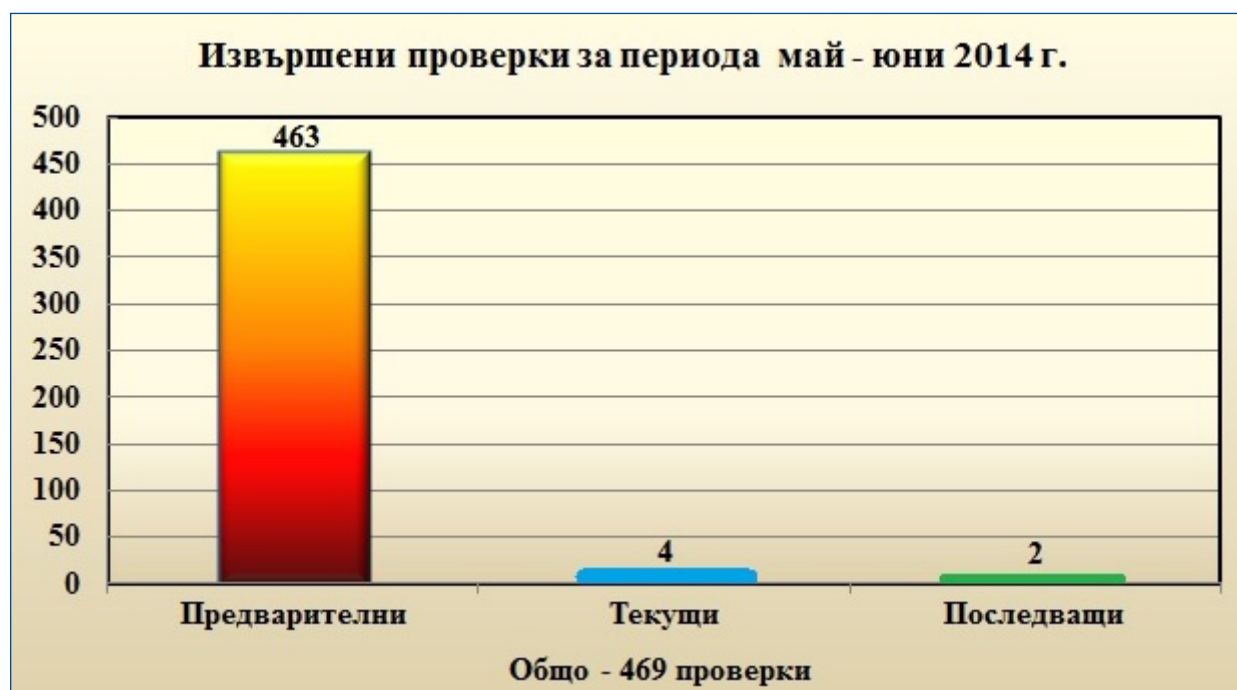
Във връзка с решението Европейския съд и искането на Омбудсмана на Република България до Конституционния съд, Комисията за защита на личните данни, в качеството си на наблюдаващ орган относно сигурността на данните (чл. 261а от Закона за електронните съобщения) инициира създаването на междуведомствена работна група с участието на всички заинтересовани страни, а именно Върховният административен съд, Върховният касационен съд, Прокуратурата на Република България, Министерството на правосъдието, Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Националната разузнавателна служба, Държавната агенция „Национална сигурност“, Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Комисията за регулиране на съобщенията.

Целта на работната група е изготвянето на мотивирано предложение за законодателни промени. Предвид важността и принципния характер на решението на Съда на Европейския съюз, Комисията за защита на личните данни разчита на максимална ангажираност на компетентните български органи за изработване на съвместна позиция.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2014 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни, през месеците май и юни 2014 са извършени общо 469 проверки – 463 предварителни, 4 текущи и 2 последващи. Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 463 броя, на базата на които са вписани в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД съответните администратори на лични данни.

През този период, без констатирани нарушения, приключиха плановите проверки на Служба „Военна полиция”, Държавна агенция „Технически операции” и „Директ Кредит България” ЕООД. Плановата проверка на Комисия за финансов надзор приключи с издаване на задължителни предписания. В процес на приключване са проверките на „Застрахователна компания Лев Инс” АД, „Кредатор” ООД и „Трейс експерт” ЕООД.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2014 г.” бяха открити проверките на Министерство на инвестиционното проектиране, Районен съд – Сливен, Административен съд – Сливен, „Многопрофилна болница за активно лечение Света Марина” ЕАД и Регионална здравна инспекция – Варна.

На основание Решение № 17/10.05.2014 г. на Комисия за защита на личните данни, през периода 02-28 юли 2014 г. ще се извършат проверки на политическите партии, на партиите, образували коалиции и на инициативните комитети, подали документи за регистрация за участие в изборите за избиране на членове на Европейския парламент от Република България, произведени на 25 май 2014 г. За предстоящите проверки са изпратени уведомителни писма.

През периода са съставени 3 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 3 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2014 г.

През периода май-юни 2014 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени 6446 нови потребителски профили на администратори на лични данни (АЛД). От тях 6357 са на АЛД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 89 – на АЛД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това, в еРАЛД вече има създадени 332073 потребителски профили – 301766 на АЛД, подали заявления за регистрация и 30307 – на изявили желание за освобождаване от това задължение. За 7258 АЛД са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период Комисията е взела решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД – 5969 нови АЛД. С това общият брой на вписаните в регистъра става 260992;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД – 25 АЛД, с което общият брой на освободените от регистрация става 27446;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението за вписване в регистъра – 33 АЛД, с което общият им брой става 1919.

През периода май-юни 2014 г. Комисията не е отказвала вписване в регистъра, при което към момента общият брой на АЛД с отказ от вписване в регистъра остава 2379.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 554 администратори на лични данни.

През периода са обработени 6874 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 13657 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 55 писма, по които е взето отношение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-32/2014 г. София, 02.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 30.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-32/28.01.2014 г. от Г.С.В. срещу „Б.М.Б.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието на жалбоподателя. Г-н Г.С.В. сочи, че е бил абонат на „Б.М.Б.” ЕАД, но поради „некоректно и непрофесионално предоставяне на кабелен сигнал” е прекратил договора и е върнал приемниците на оператора. Жалбоподателят заявява, че няма задължения към „Б.М.Б.” ЕАД, но на 03.10.2013 г. е получил от „К.Б.” ЕООД покана за доброволно изпълнение на задължение към оператора в размер на 179.49 лв. Г.С.В. е обезпокоен, тъй като без да бъде уведомен, без знанието и съгласието му от „Б.М.Б.” ЕАД личните му данни са предоставени на трети лица. Оспорва претендираната сума и твърди, че е прекратил договорните си взаимоотношения с оператора и е върнал приемните устройства. Моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си на независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на личните им данни, да предприеме съответните действия и мерки по случая.

Към жалбата са приложени копия на договор от 18.04.2011 г. с „Б.М.Б.” ЕАД и Покана за доброволно изпълнение от 03.10.2013 г. от „К.Б.” ЕООД.

Жалбата, подадена от Г.С.В. срещу „Б.М.Б.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „Б.М.Б.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството „Б.М.Б.” ЕАД е издадено Удостоверение № 297820. Заявени са три регистъра: „Клиенти”, „Персонал” и „Трудови злополуки”. На дружеството „К.Б.” ЕООД е издадено Удостоверение № 291678. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 12.03.2014 г. (Протокол № 6), Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 26.03.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Г.С.В., ответна страна - „Б.М.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Б.” ЕООД.

С писмо с изх. № П-642/05.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за откритото в КЗЛД административно производство по жалбата, както и за предприетите действия. Изискана е информация дали по случая е сезирал други органи.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П-643/05.02.2014 г. и № П-644/05.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК съответно „Б.М.Б.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят становища, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № С-65/13.02.2014 г. от „К.Б.” ЕООД е получено становище, в което се сочи, че на правно основание – Договор от 16.01.2013 г. дружеството е упълномощено от „Б.М.Б.” ЕАД да извършва извънсъдебно събиране на вземания от длъжници на оператора. Посочва се, че с подписването на договора „К.Б.” ЕООД придобива права на пълномощник и поема всички права по събиране на вземания, като „Б.М.Б.” ЕАД декларира, че длъжниците са в договорни отношения с оператора. В тази връзка, според предоставената от оператора информация, Г.С.В. е прехвърлен като длъжник за задължение в размер на 96.54 лв. Посочва се, че г-н Г.С.В. е бил страна по договор, сключен на 18.04.2011 г. със срок до 23.08.2012 г. За ползвани услуги лицето е заплащало абонаментни такси до 01.06.2012 г. и съответно не е заплатило две такси до изтичането на срока на договора. За наличието на задължения жалбоподателят е уведомен от „К.Б.” ЕООД с писма, изпратени на 19.12.2013 г. и на 03.02.2014 г. Предвид изложеното от „К.Б.” ЕООД считат жалбата за неоснователна.

Към становището са приложени заверени копия на: Договор от 16.01.2013 г. с „Б.М.Б.” ЕАД и пълномощно на юрк. Д.А.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П-1464/17.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „К.Б.” ЕООД е изискано да предостави писма от 19.12.2013 г. и от 03.02.2014 г., адресирани до жалбоподателя.

С писмо с вх. № С-126/21.03.2014 г. от „К.Б.” ЕООД уточняват, че в становището от 12.02.2014 г. е отразено, че до жалбоподателя са изготвени две писма, но предвид подадената жалба до КЗЛД, второто писмо от 03.02.2014 г. не е изпратено до г-н Г.С.В. и случаят е спрял от обработка до изясняването му. Относно различията в размера на дължимата сума от дружеството се посочва, че първоначалната сума за събиране, подадена от Б. е била в размер на 194.86 лв., но през м. януари 2014 г. е била изпратена корекция и актуалното задължение към момента е в размер на 96.54 лв.

Към писмото е приложено заверено копие на Уведомително писмо от 19.12.2013 г. до жалбоподателя.

С писмо с вх. № С-105/14.03.2014 г. от „Б.М.Б.” ЕАД е депозиран отговор, в който се сочи, че жалбоподателят е дългогодишен клиент на дружеството, като последно е подписал допълнително споразумение за предоставяне на услуга от 18.04.2011 г. със срок 18 месеца – до 18.09.2012 г. Посочва се, че през 2011 г. от г-н Г.С.В. са подадени 4 сигнала за проблеми с доставяната услуга, които са отстранени от дружеството. Впоследствие, поради неплащане на дължимите сметки от жалбоподателя, услугата била ограничена, като след заплащането ѝ била възстановена. Твърди се, че абонатът е престанал въобще да заплаща за период от м. юни до м. август 2012 г. Поради неизпълнение на договора, същият е прекратен от оператора на 23.08.2012 г., като е начислена неустойка до края на срока на договора за предсрочно прекратяване на договора по вина на потребителя.

Към становището са приложени заверени копия на: Пълномощно на юрк. М.Д.; Допълнително споразумение от 18.04.2011 г.; първа и последна страница от Договор от 16.01.2013 г. с „К.Б.” ЕООД

и три страници от Договор от 09.07.2013 г. с „К.Б.” ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 26.03.2014 г. (Протокол № 8), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят, както и от „К.Б.” ЕООД не се явяват, не изпращат процесуални представители. За „Б.М.Б.” ЕАД се явява юрк. М.К. с пълномощно по преписката.

Юрк. М.К. посочва, че договорът е прекратен по вина на потребителя, поради което му е начислена неустойка. Счита жалбата за неоснователна, тъй като дължимата неустойка е договорена в раздел 5, ал. 1 от договора с г-н Г.С.В.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Целта на Закона, прогласена в чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни. Законът за защита на личните данни не забранява обработване на лични данни на физически лица за подобна цел, но обработването следва да се извършва по ред и начин, регламентиран в закона.

В качеството си на администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, „Б.М.Б.” ЕАД има задължение да обработва лични данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4 от ЗЗЛД предпоставки, както и в съответствие с изискванията на принципите, прогласени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни, което кореспондира с посочената цел на закона. В конкретния случай жалбоподателят е бил абонат на „Б.М.Б.” ЕАД за предоставяне на услуги. Видно от Споразумение от 18.04.2011 г., подписано от страните по него, срокът на договора е 18 месеца, а именно до 18.09.2012 г. С оглед ползването на услуги, предоставяни от оператора, г-н Г.С.В. е предоставил доброволно личните си данни, от което следва извода, че е налице изричното му съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД „Б.М.Б.” ЕАД да обработва свързаните с него лични данни с оглед предоставянето на договорените услуги.

Общите условия на „Б.М.Б.” ЕАД за взаимоотношенията с крайните потребители на електронни съобщителни услуги са публикувани и общодостъпни на интернет страницата на оператора на адрес: www/blizoo.bg и имат действие спрямо всички потребители на услуги, предоставяни от оператора. В т. 10.2. от същите се съдържа текст, съгласно който с приемането на Общите условия и на измененията им, потребителят се счита информиран и декларира своето изрично съгласие относно обработването на личните му данни от „Б.М.Б.” ЕАД, както и за предоставянето им на трети лица, в т.ч. и на агенции за събиране на вземания.

Не е спорен фактът, че жалбоподателят е ползвал услуги, предоставяни от оператора. Г-н Г.С.В. твърди, че е прекратил договора си с Б. поради „некоректно и непрофесионално предоставяне на кабелен сигнал” и е върнал оборудването. Съгласно т. 5.3 от Общите условия, връщането на

оборудване се удостоверява с двустранно подписан приемо-предавателен протокол. Въпреки дадените указанията, Г.С.В. не предоставя протокол за деинсталация на оборудването, което твърди, че е върнал на оператора. Ако се приемат твърденията му за достоверни, то при предсрочно прекратяване на всеки индивидуален договор с „Б.М.Б.” ЕАД са дължат такси до изтичането на срока на договора, като се начисляват и неустойки. Това е разписано в т. 5. От Общите условия в раздел „Изменение и прекратяване на сключен договор за услуги”.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В случая „К.Б.” ЕООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „Б.М.Б.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, с цел събиране на техни просрочени задължения към него. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработване на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание - Договор от 16.01.2013 г. за извънсъдебно събиране на вземания, „Б.М.Б.” ЕАД възлага на „К.Б.” ЕООД събиране на вземания от свои абонати. С посочения договор не се прехвърлят вземанията на оператора, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема действия по събирането на дължими неизплатени суми. В изпълнение на задълженията си по договора, от „К.Б.” ЕООД са предприети действия по извънсъдебно събиране на вземането на оператора. За целта, жалбоподателят е уведомен с Уведомително писмо от 19.12.2013 г.

Съгласно чл. 1, т. 1 от цитирания договор, „Б.М.Б.” ЕАД възлага извънсъдебно събиране на вземания спрямо *длъжници* на оператора, като по смисъла на договора „длъжник” е физическо/юридическо лице, което има изискуеми парични задължения към оператора по договор за предоставяне на телекомуникационни/електронни услуги. По смисъла на чл. 2, ал. 1 от цитирания договор, действията по извънсъдебно събиране на вземания се осъществяват единствено въз основа на изрично възлагане от „Б.М.Б.” ЕАД на „К.Б.” ЕООД, съдържащо данни за съответния длъжник, дължима сума, както и друга информация. Следователно за „К.Б.” ЕООД е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на жалбоподателя. Обработването на лични данни от страна на „К.Б.” ЕООД в качеството му на обработващ лични данни е в съответствие с императивните законови изисквания, предвид на което жалбата в тази част е неоснователна.

На ответната страна в настоящото административно производство - „Б.М.Б.” ЕАД неколккратно е указано да представи доказателства за наличие на неизплатени задължения от страна на жалбоподателя, но такива не са ангажирани в настоящото административно производство. Администраторът на лични данни не доказва качеството длъжник на г-н Г.С.В. Противоречиви са и начислените суми: в Покана за доброволно изпълнение от 03.10.2013 г. се посочва задължение в размер 176.49 лв., в становище с вх. № С-65/13.02.2014 г. от „К.Б.” ЕООД се посочва задължение в размер 96.54 лв., в Уведомително писмо от 19.12.2013 г. се сочи размер 104.86 лв. В становище с вх. № С-126/ 21.03.2014 г. от „К.Б.” ЕООД твърдят, че първоначално дължимата сума, подадена от оператора е в размер на 104.86 лв., впоследствие през м. януари 2014 г. от „Б.М.Б.” ЕАД е изпратена корекция на сумата и към момента е в размер 97.54. лв.

Съгласно договора за възлагане, Б. следва да предоставя информация, в т.ч. и лични данни само на свои длъжници, каквото качество не притежава жалбоподателят. В изпълнение на изискването за законосъобразно обработване на данните, „Б.М.Б.” ЕАД следва да положи необходимите усилия и да установи действителното правно положение на лицата, чийто данни предстои да се обработват по избрания от оператора начин. С писмо с изх. № П-643/05.02.2014 г. и *повторно* с писмо с изх. № П-1462/17.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от ответната страна в настоящото административно производство са изискани доказателства за наличие на неизплатени задължения от жалбоподателя. Въпреки изричните указания на административния орган, от „Б.М.Б.” ЕАД не

са депозираны доказателства в тази насока. При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства е видно, че за оператора не е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на Г.С.В. чрез предоставянето им на трети лица. Действията по обработването на личните данни на жалбоподателя, *изразяващо се в предоставянето им на „К.Б.” ЕООД* са извършени без наличие на правно основание, поради което обработване на личните данни на г-н Г.С.В. е недопустимо. С тези действия „Б.М.Б.” ЕАД е нарушил императивна разпоредба, съдържаща се чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, анализирайки представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна в тази част.

При определянето на размера на административното наказание Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание не е първо за дружеството „Б.М.Б.” ЕАД, както и факта, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ

1. Уважава жалба с рег. № Ж-32/28.01.2014 г. от Г.С.В. срещу „Б.М.Б.” ЕАД.

2. Налага на „Б.М.Б.” ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. София ****, представлявано от В.А.Щ., административно наказание - имуществена санкция в размер на 11 000 лв. (единадесет хиляди лева) за това, че „Б.М.Б.” ЕАД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Г.С.В., изразяващо с предоставянето им на „К.Б.” ЕООД, без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София-1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-52/2014 г.
София, 02.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание проведено на 30.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж-52/11.02.2014 г. от А.Д. – управител на „А.“ ООД срещу „С.П.“ ЕООД.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило по електронен път искане, съдържащо твърдения за злоупотреба с лични данни. Искането е подадено от А.Д. в качеството му на управител на „А.“ ООД. Жалбоподателят посочва, че с него „от известно време насам“ по телефона се свързва лице, представило се за служител на „С.Г.Г.“ ООД и пълномощник на „С.П.“ ЕООД. Г-н А.Д. твърди, че с посоченото дружество е имал бизнес отношения във връзка с които е предоставил личните си данни, съдържащи се в сключваните договори. Притеснен е, че без знанието и съгласието му данните, известни от фирменото му дело, така и неговите лични данни – адрес и телефонен номер, са предоставени от „С.П.“ ЕООД на „С.Г.Г.“ ООД. Към искането не са приложени доказателства.

С писмо с изх. № П-1307/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.Д. е уведомен за приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Уведомен е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени и личните му данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържа жалбата си, с оглед определяне на нейната допустимост, от А.Д. е изискано да я потвърди, като подпише съдържанието ѝ, предостави информация кога е узнал за твърдяното нарушение, да приложи относими доказателства по случая (ако разполага с такива). Г-н А.Д. е уведомен, че ако нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

В условието на служебното начало, на основание чл. 26 от АПК, с писма с изх. № П-1308/07.03.2014 г. и № П-1309/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, съответно „С.П.“ ЕООД и „С.Г.Г.“ ООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища по жалбата, като е указан срок.

В отговор, с писмо с вх. № С-121/20.03.2014 г. от „С.П.“ ЕООД е получено становище, в което се посочва, че дружеството е в търговски отношения с А.Д. А.Д., в качеството му на едноличен собственик и управител на „А.“ ЕООД. Посочва се, че за периода от 2008 г. до 2013 г. от „С.П.“ ЕООД е доставян газ пропан-бутан до момента, в който е преустановено плащането. Към настоящия момент задължението му е в размер на 9097.20 лв., което е установено и признато в подписания между страните погасителен план. Считат жалбата за недопустима, тъй като случаят касае търговски взаимоотношения между юридически лица.

С писмо с вх. № С-149/27.03.2014 г. от „С.Г.Г.“ ООД е получено становище, с което уведомяват Комисията, че дружеството няма сключени договори нито със „С.П.“ ЕООД, нито с „А.“ ЕООД, поради което умоляват Комисията да прекрати административното производство спрямо „С.Г.Г.“ ООД.

Искането, подадено от А.Д. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от

извършването му. Въпреки дадените указания, г-н А.Д. не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни, не посочва в какво качество сезира административния орган, не уточнява и дата на твърдяното нарушение. Искането не е подписано и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмо с изх. № П-1307/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на посочения в искането електронен адрес на 12.03.2014 г. в 10.05 часа. В рамките на указания срок г-н А.Д. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № Ж-52/11.02.2014 г. от А.Д. срещу „С.П.” ЕООД за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-66/2014 г.

София, 06.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, в заседание, проведено на 23.04.2014 г. (Протокол № 13), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-66/18.02.2014 г. от Д.Г.М. срещу „Е.М.” ООД.

На електронния адрес на Комисията за защита на личните данни е постъпило копие на писмо, адресирано до „Е.М.” ООД, заведено с вх. № Ж-66/18.02.2014 г. В писмото се излагат твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателят посочва, че на 15.02.2014 г. е получил обаждане на личния си телефон от номер ***** от лице, представило се за служител на „Е.М.” ООД. При проведения разговор е уведомен, че обаждането е във връзка с дълг на неговия баща. Г-н Д.Г.М. твърди, че от 1989 г. след прекратяването на брака на неговите родители не поддържа контакти с баща си и не желае да бъде обезпокояван за негови задължения. В писмото подателят заявява, че желае да му бъде предоставена информация в каква връзка и на какво основание фирмата за събиране на вземания обработва личните му данни.

Към писмото не са приложени доказателства.

С писма с изх. № П-1276/07.03.2014 г. и № П-1274/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД,

на г-н Д.Г.М. е указано, в случай, че поддържа жалбата си срещу „Е.М.” ООД, в срок да я потвърди, както и да приложи относими доказателства (ако разполага с такива).

В отговор, с писмо с вх. № П-1421/14.03.2014 г. Д.Г.М. потвърждава жалбата си. Посочва, че не разполага с доказателства, тъй като е осъществил контакт с „Е.М.” ООД (според твърденията) единствено по телефона.

С писмо с изх. № П-1277/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) „Е.М.” ООД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано в срок да предостави писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

С писмо с вх. № С-112/17.03.2014 г. от „Е.М.” ООД е получено становище, в което се сочи, че на 17.02.2014 г. в офиса на дружеството е входирана жалба от Д.Г.М., квалифицирана като заявление по чл. 28 от ЗЗЛД. Относно изложените в жалбата твърдения за проведен разговор по телефона със служител на „Е.М.” ООД, в становището се посочва, че при извършена обстоятелствена проверка по случая е установено, че лични данни на г-н Д.Г.М. не се обработват от служители на дружеството. Относно твърденията за осъществяване телефонен разговор, от фирмата за събиране на вземания се сочи, че телефонният номер, който жалбоподателят посочва не е открит като наличен в базата данни на „Е.М.” ООД. Твърди се, че финансовата агенция е с основен предмет на дейност управление на вземания и предоставяне на услуги по извънсъдебно събиране на същите. С цел изпълнение на поети договорни задължения, на „Е.М.” ООД от клиенти на дружеството се предоставят лични данни на длъжници, чиито вземания са възложени за събиране. За личните данни на жалбоподателя се твърди, че дружеството не разполага с информация лицето да е страна (задължено лице), вземането на което да е възложено за събиране от клиент на „Е.М.” ООД.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Удостоверение № 17856 от КЗЛД; Удостоверение за актуално състояние; Решение от 17.02.2014 г. и Пълномощно на пл. юрк.А.К.

В проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-29/20.03.2014 г.) жалбоподателят потвърждава, че е получил отговор от „Е.М.” ООД. Заявява, че ще сезира разследващите органи по случая.

Жалбата, подадена от Д.Г.М. срещу „Е.М.” ООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Е.М.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „Е.М.” ООД е издадено Удостоверение № 17856 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 26.03.2014 г. (Протокол № 8), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 23.04.2014 г. Конституира като страни в

административното производство жалбоподателя Д.Г.М. и ответна страна - „Е.М.” ООД в качеството му на администратор на лични данни.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни, изразяваща се в тяхната употреба без знанието и съгласието на жалбоподателя. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба” представлява обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

Видно от съдържанието на жалбата, г-н Д.Г.М. е упражнил правото си на достъп до отнасящите се до него лични данни. Подал е искане до администратора на лични данни „Е.М.” ООД да се изясни в каква връзка и на какво основание се обработват личните му данни. Съгласно чл. 28а от Закона за защита на личните данни физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да:

1. заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон;
2. уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т. 1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

Правото по чл. 28а от ЗЗЛД се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни, което може да бъде отправено и по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. В чл. 30 от ЗЗЛД са посочени реквизитите, които следва да съдържа заявлението:

1. име, адрес, и други данни за идентифициране на съответното физическо лице;
2. описание на искането;
3. предпочитана форма за предоставяне на информацията по чл. 28, ал. 1;
4. подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция.

Видно от текста на жалбата, подадена от Д.Г.М. до „Е.М.” ООД, същата може да бъде квалифицирана като заявление по смисъла на чл. 28 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни или изрично упълномощено от него лице разглежда заявлението и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване. Законодателят допуска удължаване на срока за произнасяне до 30 дни в случай, когато обективно се изисква по-дълъг срок за събирането на всички искания данни и това сериозно затруднява дейността на администратора на лични данни.

В настоящия случай г-н Д.Г.М. упражнява правото си на достъп до отнасящите се до него лични данни на 17.02.2014 г. Видно от известието за доставяне, отговор на заявлението е получил на 11.03.2014 г. Този факт се потвърждава от жалбоподателя (Протокол от 20.03.2014 г.). В отговор на депозираното искане, жалбоподателят е уведомен в срок от „Е.М.” ООД за резултатите от извършената проверка по случая. Установено е, че към момента на подаване на заявлението дружеството не обработва личните данни на жалбоподателя.

Следователно в конкретния случай не е установено неправомерно съхраняване и обработване на свързаните с жалбоподателя лични данни от „Е.М.” ООД. В хода на административното производство не е установено нарушаване на правата на Д.Г.М. по Закона за защита на личните данни.

Г-н Д.Г.М. посочва, че на 15.02.2014 г. е разговарял с лице, представило се за служител на „Е.М.” ООД, но не ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, предвид факта, че разговорът се е осъществил единствено по телефона. В становище с вх. № С-112/17.03.2014 г. от „Е.М.” ООД се сочи, че в базата данни на дружеството няма данни за наличие на посочения от жалбоподателя телефонен номер да се ползва от служители на „Е.М.” ООД. Не са налице доказателства, които да

установят по безспорен начин, че разговорът е проведен от длъжностно лице, упълномощено от администратора на лични данни или от трето физическо лице. Комисията за защита на личните данни няма разследващи правомощия да установи по безспорен начин дали служител на „Е.М.” ООД или друго лице действително е звъняло на личния телефон на жалбоподателя. Такава компетентност притежават разследващите органи.

Следователно обработването на личните данни на жалбоподателя не може по категоричен начин да се обвърже с администратор на лични данни.

При анализ на събраните към жалбата писмени доказателства се налага извода, че не е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателя лични данни от администратор на лични данни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж-66/18.02.2014 г. от Д.Г.М. срещу „Е.М.” ООД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-38/2014 г.

София, 18.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков в заседание, проведено на 28.05.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-38/31.01.2014 г. от Н.П.П.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че на 31.01.2014 г. е установила, че изписвайки името си в „интернет-портала за търсене Гугъл” са достъпни личните ѝ данни - имена и ЕГН, както и данни за нейната фирма. Моли Комисията да предприеме съответни действия за установяване на лицата, публикували данните ѝ.

Към жалбата са приложени 2 бр. копия на екранни разпечатки.

Жалбата е адресирана и до Районна прокуратура – гр. София.

С писмо с изх. № П-1311/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и със Съобщение с изх. № СЩ-43/28.04.2014 г., жалбоподателката е уведомена за откритото административно производство и за предприетите действия по жалбата.

С писмо с изх. № П-1310/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД на основание чл. 36 от АПК от Агенцията по вписванията е изискано становище, както и относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо с вх. № С-115/18.03.2014 г. на електронната поща, както и с писмо с вх. № С-139/24.03.2014 г., от Агенцията по вписванията е депозирано становище, в което се сочи, че в разпоредбата на чл. 3 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхранение и достъп до търговския регистър е предвидено, че в Търговския регистър обстоятелствата се вписват и актовете се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на ЗЗЛД, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. В случай, че по партида на търговец има вписани лични данни (ЕГН, номер на лична карта, адрес), същите в електронната страница на Търговския регистър www.brra.bg в част „основни обстоятелства” не се оповестяват публично. С оглед последващите промени в цитираната наредба, в търговския регистър се прилага препис на дружествен договор, съответно учредителен акт, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, се заличават. Предвид изложеното считат жалбата за неоснователна.

С писмо с изх. № П-2552/28.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД от Софийска районна прокуратура (СРП) е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата на г-жа Н.П.П.

С писмо с вх. № П-3048/21.05.2014 г. от СРП уведомяват Комисията, че пр. пр. № 1642/2014 г. с жалбоподател Н.П.П. е върната за допълнителна проверка, която не е приключила и СРП към настоящия момент не се е произнесла по същество.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочените в закона основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата, писмо с вх. № П-3048/21.05.2014 г., по случая е сезирана Софийска районна прокуратура. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства в цялост, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-38/31.01.2014 г. от Н.П.П., до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-80/2014 г.
София, 18.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 21.05.2014 г. (Протокол № 19), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-80/27.02.2014 г. от Н.К.П. срещу „БТК“ АД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която се съдържат твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. Жалбоподателят посочва, че без неговото знание и съгласие личните му данни – имена, ЕГН, адрес и телефон са предоставени от БТК АД на „С.Г.Г.“ ООД, вследствие на което на 19.02.2014 г. е подложен неколкостранно на телефонен тормоз и заплахи от служител на фирма за събиране на вземания. Обажданията са свързани със задължение към В., което г-н Н.К.П. оспорва. Притеснен е, че личните му данни са разпространени неправомерно и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по компетентност. Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Н.К.П. срещу БТК АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството БТК АД е издадено Удостоверение № 14414. „С.Г.Г.“ ООД притежава Удостоверение № 52178. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 23.04.2014 г. (Протокол № 13), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 21.05.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Н.К.П., ответни страни - БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД в качеството им на администратори на лични данни и заинтересована страна – „Д.С.“ ООД.

С писмо с изх. № П-1375/12.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Н.К.П. е уведомен за откритото производство по жалбата и е изискана информация дали по случая е сезирал други органи. Повторно, с писмо с изх. № П-2627/30.04.2014 г. от жалбоподателя е изискан договор с БТК АД, както и доказателства за прекратяването му. При проведен разговор по телефона (Протокол с

изх. № ПР-70/16.05.2014 г.), Н.К.П. заявява, че не разполага с посочените доказателства, тъй като е прекратил договорните си правоотношения с оператора през 2004 г.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П-1373/12.03.2014 г. и № П-1375/12.03.2014 г. и *повторно* с писма с изх. № П-2621/30.04.2014 г. и № П-2623/30.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), съответно БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК на администраторите е указано да предоставят писмени становища, заверени копия на прекратени и настоящи договори сключени с жалбоподателя, доказателства за наличие на неизплатени негови задължения, както и други относими доказателства.

С писмо вх. № С-138/24.03.2014 г., БТК АД депозира становище, в което сочи, че Н.К.П. е бил титуляр по договор за фиксирана гласова услуга – обикновен телефонен пост с номер ****, по който има ликвидни и изискуеми задължения в размер на 81.76 лв. за 10 месечни сметки. На правно основание – Договор за цесия от 27.04.2012 г., вземането на БТК АД от г-н Н.К.П. е прехвърлено за събиране на „С.Г.Г.“ ООД, като за целта са предоставени личните му данни. За уведомяването на длъжника БТК АД е упълномощило фирмата за събиране на вземания. Данните на жалбоподателя са събрани за конкретни, точно определени и законни цели, поради което считат жалбата за неоснователна.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: 10 бр. месечни сметки, Договор за цесия № 30837/27.04.2012 г. и пълномощно на Р.Й.Й. и на Л.Н.Б.

С писмо, вх. № С-148/27.03.2014 г. от „С.Г.Г.“ ООД е получено становище, в което се посочва, че по силата на сключен договор с БТК АД, дружеството изкупува и събира просрочени и неплатени задължения от абонати на оператора. Соци се, че „С.Г.Г.“ ООД встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, ако има такива. За конкретния случай се твърди, че задължението на жалбоподателя е било част от предмета на цесията, за което г-н Н.К.П. е бил надлежно уведомлен. Дружеството посочва, че обработва личните данни на абонати и потребители на БТК АД единствено в изпълнение на договорните си задължения, поради което считат жалбата на **Н.Д.Т.** за неоснователна.

Към становището са приложени: Пълномощно на М.Г., Договор за прехвърляне на вземания от 27.04.2012 г., Приемо-предавателен протокол от 06.06.2012 г., Пълномощно на „С.Г.Г.“ ООД, Уведомление до Н.К.П. за цесия, Удостоверение от „Д.С.“ ООД.

В деловодството на КЗЛД с молба с вх. № С-225/20.05.2014 г. от „С.Г.Г.“ ООД е депозирано допълнително становище за коригиране на предходното становище, в което има несъответствие в имената на жалбоподателя. Уточнява се, че с оглед извършената цесия, дружеството има право да обработва личните данни на длъжниците по осъществяването на цесията, в т.ч. и на жалбоподателя, поради което считат жалбата на **Н.П.** за неоснователна.

При проведен телефонен разговор (Протокол от 11.04.2014 г.), г-н Н.К.П. е уведомлен за депозираните в КЗЛД становища от БТК АД и от „С.Г.Г.“ ООД и приложените доказателства по жалбата. Съобщено му е, че от БТК АД обясняват предприетите срещу него действия с наличие на договор за домашен телефонен пост с номер ****. Към становището БТК АД прилага фактури за телефон с номер *****, находящ се в с. У. Г-н Н.К.П. заяви, че не е страна по договор за телефон с номер **** в гр. София. Твърди, че е бил абонат на В. за стационарен телефон в с. У., но е закрил телефонния пост преди години. Указано му е да предостави становището си писмено.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо с изх. № П-2614/ 30.04.2014 г. и повторно с писмо с изх. № П-3007/19.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „Д.С.“ ООД е изискано становище и доказателства по жалбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните

лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 21.05.2014 г. (Протокол № 19), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят, както и „Д.С.“ ООД не се явяват и не изпращат процесуални представители. За БТК АД се явяват юрк. Б.И. и юрк. Л.Б. с пълномощно по преписката. „С.Г.Г.“ ООД се представлява от юрк. М.Г. с пълномощно.

Юрк. Л.Б. прави уточнение за допусната техническа грешка в становище с вх. № С-138/24.03.2014 г., която моли да бъде поправена. В стр. 2, ред 3 в становището, вместо коректния номер **** е записан номер *****. Начислените суми са за посочения телефонен пост, както и приложените към административната преписка неплатени месечни сметки.

Юрк. М.Г. заявява, че жалбоподателят е уведомен за извършената цесия на 22.07.2012 г. чрез хибридна поща, като писмото е поставено в пощенската кутия на лицето. Счита жалбата за неоснователна по аргументи, подробно изложени в писменото становище на дружеството.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

При преценка относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Н.К.П., изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне“ на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Не е спорен факт, че жалбоподателят е бил абонат на БТК АД и е ползвал договорени с оператора услуги. При проведен телефонен разговор (Протокол с вх. № ПР-41/14.04.2014 г.), Н.К.П. заявява, че е бил страна по договор с БТК АД за телефонен пост в с. У., за който сочи, че е „закрит преди години“, но не представя доказателства. Следователно между страните е налице валидно правоотношение. Г-н Н.К.П. е предоставил доброволно личните си данни, от което следва извода, че е налице изричното му съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни БТК АД да обработва личните му данни с оглед сключения договор, поради което жалбата в тази част е неоснователна.

За ползвани услуги не са заплатени месечните сметки за периода от 10.05.2007 г. до 05.02.2008 г. в общ размер на 81.76 лв. На правно основание – Договор за прехвърляне на вземания, БТК АД прехвърля задължението на г-н Н.К.П. на „С.Г.Г.“ ООД. Прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато бъде съобщено на последния от предишния кредитор. От приложения Договор № 30837/27.04.2012 г. е видно, че се прехвърлят вземания от предишния кредитор БТК АД към „С.Г.Г.“ ООД - изрично упълномощен от цедента да уведоми длъжниците, чиито задължения са включени в предмета на цесията. Съгласно т. 5 от цитирания договор, „С.Г.Г.“ ООД се счита за упълномощен за уведомяването на длъжниците. Към становище с вх. № С-148/27.03.2014 г. от „С.Г.Г.“ ООД е предоставено и изрично писмено пълномощно от оператора. Следователно задължението за уведомяване, включено в предмета на цесията е за „С.Г.Г.“ ООД.

От фирмата за събиране на вземания се твърди, че за извършената цесия жалбоподателят е уведомен на 22.07.2012 г., като му е посочен размера на задължението, което следва да заплати. От приложеното копие на Уведомително писмо до жалбоподателя обаче не може да се установи нито на коя дата е изпратено, нито дали е достигнало да адресата, липсва и изходящ номер на писмото.

С писмо с изх. № 223/2012 г. от „Д.С.“ ООД потвърждават, че Уведомлението за цесия е изпратено от дружеството чрез препоръчана пратка и доставено на жалбоподателя на адрес: с. У. съгласно Общите условия на „Български пощи“. Посочените твърдения не се подкрепени с неоспорими доказателства, че *уведомлението е връчено по надлежен начин*, за да се счита жалбоподателят уведомен, че задължението му е прехвърлено от БТК АД на друг кредитор. От събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че не е налице надлежно уведомяване, по смисъла на чл. 99 от ЗЗД, на длъжника за извършената цесия. Следователно договорът за цесия няма действие спрямо г-н Н.К.П. Комисията за защита на личните данни е специализиран държавен орган с изрично уредена от законодателя компетентност. Преценката на законосъобразността на гражданско-правни взаимоотношения не е в компетентността на административния орган, поради което в настоящия случай Комисията преценява действителността на извършената цесия единствено като условие за допустимост за обработване на личните данни на жалбоподателя от „С.Г.Г.“ ООД.

При анализ на събраните в хода на настоящото административно производство доказателства се установява, че „С.Г.Г.“ ООД обработва, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД свързаните с жалбоподателя лични данни. В качеството си на администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, „С.Г.Г.“ ООД има задължение да обработва лични данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4 от ЗЗЛД предпоставки, както и в съответствие с изискванията на принципите, прогласени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Правното основание за „С.Г.Г.“ ООД да обработва личните данни на Н.К.П. е изпълнение на законовото задължение за уведомяване на лицето, каквото в настоящия случай не е налице. Действията по обработването на личните данни на жалбоподателя – съхраняване на личните му данни, изготвяне на уведомително писмо, както и предоставянето им на „Д.С.“ ООД, са извършени без наличие на правно основание, поради което обработване на личните данни на г-н Н.К.П. от „С.Г.Г.“ ООД е недопустимо. С тези действия „С.Г.Г.“ ООД е нарушило императивна разпоредба, съдържаща се чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В резултат на неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя са нарушени правата му по ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна в тази част.

При определянето на размера на административното наказание Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание не е първо за дружеството „С.Г.Г.“ ООД, както и факта, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ

- 1. Остава без уважение жалба с рег. № Ж-80/27.02.2014 г. от Н.К.П. в частта срещу „БТК“ АД.**
- 2. Уважава жалба с рег. № Ж-80/27.02.2014 г. от Н.К.П. в частта срещу „С.Г.Г.“ ООД.**
- 3. Налага на „С.Г.Г.“ ООД с ЕИК **** и адрес за кореспонденция: гр. София ****, представлявано от С.И.Ц. – управител, административно наказание - имуществена санкция в размер на 21 000 лв. (двадесет и една хиляди лева) затова, че „С.Г.Г.“ ООД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Н.К.П. без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-911/2014 г.

София, 18.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.05.2014 г. (Протокол № 18), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № П-911/ 18.02.2014 г. от Ц.Н.Р. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди за повторно извършена злоупотреба с личните му данни от страна на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Посочва, че независимо от факта, че Комисията за защита на личните данни се е произнесла с Решение № 3499/2011 г. от 17.06.2013 г., както и с Решение № П 4707/2013 г. от 30.10.2013 г. относно неправомерното предоставяне на личните му данни от оператора на трети лица, твърди, че без знанието и съгласието му дружеството е предоставило неговите лични данни на трета фирма за събиране на вземания - „Ф.И.“ ЕАД. От посоченото дружество освен по телефона е обезпокояван и с писмена покана за наличие на задължение към „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Г-н Ц.Н.Р. счита действията на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД за грубо нарушение на правата му по Закона за защита на личните данни. Като аргумент се позовава и на Решение № 2386 от 19.02.2013 г. на Върховния административен съд, влязло в законна сила, с което решаващият съдебен състав приема неподписването на промените в Общите условия на дружеството за липса на съгласие на физическото лице данните му да бъдат предоставяни на трети лица. Ц.Н.Р. моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме съответни действия по случая.

Към жалбата е приложено копие на Покана за незабавно плащане от 14.02.2014 г. от „Ф.И.“ ЕАД.

С писма с изх. № П-1279/07.03.2014 г. и № П-1278/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Ц.Н.Р. е изискано да потвърди жалбата, като уточни нейното съдържание, да посочи дата, както и да приложи други относими към случая доказателства (ако разполага с такива).

В отговор, с писмо с вх. № П-1298/07.03.2014 г. г-н Ц.Н.Р. потвърждава жалбата си срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Жалбата, подадена от Ц.Н.Р. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „Б.М.Е.Б.” ЕАД и „Ф.И.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „Б.М.Е.Б.” ЕАД е издадено Удостоверение № 297820. Заявени са три регистъра: „Клиенти”, „Персонал” и „Трудови злоупотреки”. На „Ф.И.” ЕАД е издадено Удостоверение № 54321. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 26.03.2014 г. (Протокол № 8), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 14.05.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Ц.Н.Р., ответна страна - „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Ф.И.” ЕАД.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П-1280/07.03.2014 г. и № П-1281/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК съответно дружествата „Б.М.Е.Б.” ЕАД и „Ф.И.” ЕАД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано в срок да предоставят становища, както и относими доказателства към жалбата.

От „Б.М.Е.Б.” ЕАД е депозирано становище с вх. № С-119/19.03.2014 г., в което се сочи, че г-н Ц.Н.Р. е абонат на оператора по договор от 30.11.2001 г. за аналогова телевизия и на 30.06.2008 г. е сключил допълнително споразумение с „Е.К.М.Б.” ЕООД (преобразувано в „Б.М.Е.Б.” ЕАД) за предоставяне на цифрова телевизия. Твърди се, че съгласно чл. 2.4 от действащите към момента на подписване на споразумението Общи условия за взаимоотношенията с крайните потребители, жалбоподателят е изразил съгласие личните му данни да се обработват от оператора, както и да се използват за целите изрично посочени в тези условия. От „Б.М.Е.Б.” ЕАД се твърди, че жалбоподателят е заплащал до 28.02.2011 г. след което е преустановил, въпреки, че е получавал договорената услуга. Поради постъпила на 11.04.2011 г. жалба от Ц.Н.Р., на 11.05.2011 г. договорът, както и предоставянето на услуги са прекратени. След преизчисляване на дължимите суми е калкулирано крайно задължение на г-н Ц.Н.Р. в размер 62.93 лв. за кабелна телевизия за периода от 01.03.2011 г. до 11.05.2011 г. и за цифрова телевизия за месец март 2011 г. Поради неплащане, на основание - договор за извънсъдебно събиране на вземания, личните му данни са предоставени на „Ф.И.” ЕАД. От „Б.М.Е.Б.” ЕАД се счита, че в конкретния случай са налице условия за допустимост за обработване на личните данни на Ц.Н.Р., съдържащи се в чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

Към становището са приложени заверени копия на: Допълнително споразумение от 30.06.2008 г.; Договор за извънсъдебно събиране на вземания от 29.07.2013 г.; Общи условия за взаимоотношенията с крайните потребители на електронни съобщителни услуги, предоставяни от „Б.М.Е.Б.” ЕАД; разпечатка от билдинг-системата на оператора и Пълномощно на Я.З.

С писмо с вх. № С-120/20.03.2014 г. от „Ф.И.” ЕАД е получено становище, в което се посочва, че дружеството е сключило договор с „Б.М.Е.Б.” ЕАД за събиране на вземания от абонати на оператора. За целта, възложителят предоставя в електронен формат списък, съдържащ имена на длъжници, размер на задълженията и основанията за възникването им, в т.ч. и данните на Ц.Н.Р. Посочва се, че в изпълнение на договорните задължения, от „Ф.И.” ЕАД се предприемат съответни действия – разговори по телефона с длъжниците на оператора и/или изпращане на покани за доброволно плащане, които съдържат информация за размера на дължимата сума и срока за плащането ѝ. Посочени са и законовите възможности за събиране на задължения при отказ същите да бъдат доброволно заплатени.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор за извънсъдебно събиране на вземания от 29.07.2013 г. и пълномощно на юрк. Г.Р.Д.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 14.05.2014 г. (Протокол № 18), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява, не изпраща процесуален представител. За „Б.М.Е.Б.” ЕАД се явява юрк. Я.З. с пълномощно по преписката. За заинтересованата страна - „Ф.И.” ЕАД се явява юрк. Г.Р.Д. с нотариално заверено пълномощно от 08.01.2014 г. Юрк. Я.З. посочва, че дружеството, което представлява, обработва личните данни на жалбоподателя, за да защити свои интереси - условие за допустимост, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, поради което счита жалбата за неоснователна. Юрк. Г.Р.Д. счита жалбата за неоснователна по аргументи, изложени в становището, депозирано от „Ф.И.” ЕАД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” е вид обработване на лични данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни. Не е спорно обстоятелството, че между жалбоподателя и „Б.М.Е.Б.” ЕАД е налице валидно правоотношение, прекратено на 11.05.2011 г., отразено в билдинг-системата на оператора на 20.05.2011 г. Следователно е налице изричното съгласие на г-н Ц.Н.Р. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД дружеството да обработва личните му данни. Жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключения между страните договор за предоставяне на кабелна и цифрова телевизия.

Видно от приложената към становище с вх. № С-119/19.03.2014 г. разпечатка от билдинг-системата Информация за абонат, лицето Ц.Н.Р. има задължения по Договор № 6509/30.11.2001 г. за кабелна телевизия, Договор № 6509-1/30.06.2008 г. за цифрова телевизия и договор № 6509-1/30.06.2008 г. за услугата МАХ РАСК, които договори обаче не са предоставени. На ответната страна в настоящото административно производство - „Б.М.Е.Б.” ЕАД изрично с писмо с изх. № П-1280/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изискано да представи заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателя, както и други относими доказателства,

относно наличието на условие за допустимост за обработване на личните данни на г-н Ц.Н.Р. чрез предоставянето им на трети лица. Предоставена е възможност за изразяване на становище, както и запознаване с материалите по административната преписка, но изисканите доказателства не са депозираны.

Договорите с „Б.М.Е.Б.” ЕАД за предоставяне на услуги са договори при общи условия. С подписването на индивидуалния договор абонатът се счита информиран, че е запознат с Общите условия на оператора и е съгласен с тях. В хода на административното производство пред КЗЛД от „Б.М.Е.Б.” ЕАД не са ангажирани доказателства и администраторът на лични данни не доказва факта, че действащите Общи условия към момента на подписването на индивидуалния договор съдържат клауза за декларирано съгласие на жалбоподателя личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, в т.ч. и на фирми за събиране на вземания. На общодостъпната интернет-страница на дружеството са публикувани Общи условия, но същите са неотнормисими към настоящия спор, предвид възможните им последващи промени и клаузи, едностранно установени от оператора. Настоящите Общи условия не са били предмет на индивидуално разискване и евентуално одобрение между страните. Релевантните за настоящия спор са клаузите, съдържащи се в Общите условия на оператора към момента на подписването на индивидуалния договор, каквито в настоящото административно производство не са депозираны. Администраторът на лични данни носи тежестта на доказване, че субектът на данните е дал съгласието си личните му данни да бъдат обработвани за определени цели, извън договорните правоотношения, което не е сторено.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Ф.И.” ЕАД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „Б.М.Е.Б.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че „Ф.И.” ЕАД ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, имащи качеството длъжници с цел събирането на техни просрочени задължения. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни.

На правно основание - Договор за извънсъдебно събиране на вземания от 29.07.2013 г., „Б.М.Е.Б.” ЕАД възлага на „Ф.И.” ЕАД събиране на вземането от Ц.Н.Р. С цитирания договор не се прехвърлят вземанията на оператора, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема действия по събирането на дължими неизплатени суми. Личните данни на жалбоподателя са предоставени от „Б.М.Е.Б.” ЕАД на „Ф.И.” ЕАД и в изпълнение на договорните си задължения, фирмата за събиране на вземания предприема извънсъдебни действия по събиране на задължението на г-н Ц.Н.Р., като му изпраща Покана за незабавно плащане от 14.02.2014 г. Следователно за „Ф.И.” ЕАД е налице условие за допустимост, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, предвид на което жалбата в тази част е неоснователна.

В хода на административното производство безспорно е установено, че „Б.М.Е.Б.” ЕАД е предоставило личните данни на г-н Ц.Н.Р. на „Ф.И.” ЕАД за извънсъдебно събиране на парични задължения. От събраните в хода на административното производство доказателства обаче не е установено, че е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на г-н Ц.Н.Р., изразяващо се в предоставянето им на трети лица. Не са приложени доказателства за наличие на изрично съгласие, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД личните данни на Ц.Н.Р. да бъдат предоставяни на фирми за събиране на вземания. „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД е задължен да обработва лични данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. От анализа на приложените писмени доказателства и становища по жалбата е видно, че „Б.М.Е.Б.” ЕАД обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД свързаните с жалбоподателя лични данни без наличие на валидно правно основание фирмата да ги предоставя на трети лица, поради което обработване на личните данни на Ц.Н.Р.

чрез предоставянето им на „Ф.И.” ЕАД е недопустимо. Обработването на личните данни на Ц.Н.Р. е неправомерно и с тези действия администраторът на лични данни - „Б.М.Е.Б.” ЕАД е нарушил императивна разпоредба, съдържаща се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като е предоставил личните данни на жалбоподателя на фирмата за събиране на вземания.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, анализирайки представените писмени доказателства и становища в тяхната съвкупност, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

При определяне на размера на наложеното с настоящото решение административно наказание на „Б.М.Е.Б.” ЕАД, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Комисията отчете факта, че нарушението на разпоредбите на ЗЗЛД не е първо за „Б.М.Е.Б.” ЕАД, факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице, както и обстоятелството, че при констатиране на нарушението не са взети мерки за отстраняването му.

Водена от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № П-911/18.02.2014 г. от Ц.Н.Р. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 25 000 лв. (двадесет и пет хиляди лв.) на „Б.М.Е.Б.” ЕАД, с ЕИК ** и седалище и адрес на управление: гр. София ****, представлявано от В.А.Щ. затова, че „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството си на администратор на лични данни е предоставило на „Ф.И.” ЕАД личните данни на Ц.Н.Р. без наличие на изричното му съгласие, с което е нарушен чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ СЛ - 67/2013 г.
София, 19.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 30.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № СЛ-67/ 03.12.2013 г., подадена от Т.И.И. срещу Сдружение ловно-рибарско дружество „Е.“ - гр. К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Т.И.И. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба рег. № СЛ-67/03.12.2013 г., в която са наведени твърдения за злоупотреба с личните му данни, по повод Заповед за наложено му наказание № 11/27.09.2013 г., издадена от Председателя на Управителния съвет на Сдружение-ловно-рибарско дружество „Е.“ (СЛРД „Е.“) гр. К.

Жалбоподателят сочи, че в заповедта са изписани личните му данни – включително единен граждански номер. Твърди, че заповедта е предоставена на Председателя на ловно-рибарска дружинка (ЛРД) № 29, с. Ц., който на 05.10.2013 г. запознава членовете на дружинката със съдържанието ѝ, като я прочита. Жалбоподателят твърди, че същият ден „заповедта е залепена на прозореца на магазина в с. И., общ. Н., обл. К. и на навеса на разклона на по пътя за с. И. и с. В.“.

Към жалбата като доказателства са приложени: копие на Заповед № 11/27.09.2013 г., по описа на СЛРД „Е.“ гр. К. и 5 бр. снимки на хартиен носител.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В разглеждания случай, жалба с рег. № СЛ-67/03.12.2013 г. съдържа задължително изискуемите реквизитите, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозирана е в законоустановения срок, до компетентен да се произнесе орган.

Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни и по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е от компетентността на КЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, е Сдружение ловно-рибарско дружество „Е.“ гр. К.

На 12.03.2014 г. е проведено редовно закрито заседание на КЗЛД, на което жалба рег. № СЛ-67/ 03.12.2013 г. е приета за процесуално допустима и е насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател –Т.И.И. и ответната страна – СЛРД „Е.“ гр. К., в качеството му на администратор на лични данни.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните

факти от значение за случая от Председателя на Управителния съвет на СЛРД „Е.“ гр. К. е изискано писмено становище и представяне на относими по жалбата доказателства, в това число и Устава на Сдружението.

В отговор г-н П. изразява становище в което информира, че в качеството си на Председател на Управителния съвет на СЛРД „Е.“ гр. К. обработва лични данни - три имена и единен граждански номер на членовете на представляваното от него сдружение. Сочи, че обработването е на основание Закона за лова и опазване на дивеча и Правилника за прилагането му.

Твърди, че по предложение на 29-та ЛРД с. Ц., Управителният съвет на СЛРД – Е. е взел решение, с което на жалбоподателя е наложено наказание – прекъсване за срок от една година на членството му в Сдружението. Сочи, че съгласно Устава на Сдружението е издал Заповед № 11/27.09.2013 г., в която е обективизирал взетото решение. Информира, че е с цел организация на ловния процес и за да не включват организаторите на лова изключеното лице в ловните излети, Заповедта е предоставена на Председателя на 29-та ЛРД с. Ц., за да запознае членовете на дружинката със съдържанието ѝ.

Г-н П. сочи, че поради факт, че има и друг член на Сдружението със същите имена, като тези на г-н Т.И.И. и с цел безспорна индивидуализация на санкционирания, в заповедта за наложеното наказание е вписан и единният граждански номер на жалбоподателя.

Г-н П. твърди, че няма данни кой и как е разлепил заповедта на посочените в жалбата места.

Към становището са представени: становище на Председателя на 29-та ЛРД с. Ц.; копие на протокол от проведено на 14.06.2013 г. извънредно Общо събрание на 29-та ЛРД с. Ц.; Товарителница № 105398650 по описа на Еконт –Експрес.

В представеното от страна на Председателя на 29-та ЛРД с. Ц. становище се твърди, че дружинката няма отношение към разпространяването/разлепването на Заповед № 11/27.09.2013 г.

В хода на административното производство от страна на Председателя на Управителния съвет на СЛРД „Е.“ гр. К. е депозирано уведомление за заведено от г-н Т.И.И., в Районен съд – К., дело със същия предмет и страни, като образуваното пред КЗЛД производство. По този повод е изискана информация от Районен съд – К. В отговор административният ръководител на съда уведомява, че към 07.02.2014 г. в Районен съд – К. не е образувано дело със страни Т.И.И. и Г.П.П.

На 26.03.2014 г. е проведено открито заседание на Комисията. Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично. Води двама свидетели: Д.М.И. и С.А.Е.

Ответната страна – редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Х. и адв. В. от АК - К., с изрично пълномощно, представено в заседанието.

Страните представят допълнителни доказателства, в това число Устава на СЛРД „Е.“ гр. К. и Инструкция на СЛРД „Е.“ гр. К. за обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване в регистър „Лица, които получават възнаграждение, както и членове, ловци и риболовци“.

Жалбоподателят поддържа жалбата си. Процесуалните представители на ответната страна оспорват изложените в жалбата твърдения. Свидетелите потвърждават, че заповедта за наложено на жалбоподателя наказание е била залепена на посочените в жалбата места и че приложените на хартиен носител снимки са направени в тяхно присъствие. Сочат, че не знаят кой е разлепил заповедта. Относно дата, на която е разлепена заповедта, твърдят, че това е станало преди същата да бъде съобщена на г-н Т.И.И. - жалбоподателят, но не могат да посочат точна дата.

С оглед обем на представените в заседанието доказателства и необходимостта Комисията да се запознае със съдържанието им и да прецени същите както по отделно, така и в съвкупност с останалите доказателства, Комисията отлага вземането на решение по основателността на жалбата.

На 30.04.2014 г. е проведено заседание на Комисията, на което жалбата е решена по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от

Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени и гласни доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № СЛ-67/03.12.2013 г. е частично основателна.

От анализа на събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателят, в обем от три имена, единен граждански номер и адрес, в качеството му на член на СЛРД „Е.“ – гр. К., в частност като член на ЛРД № 29, с. Ц., са обработени, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД от СЛРД „Е.“ – гр. К. за целите на издадена от Председателя на сдружението заповед № № 11/27.09.2013 г., с която на жалбоподателят е наложено наказание – прекъсване на членство в сдружението за срок от една година.

Заповедта е издадена на основание чл. 23, ал. 1, б. В от Устава на сдружението и решение на Управителният съвет на СЛРД „Е.“ от 24.09.2013 г.

Между страните не е спорно, че Председателят на Сдружението е предоставил копие на заповедта на Председателя на ЛРД № 29, с. Ц., в следствие на което заповедта е прочетена на събрание на дружинката, проведено на 05.10.2013 г., при откриване на лова. Страните не спорят, че копия от заповедта са разлепени на посочените в жалбата места.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на понятието „обработване на лични данни“, съобразно която обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Предоставянето на личните данни на жалбоподателят, чрез действия по предоставяне на заповед № 11/27.09.2013 г., от Председателя на СЛРД „Е.“ гр. К. на Председателя на ловно-рибарска дружинка № 29, с. Ц. и в последствие разпространение на личните данни чрез прочитане на заповедта пред членовете на дружинката са действия по обработване на лични данни по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД.

Обработването е в нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно която администраторът на лични данни, в случая СЛРД „Е.“ гр. К., следва да предприема необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

От анализ на приложимите в случая разпоредби на Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД), Правилника по прилагането на Закона за лова и опазване на дивеча, Закона за юридическите лица с нестопанска цел и Устава на Сдружение ловно-рибарско дружество „Е.“ гр. К. се установи, че нито законодателя, нито Сдружението е разписало подобен начин на оповестяване на наложеното наказание.

В чл. 23 от Устава на Сдружението, е посочено, че наказанията на членовете на Сдружението, в това число и наказанието – прекъсване на членство за срок от една година – чл. 23, ал. 1, буква „в“, се налагат от Управителният съвет на Сдружението.

Изрично е уредено, че за наложените наказания се уведомява нарушителя (чл. 23, ал. 7 от Устава). В изключение от общото правило е разписано, че за наложеното наказание „изключване“, каквото в случая не е налице, Председателят на Сдружението уведомява и „Председателя на

Националното ловно сдружение и директора на съответното държавното горско стопанство или държавното ловно стопанство, в чиито район на дейност е ловната дружинка в която е регистриран ловеца“ (чл. 23, ал. 6 от Устава на Сдружението и чл. 23 а от ЗЛОД).

Следователно извършеното от Председателя на СЛРД „Е.“ действие по предоставяне на Председателя на ЛРД № 29, с. Ц. на копие от Заповед за наложено наказание № 11/27.09.2013 г., в която се съдържат лични данни на жалбоподателя, е действие по неправомерно разпространение на личните данни на жалбоподателя, в следствие на което същите са станали достъп до неопределен кръг от лица, тъй като заповедта в следствие предоставянето ѝ на Председателя на ЛРД № 29, с. Ц. е прочетена на събрание на дружинката.

С предприетите действия са нарушени разписаните и приетите от СЛРД „Е.“ гр. К. правилата за обработване на лични данни, а именно Инструкцията за обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване в регистър „Лица, които получават възнаграждения както и членове, ловци и риболовци“, воден в СЛРД „Е.“ гр. К.

Съгласно Инструкцията в регистъра се съхраняват лични данни на членовете, ловците и риболовците на сдружението (чл. 1, т. 1. 3 от Инструкцията). В чл. 4, ал. 3 е разписано, че достъп до членските картоните на ловците, респ. съдържащите се в тях документи имат само обработващите личните данни - ръководител на СЛРД „Е.“ и счетоводител на СЛРД „Е.“ (§2 от ДР на Инструкцията). Допълнително в чл. 15 е разписано, че никое трето лице, каквото в случаят е Председателят на ЛРД № 29, с. Ц., няма право на достъп до членските картони на ловците и съдържащите се в тях документи.

С действията си по предоставяне на копие на Заповед № 11/27.09.2013 г. на Председателя на ЛРД № 29, с. Ц. Сдружението е нарушило разписаните от него технически и организационни правила за защита на личните данни и достъп до съдържащите се в регистъра лични данни и документи.

С оглед гореизложеното Комисията приема за основателна жалбата, в частта ѝ относно твърденията на г-н Т.И.И. за неправомерно обработване на личните му данни чрез действия по предоставяне на копие от Заповед за наложено наказание № 11/27.09.2013 г. на Председателя на ЛРД № 29, с. Ц., с което администратора на лични данни – СЛРД „Е.“ гр. К. е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерен достъп и разпространение, в следствие на което личните данни на г-н Т.И.И., същите част от заповедта за наложеното му наказание са били достъпни за неопределен кръг от лица.

Комисията приема за неоснователна и недоказана жалбата в останалата ѝ част, а именно относно изложените от жалбоподателя твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, чрез действия по разпространяването им - разлепване на заповедта за наложеното му наказание на посочените в жалбата места. От събраните по административната преписка писмени и гласни доказателства не се установи кой и кога е разлепил заповедта за наложено на жалбоподателя наказание. Показанията на свидетелите, че заповедта е разлепена преди да бъде връчена на жалбоподателя, не съответстват на останалите доказателства събрани в тази насока. Представените от г-н Т.И.И. снимки на хартиен носител са с дата 10/24/2013 г., след датата на която заповедта за наказание явно е била получена от г-н Т.И.И., след като е обжалвана от него на 10.10.2013 г.

При определяне вида на административното наказание и съобразно дадената в чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД оперативната самостоятелност, Комисията съобрази същото с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга и факта, нарушението е първо за администратора на лични данни, отчете и обстоятелството, че санкцията следва да е насочена към постигане на целта на наказанието, което има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не създаване на икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба рег. № СЛ-67/03.12.2013 г., подадена от Т.И.И. срещу Сдружение ловно-рибарско дружество „Е.“ гр. К., в частта ѝ относно обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставяне на Заповед за наложено наказание № 11/27.09.2013 г. на Председателя на ЛРД № 29, с. Ц.

2. Издава задължително предписание на администратора на лични данни – Сдружение ловно-рибарско дружество „Е.“ гр. К., със седалище и адрес гр. К да приведе Устава на Сдружение ловно-рибарско дружество „Е.“ гр. К. и приетата от Сдружението Инstrukция за обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване в регистър „Лица, които получават възнаграждение, както и членове, ловци и риболовци“ в съответствие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – два месеца от получаване на настоящето решение и задължава администратора на лични данни да уведоми Комисията за защита на личните данни за изпълнението му.

4. Остава без уважение, като неоснователна и недоказана жалбата в останалата ѝ част, относно изложените от жалбоподателят твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, чрез действия по разлепване на заповедта за наложеното му наказание на посочените в жалбата места.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-435/2013 г.

София, 19.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.05.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж-435/15.11.2013 г., подадена от Л.Г.Р. срещу вестник „Т.“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Л.Г.Р. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че в публикация във вестник „Т.“, брой 19 от 08.11.2013 г. се съдържат трите му имена и единния му граждански номер. Жалбоподателят твърди, че не е давал съгласието си, администраторът на лични данни – Сдружение „С.Г.Б.“ да обработва личните му данни чрез разпространяването им до неограничен кръг от лица. Вестникът се издава от С.Г.Б. и според жалбоподателя, няма право чрез публикации да разпространява свързаните с него лични данни.

Господин Л.Г.Р. иска от Комисията да извърши проверка по случая и да предприеме мерки за защита на личните данни от незаконен достъп до тях.

В условията на залегалото в административния процес, служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Сдружение „С.Г.Б.“.

В изпълнение на дадените указания от КЗЛД, С.Г.Б. е депозирал писменото си становище по жалбата, като са приложени относми по случая доказателства.

Администраторът на лични данни уточнява, че в брой 19 на вестник „Т.“ от 08.11.2013 г. са публикувани сканирани документи, заведени на 02.10.2013 г. в деловодството на С.Г.Б. Документите представляват неподписана покана, отправена до Управителния съвет на СГБ и до Председателя, за свикване на извънредно събрание на пълномощниците на съюза. Към поканата е приложен документ, който е озаглавен „Реформа на С.Г.Б.“. В документа е посочен единния граждански номер на жалбоподателя и с него се делегират права за свикване на общо събрание.

СГБ счита, че господин Л.Г.Р. е дал съгласието си, единния му граждански номер да бъде разпространен сред членовете на съюза с факта на отправяне на покана за подписване на документа озаглавен „Реформа на С.Г.Б.“. Извършената публикация е имала за цел да информира членовете на СГБ за случващото се в организацията и не е целяла да увреди интересите на жалбоподателя. Документите са сканирани в тяхната цялост и съответно са публикувани, за да удостоверят автентичността им, като не е съобразено, че в тях се съдържа единния граждански номер на господин Л.Г.Р. Приема се, че извършеното представлява неволно допусната грешка, за която липсва умисъл. Излагат се доводи, че Законът за защита на личните данни допуска обработването на лични данни за целите на журналистическата дейност.

В допълнително становище по жалбата, ответната страна – С.Г.Б. уведомява Комисията, че господин Л.Г.Р. е бил член на Регионалния орган на глухите в гр. Пловдив до 17.03.2014 г. С протоколно решение от същата дата, жалбоподателя е изключен като член на съюза.

Жалбоподателят представя допълнителна информация, като уточнява, че внесените на 02.10.2013 г. в Сдружение СГБ документи са депозирани на 17.10.2013 г. в Софийски градски съд. Господин Л.Г.Р. твърди, че към 2013 г. не е заемал длъжност в СГБ, като единствено между него и съюза е съществувало членско правоотношение, поради което е нямал достъп до личните данни на членовете на съюза. Сочи се, че подписката е събрана от самите членове на съюза по места в районните организации. С полагането на подписа си, съответния член е изразил подкрепата си по отношение на иницирираната реформа, изразяваща се в изменение на Устава на сдружението и избор на нов управителен съвет. Подписите, както и имената и единните граждански номера са били предоставяни и вписвани доброволно и собственоръчно от съответните членове на съюза.

Комисия за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

На 08.11.2013 г. в статия със заглавие „В името на истината“ „Дела и документи“, публикувана във вестник „Т.“, бр. 19 са разпространени личните данни на жалбоподателя – три имена и единен граждански номер. Издател на вестник „Т.“ е С.Г.Б. От публикацията е видно, че има отпечатване на покана за свикване на извънредно събрание на пълномощниците на Сдружение „С.Г.Б.“ и копие на документ, озаглавен Реформа на С.Г.Б. Този факт не е спорен между страните.

Администраторът на лични данни приема, че господин Л.Г.Р. е дал съгласието си, единният му граждански номер да бъде разпространен сред членовете на съюза чрез покана за подписване на документа озаглавен „Реформа на С.Г.Б.“. Публикацията е имала за цел да информира членовете на СГБ за случващото се в организацията и не е целяла да увреди интересите на жалбоподателя. СГБ счита, че извършеното обработване на личните данни на жалбоподателя е направено при наличие на условие за допустимост при обработването.

Не е спорно между страните, че до 17.03.2013 г. между Л.Г.Р. и СГБ е било налице членствено правоотношение.

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, „Обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Обработването на личните данни на господин Л.Г.Р. от страна на СГБ е извършено, както чрез събирането и съхраняването им, за целите на членственото му правоотношение, така и чрез разпространяването им чрез публикуването им във вестник „Т.“ на 08.11.2013 г.

Предмета на жалбата, с която е сезирана Комисията, е за обработване на лични данни чрез разпространяването им до неограничен кръг от лица, читателите на вестник „Т.“.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че администраторът на лични данни е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като не е предприел технически и организационни мерки за защита на личните данни на господин Л.Г.Р. Чрез извършената публикация на трите имена и единния граждански номер, СГБ е допуснал неограничен кръг от лица да имат достъп до личните данни на жалбоподателя. Този кръг от лица не са обработващи лични данни, по смисъла на закона, което да е предпоставка за достъпа до данните. Обемът на публикуваната информация за господин Л.Г.Р. – три имена и единен граждански номер е достатъчен да бъде безспорно индивидуализиран, от което следва, че информацията представлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Не може да бъде споделено изразеното от СГБ становище, че жалбоподателят сам е предоставил личните си данни и е дал съгласие те да бъдат обработвани от неограничен кръг от лица. Информацията свързана с жалбоподателя е предоставена на СГБ с оглед пълномощията, с които той е натоварен, а именно да предприеме необходимите действия по свикване на общо събрание, съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЮЛНЦ, но това не е предпоставка тя да бъде разпространена до всички членове на съюза и читателите на вестник „Т.“. Не може да бъде споделено и становището, че от публикуването на личните данни на жалбоподателя за него не са настъпили вредоносни последици и не е нарушено правото му на личен живот. Нарушенията по ЗЗЛД не са съставомерни и резултатни. Законодателят не изследва въпроса, дали са настъпили вредоносни последици и дали извършеното нарушение е вследствие на неволно допусната грешка.

Не е налице и твърдяното условие за допустимост при обработването на лични данни – обработване за журналистически цели, сочено от администратора на лични данни. СГБ е могъл да заличи единния граждански номер на жалбоподателя от приложения документ, озаглавен „Реформа на С.Г.Б.“ преди публикуването му във вестник „Т.“. Със заличаването на единния граждански номер не се накърняват интересите на членовете на съюза, свързани с информираността им за събитията, които се случват в съюза.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че СГБ е извършил административно нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Администраторът на лични данни не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни на Л.Г.Р., чрез заличаването на единния му граждански номер от документа озаглавен „Реформа на С.Г.Б.“ преди публикуването му във вестник „Т.“, с което е допуснал неправомерен достъп до личните данни от неограничен кръг от лица.

С разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е предоставил оперативна самостоятелност на компетентния орган за вида на административната мярка, която ще наложи, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Мерките са алтернативни, а не кумулативни.

Комисията приема, че първите две административни мерки са неприложими в настоящия случай.

Допускането на грешка, която е определена от СГБ, като техническа не променя факта на извършеното административно нарушение. Задължението за предприемане на технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп до тях е законово

установено и не е необходимо, Комисията да издава задължително предписание, с което да задължава администратора да си изпълни задълженията или да определя срок, в който да бъде отстранено констатираното нарушение.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Извършеното нарушение се явява първо за администратора на лични данни, поради което, Комисията приема, че размера на санкцията, която ще наложи следва да е минимално определената от Закона.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая и имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег.№ Ж-435/15.11.2013 г., подадена от Л.Г.Р. срещу вестник „Т.“, издаван от Сдружение „С.Г.Б.“ за основателна.

2. Налага на Сдружение „С.Г.Б.“, БУЛСТАТ *, регистрирано по ф.д. № 17639/1991 г. на СГС, вписан в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, със седалище: гр.София 1000, ****, представлявано от В.П., в качеството му на Председател на СГБ, имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. Цветан Лазаров № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-466/2013 г.
гр. София, 19.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж-466/03.12.2013 г., подадена от М.М. срещу „П.И.Б.” АД /правоприемник на „Ю.“ ЕАД/.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че „Ю.“ ЕАД обработва неправомерно нейни лични данни, изразяващо се в тяхното консултиране, употреба и използване без наличие на правно основание. Фактическата обстановка по случая, съгласно изложеното в жалбата е следната:

На 18.06.2013 г. при проверка извършена от служители на Националния осигурителен институт /НОИ/ на място в седалището на „Ю.“ ЕАД, е установено, че на 14.03.2013 г. служител на банката е осъществил неправомерен достъп и е извършил справка на осигурителния статус на жалбоподателката в информационната система на НОИ. При проверката не са установени данни за съществуването на валидно правоотношение между М.М. и банковата институция, нито изрично съгласие от нейна страна по реда на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Информацията е предоставена на жалбоподателката с писмо изх. № 94М-3784-1-7/19.06.2013 г. по описа на НОИ. Съобщава се, че служителят на банката, извършил неправомерно справката, е прекратил правоотношението си с „Ю.“ ЕАД.

Жалбоподателката счита, че са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД, които гарантират защита на личните ѝ данни и настоява, в случай на установено нарушение да бъдат наложени предвидените в закона санкции.

В условията на залегналото в административния процес, служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, са изискани изразяване на писмени становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Ю.“ ЕАД и НОИ.

Банката представя становище, в което се потвърждава изнесената в жалбата информация. Излагат се мотиви за нейната неоснователност, като банката декларира, че не обработва лични данни на жалбоподателката, не е възлагала проверка на осигурителния ѝ статус на нейни служители, не разполага с информация посредством, която е възможно да се извърши проверка на осигурителния статус на госпожа М.М. и данните за лицето не представляват част от поддържаните от нея регистри.

НОИ представя допълнителни разяснения, свързани с неправомерното достъпване до личните данни на жалбоподателката от служител на „Ю.“ ЕАД. Съобщава се за сключен договор между банката и НОИ през 2004 г. на основание чл. 33, ал. 5, т. 11 от Кодекса за социалното осигуряване, с предмет: предоставяне на сведения за осигуряването на лица със свободни професии и еднолични търговци. Съгласно договора се обработват данни на лица, изрично заявили съгласието си за тази цел пред банката. С оглед на констатирани нарушения по спазване клаузите на договора той е прекратен на 10.12.2013 г.

От ангажирания по случая доказателствен материал по безспорен начин се установява следното:

На основание чл. 33, ал. 5, т. 11 от Кодекса за социалното осигуряване между НОИ и „Ю.“ ЕАД е сключен договор № 135/19.11.2004 г. за предоставяне на сведения относно наличието или липсата в информационната система на НОИ на данни за осигуряване на физически лица от техни работодатели или за самоосигуряването на физически лица със свободни професии и еднолични търговци, както и за осигурителите - юридически лица. Съгласно този договор лицата от чието име банката получава информация от НОИ, следва изрично и писмено да са дали съгласието си пред банката да обработва

личните им данни. Във връзка с постъпил сигнал от госпожа М.М. до НОИ, за неправомерно използване на личните ѝ данни от страна на банката, НОИ разпорежда извършване на проверка. От проверката е установено, че служител на банката е направил справка на 14.03.2013 г. по единният граждански номер на жалбоподателката в информационната система на НОИ, без нейно писмено съгласие. Установено е още, че жалбоподателката не е била в трудово или гражданско правоотношение с банката.

Така установената фактическа обстановка не е спорна за страните по жалбата.

Комисия за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата на госпожа М.М. е основателна поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД жалбоподателката оспорва законосъобразността на обработването на личните ѝ данни от „П.И.Б.” АД /правоприемник на “Ю.” ЕАД/ при извършена справка на осигурителния ѝ статус от страна на служител на банката.

Законът за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнася към конкретни хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните. В т. 2 от посочената разпоредба се сочи като основание за допустимост на обработване на данните изричното съгласие на лицето. Това е и основанието, което двете институции - НОИ и „П.И.Б.” АД /правоприемник на “Ю.” ЕАД/ договарят като условие за извършване на справки в информационната система на НОИ, за осигурителния статус на лицата.

В качеството ѝ на администратор на лични данни и произтичащите от това задължения, за банката съществува изискване по силата на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, за предприемане на технически и организационни мерки, за защита на данните от неправомерен достъп до тях. Не се оспорва фактът, че въпреки тази императивна разпоредба, данните на жалбоподателката не са били адекватно защитени, поради което използването, достъпа до тях и консултирането им е било извършено в нарушение на установените правила.

Предприемането на технически и организационни мерки по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД следва да е съобразено със съвременните технологични постижения и да осигурява ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. В конкретния случай извършеното нарушение очевидно е резултат на пропуски в установените от администратора технически и организационни мерки за защита на личните данни.

С разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е предоставил оперативна самостоятелност на компетентния орган за вида на административната мярка, която ще наложи, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Мерките са алтернативни, а не кумулативни.

Комисията приема, че първите две административни мерки са неприложими в настоящия случай.

Служител на банката без правно основание е осъществил неправомерен достъп до личните данни на госпожа М.М. Задължението за предприемане на технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп до тях е законово установено и не е необходимо, Комисията да издава задължително предписание, с което да задължава администратора да си изпълни задълженията или да определя срок, в който да бъде отстранено констатираното нарушение.

Твърдяното от ответната страна, че правоотношението на банката със служителя, осъществил достъпа е било прекратено при констатиране на това обстоятелство, както и че „П.И.Б.” АД

е правопреемник на „Ю.“ ЕАД от дата, следваща извършеното нарушение е неоснователно. Прекратяването на трудовото правоотношение по повод констатираното нарушение, не променя факта извършеното административно нарушение.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. Ж-466/03.12.2013 г., подадена от М.М. срещу „П.И.Б.” АД /правопреемник на“Ю.“ ЕАД/ за основателна.

2. Налага на „П.И.Б.” АД /правопреемник на“Ю.“ ЕАД/, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. София ****, представлявано от В.Х., имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД за това, че не е взела необходимите технически и организационни мерки за защита личните данни на М.М. при тяхното обработване, което е довело до неправомерното им използване, консултиране и употреба без наличието на правно основание за целта.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. Цветан Лазаров №2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-494/2013 г.
гр. София, 19.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-494/18.12.2013 г., подадена от Д.П. срещу Р.С.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Д.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Р.С.М. обработва неправомерно негови лични данни, изразяващо се в тяхното съхранение без наличие на правно основание. Фактическата обстановка по случая, съгласно изложеното в жалбата е следното:

Със Заповед № ЧР-31/12.03.2013 г. на Главния директор на ГД "Охрана" при Министерство на правосъдието, на основание чл. 179, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, заемащ длъжност полицаи III степен - сътрудник по охрана II степен в Областно звено "Охрана" - М. към ГД "Охрана", считано от 22.03.2013 г.

Причината за прекратяване на служебното правоотношение е свидетелство за съдимост, което лицето е предоставило при постъпване на работа и което определя, като неистински документ. Този извод се е наложил от изисканата от Бюро съдимост при Р.С.М. справка за съдимост. От нея се установява, че с Решение от 08.10.2002 г. по АНД № 531/2002 г. на Районен съд В.Т. на жалбоподателя е наложено административно наказание по реда на чл. 78а НК, за деяние по чл. 343б, ал. 1 от НК-глоба в размер на 500 лв.

Жалбоподателят счита, че Р.С.М. съхранява неправомерно информацията за наложеното му през 2002 г. административно наказание по чл. 78а от НК в противоречие с Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост /наричана по-долу за краткост Наредбата/. Наредбата регламентира, че бюлетините за наложените административни наказания по чл. 78а от НК се съхраняват и унищожават в срок от 5 години от влизане в сила на съдебния акт.

Господин Д.П. твърди, че търпи вреди, изразяващи се в прекратено служебно правоотношение и моли Комисията да предприеме действия за преустановяване на нарушението, да наложи предвидената в закона санкция на ответната страна и да издаде задължително предписание.

В условията на залегалото в административния процес, служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Р.С.М.

Р.С.М. се изразява становище за неоснователност на жалбата, като сочи, че нормативно установеното изискване за унищожаване на бюлетините за съдимост с наложени административни наказания по чл. 78а от НК, касаят единствено техните хартиени носители. Сочи се и разпоредбата на чл. 24 от Наредбата, според която бюлетините за съдимост, по които от датата на раждането на лицата са изтекли сто години, се отделят в специална картотека и се унищожават, след като бъдат микрофилмирани. Направено е уточнение, че тъй като липсват данни относно изпълнението на наложеното административно наказание, то това не позволява извършване на преценка за изтекъл едногодишен срок от изпълнение на наказанието.

От Р.С.М. е изискано да представи заверено копие от протокола за унищожаване на хартиения носител на бюлетина за съдимост на жалбоподателя. Администраторът на лични данни уведомява Комисията, че няма съставен акт за унищожаване. Излагат се доводи, че съгласно чл. 31, ал. 1 от Наредбата бюлетините за съдимост с наложени административни наказания по чл. 78а от НК се съхраняват и унищожават в срок от 15 г. от влизане в сила на съдебния акт.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал по безспорен начин се установява следното:

Д.П. е поискал от администратора на лични данни - Р.С.М. да заличи личните му данни от бюлетина за наложените административни наказания по чл. 78а от НК. Жалбоподателят приема, че личните му данни се съхраняват неправомерно по повод Решение от 08.10.2002 г. постановено по АНД № 531/02 на Районен съд В.Т. в разрез с разпоредбата на чл. 31 от Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

Комисия за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата на господин Д.П. е основателна поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД, Д.П. оспорва законосъобразността на обработването на личните му данни от страна на Р.С.М. с твърдението, че те са неправомерно съхранявани от бюрото по съдимост към съда, позовавайки се на разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост /Обн. ДВ. бр. 24 от 4 Март 2008 г./. Съгласно Наредбата: “бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК се съхраняват и унищожават в срок от пет години от влизане в сила на съдебния акт“. С оглед изискването на тази разпоредба Бюро “Съдимост“ е било длъжно да заличи и унищожи бюлетина за съдимост на Д.П. за извършеното деянието през 2002 г. в 5-годишен срок или най-късно до края на 2007 г. Изменението на чл.31 от Наредбата е в сила от 15.02.2013 г. и няма обратна сила.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредба № 8 “регистрацията на осъдените лица в бюрата за съдимост се извършва чрез бюлетин за съдимост и бюлетин за наложени административни наказания по чл. 78а от НК на хартиен носител и в електронен вариант“, т. е. бюлетините за съдимост и за наложени административни наказания са основание за регистриране на съответните лица. Нормативно установеният срок на съхранение на бюлетините по чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 е пет години. Съдебният акт на Районен съд В.Т., с който на жалбоподателя е наложена санкция е влязъл в сила на 08.10.2002 г. и срокът му за съхранение е изтекъл.

Ответната страна - Р.С.М. се позовава на 15- годишен срок за съхраняване на информацията, но изменението на посочената разпоредба влиза в сила от 15.02.2013 г. и има сила за напред.

Законът за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД допустимостта на обработване на личните данни е обвързано с наличие на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. В чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 ясно е определен срока за съхранение на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а НК спазването, на който представлява нормативно установено задължение за Р.С.М. Неспазването на срок води до нарушение на посочената разпоредба. В този смисъл чрез неспазване на нормативно установените срокове (в случая надхвърлянето им) за съхранение на посочената информация се нарушава разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно която личните данни следва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Съхранението на лични данни е действие по обработване на лични данни съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД и следва да бъде подчинено на общите правила при обработването на личните данни. Съхранението на личните данни на жалбоподателя след установения срок се явява без правно основание, непропорционално и извън целите с оглед, на които информацията е била събрана.

Комисията по правни въпроси на Висшия съдебен съвет е взела решение на 17.02.2014 г., по повод друго решение на КЗЛД, по аналогичен случай, че бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, чиито 5-годишен срок за съхранение е изтекъл към датата на влизане в сила на изменението на Наредбата, подлежат на унищожаване по предвидения за това ред.

Комисия за защита на личните данни приема, че искането на жалбоподателя за налагането, както на санкция, така и на издаване на задължително предписание на Р.С.М. е неоснователно.

С разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е предоставил оперативна самостоятелност на компетентния орган за вида на административната мярка, която ще наложи, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Мерките са алтернативни, а не кумулативни.

Комисията приема, че първите две административни мерки са неприложими в настоящия случай. Администраторът на лични данни не е изпълнил законовото задължение да съхранява данните, съдържащи се в бюлетина за наложени административни наказания по чл. 78а от НК в срок от 5 години, от което действие са последвали и неблагоприятни последици за жалбоподателя, прекратяване на служебното му правоотношение с Главна дирекция „Охрана”. Неизпълнението на закона, непредопределя необходимостта, Комисията да издава задължително предписание, с което да задължава администратора да изпълни закона или да определя срок, в който да бъде отстранено констатираното нарушение.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Размерът на наложеното наказание, за извършеното административно нарушение е определен над минимума, с оглед утежняващите обстоятелства. Утежняващото обстоятелство е факта, че администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си да унищожи бюлетина за наложеното административно наказание по чл. 78а НК на жалбоподателя, от което за него са произтекли неблагоприятни последици.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег. № Ж-494/18.12.2013 г., подадена от Д.П. срещу Р.С.М. за основателна.

2. Налага на Р.С.М., БУЛСТАТ **, със седалище ****, представлявано от Председателят му – К.С., имуществена санкция в размер на 18 000 /осемнадесет хиляди/ лв. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД за това, че е съхранява в бюлетина за наложените административни наказания по чл. 78а от НК, личните данни на Д.П. по повод Решение от 08.10.2002 г., постановено по АНД № 531/2002 г. на РС В.Т.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде

внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. Цветан Лазаров №2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-41/2014 г.

София, 23.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 30.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-41/03.02.2014 г., подадена от И.Т.К. срещу „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

И.Т.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че от няколко години не е абонат и няма нищо общо с мобилния оператор „М.” ЕАД, но въпреки това към него са се обръщали фирми, с твърдения, че има задължения към дружеството в границите от 30 до 70 лв.

В жалбата се сочи още, че мобилният оператор никога не е уведомявал господин И.Т.К., за прехвърлянето на задълженията му към трети лица, което се изисква от Закона за задълженията и договорите. Подчертава се, че претенциите от страна на „М.” ЕАД към него са незаконосъобразни.

Господин И.Т.К. изказва съмнение, че след като мобилният оператор притежава свързаните с него лични данни, могат да се извършат редица действия от негово име, включително и „незаконни” действия и злоупотреби.

Последната фирма, на която „М.” ЕАД е предоставило данните на господин И.Т.К. е „Ф.П.К.” ООД. Служители на колекторската фирма са осъществявали многократен контакт по телефона с жалбоподателя, което поведение той определя като скандално, обидно и го класифицира като психически тормоз.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД.

Мобилният оператор е депозирал писменото си становище по жалбата на господин И.Т.К., в което твърди, че той е сключил два договора – договор № K0027145 от 06.07.2010 г. за телефонен номер ***** и договор № K1316947 от 30.04.2008 г. за номер *****, които се прилагат към становището. „М.” ЕАД приема че жалбата касае договор № K1316947 от 30.04.2008 г. за номер *****, за който няколкократно господин И.Т.К. е променял условията посредством използване на клиентска парола. В становището се уточнява още, че последната промяна по договора е направена на 28.03.2010 г. Направената промяна е за период от 12 месеца и избраният тарифен план е

Комфорт 150. По договора, жалбоподателят не е заплатил фактури по използваните от него услуги, за периода месец 11.2010 г. до месец юни 2011 г. В този период освен издадените месечни фактури, които не са заплатени в срок е начислена и неустойка в размер на 46 лв., поради неизпълнение на договорни задължения.

За „М.“ ЕАД е възникнало правото да предприеме съответните действия, посредством, които да събере вземането си. В становището се сочи, че мобилният оператор има сключен договор от 30.04.2013 г. с „Ф.П.К.“ ООД със срок на действие 14.05.2014 г. С него се възлага на „Ф.П.К.“ ООД събирането на неизплатени суми от неизрядни абонати на М., от негово име и за негова сметка. На основание договора и по възлагане от М., колекторската фирма е предприела действия, предвидени в договора спрямо жалбоподателя за събиране на дължимата от него сума.

Ответната страна държи да се отбележи от КЗЛД, че сключеният договор с „Ф.П.К.“ ООД, е договор за услуга, а не договор за цесия, така като е посочил в жалбата си господин И.Т.К.

Излагат се доводи, че по повод представянето на личните му данни на колекторската агенция с цел събиране на просрочено задължение е извършено със съгласието на физическото лице, което е изразено посредством сключване на договора за предоставяне на мобилни услуги и по точно с приемането на разпоредбата на т. 4.5 от него. С цитираната клауза се регламентира, че абонатът предоставя доброволно на оператора необходимите лични данни и се съгласява същите да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. Абонатът се съгласява личните му данни да бъдат предоставяни от оператора на трети лица – администратора на лични данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими по договора за услуги. М. приема, че с подписване на договора, господин И.Т.К. е дал съгласието си свързаните с него лични данни да бъдат предоставяни на трети лица, което е и условие за допустимостта на обработване на личните му данни и следва да се приеме, че обработването е законосъобразно. Аналогичен текст на цитирания в договора има разписан и в т. 40г от Общите условия на мобилният оператор. Общите условия са неразделна част от договора.

Мобилният оператор сочи, че към момента на подаването на жалбата пред КЗЛД и към момента на изготвяне на становището му, господин И.Т.К. не е изплатил дължимите от него суми.

Към становището се прилагат: заверено копие от договор № K0027145 от 06.07.2010 г. и договор № K1316947 от 30.04.2008 г.; фактури; заверено копие от договор сключен с „Ф.П.К.“ ООД и пълномощно.

На 07.03.2014 г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище и от „Ф.П.К.“ ООД. В него се сочи, че има сключен договор между него и „М.“ ЕАД с предмет събиране на дължими суми от абонатите на мобилният оператор. Изразява се становище, че на основание договора, за колекторската фирма е налице правно основание да обработва личните данни на жалбоподателя. Описва се начина и целите, за които се предоставят личните данни и че обработването им съответства на разпоредбите на Закона за защита на личните данни. „Ф.П.К.“ ООД моли Комисията да постанови решение, с което да остави без уважение жалбата на И.Т.К. като неоснователна и незаконосъобразна, ведно с всички произтичащи от това последици.

Към становището е приложен като доказателство договор с М. от 30.04.2013 г.

На редовно заседание, проведено на 19.03.2014 г. КЗЛД е взела решение, с което е изисквала допълнителни доказателства от жалбоподателя и ответната страна.

В изпълнение на дадените указания, „М.“ ЕАД е предоставило допълнително становище, в което се сочи, че жалбоподателят е бил страна по два договора, сключени с дружеството № K0027145 от 06.07.2010 г. за номер ***** и договор № K1316947 от 30.04.2008 г. за номер *****, за който е подадена жалбата до КЗЛД. Уточнява се, че към момента на изразяване на писменото становище двата договор на господин И.Т.К. са прекратени. Номер ***** е бил спрян с обаждане на *88 на 17.07.2010 г., като е посочено, че СИМ картата е загубена/открадната и след това номера не е активиран. Номер ***** също е спрян на *88 на 14.11.2010 г., като и за този номер е посочено, че СИМ картата е загубена/открадната и след тази дата номера не е активиран. Мобилният оператор, счита

за необходимо да подчертае, че известяването за загубена или открадната СИМ карта не е основание за прекратяване на договор за предоставяне на мобилни услуги. Прекратяването на договор може да стане само с подаване на писмено предизвестие, от някоя от страните по договора.

В т. 5.4. от Договор № K0027145 и в т. 4.4. от договор № K1316947 е посочено, че в случай на загуба или кражба на СИМ карта абоната е длъжен в 14-дневен срок да поиска замяната ѝ с нова. Господин И.Т.К. не е изпълнил това свое договорно задължение. Липсва от негова страна и писмено предизвестие, с което уведомява мобилният оператор за желанието си да прекрати договорните си взаимоотношения.

Предвид неизпълнението на задълженията от И.Т.К., обслужването на номерата на ползваните от него СИМ карти е продължило и по тази причина са издадени месечни фактури, за месечните такси на картите. Дължимите такси не са заплатени в срок, поради което операторът е начислил и неустойка за неизпълнение на договорни задължения в размер на оставащите месечни такси. Договорът за номер ***** е прекратен на 28.06.2011 г. с начислена неустойка, а договора за номер ***** е прекратен на 30.08.2010 г.

Жалбоподателят не е представил изисканите му допълнителни доказателства.

За откритото заседание, насрочено за 09.04.2014 г., страните са редовно уведомени.

Жалбоподателя не се явява, не изпраща представител. От „М.“ ЕАД не изпращат представител. За „Ф.П.К.“ ООД се явява юрисконсулт М.Г. с пълномощно да представлява дружеството пред КЗЛД.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.“ ЕАД. На собствено основание „Ф.П.К.“ ООД е регистриран като администратор на лични данни, но в конкретния случай се явява обработващ по отношение на личните данни на жалбоподател, по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Администраторът и обработващия на лични данни са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявление за регистрацията им като администратори на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи по безспорен начин, че господин И.Т.К. е имал сключени два договора за предоставяне от страна на „М.“ ЕАД на мобилни услуги. Ползваните от жалбоподателя две СИМ карти първоначално са били спрени.

Съгласно сключените договори е трябвало в 14-дневен срок от окончателното прекратяване на достъпа до мрежата да отиде в офис на мобилният оператор, за да му се издадат нови карти. Господин И.Т.К. не е предприел действия в тази насока. Спирането на картите не представлява прекратяване на договорните отношения, поради което мобилният оператор е продължил да начислява месечните такси за СИМ картите. Дължимите суми за месечните такси не са заплатени своевременно, поради което „М.” ЕАД се е възползвал от договорните клаузи да начисли неустойки за неизпълнение на договорните отношения, които също не са заплатени.

В договор № K1316947 от 30.04.2008 г. за номер ***** в т. 4.5. е уговорено между страните, че абонатът предоставя доброволно на мобилният оператор необходимите за сключването на договора лични и други данни и дава съгласието си същите да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД и действащото законодателство. Целта, за която се обработват личните данни е сключения договор. Абонатът се съгласява още, че свързаните с него лични данни могат да бъдат предоставяни от мобилния оператор на трети лица – администратори на лични данни с цел изготвянето на кредитни оценки или събирането на вземания, дължими по договора за услуги.

За „М.” ЕАД са налице три от предпоставките на чл. 4 от ЗЗЛД. Налице е изразено съгласие за обработване на личните данни, както за целите на договора, така и за предоставянето на личните данни на трети лица, в случай на неизпълнение на договорни задължения. Съгласието е изразено, чрез приемането и не оспорването на договорни клаузи. Друго от условията за допустимост при обработване на личните данни е наличието на договорни отношения между физическо лице, чиито лични данни се обработват и администратора на лични данни. В жалбата не се оспорва наличието на договор с „М.” ЕАД, а от събраните по административната преписка доказателства се установява наличието на такова правоотношение. Третото условие за допустимост при обработването на личните данни е реализирането на законни интереси на администратора на лични данни или на третото лице, на което се разкриват данните. Законният интерес на „М.” ЕАД е да получи дължимата му се сума, за предоставяните от дружеството услуги, а законният интерес на обработващия лични данни – „Ф.П.К.” ООД, произтича задълженията, които е поело дружеството в сключения с „М.” ЕАД договор за извънсъдебно събиране на вземания.

В конкретния случай, личните данни на жалбоподателят са обработени от администратор на лични данни – „М.” ЕАД, с който лицето има договорни отношения, а от своя страна администратора на лични данни, съгласно чл. 24, ал. 1 във връзка с § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД ги е предоставило на обработващ лични данни – „Ф.П.К.” ООД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Остава без уважение жалба рег.№ Ж-41/03.02.2014 г., подадена от И.Т.К. срещу „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-22/14 г.
София, 25.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-22/15.01.2014 г., подадена от Д.И.С. срещу доктор В.Д.К.

Госпожа Д.И.С. уведомява, че на 13.01.2014 г., при посещение при д-р Р.Г. от град Ц., ѝ е отказано издаването на направление. Жалбоподателката е информирана, че доктор Р.Г. вече не е неин личен лекар. Тя остава много изненадана, защото не е подавала заявление за смяна на личен лекар. Подобни заявления не са подавали и близките ѝ. От сайта на НЗОК госпожа Д.И.С. разбира, че настоящия ѝ личен лекар е доктор В.Д.К. от град К. При позвъняване на тел. *****, на жалбоподателката е обяснено, че тя самата е сменила личния си лекар. Справка, от страна на семейството ѝ, установява, че освен нея, без да знаят за това, към практиката на доктор В.Д.К. са се прехвърлили съпругът и баща ѝ.

Госпожа Д.И.С. счита горното за злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията да предприеме необходимите мерки срещу доктор В.Д.К.

С писма изх. № П-630 и изх. № 631/04.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД са изисквани писмени становища от доктор В.Д.К. и от доктор Р.Г. С писма изх. № П-1254/ 06.03.2014 г. и изх. № П-1875/01.04.2014 г. становища по жалбата са изисквани от РЗОК-Б., както и от НЗОК.

От материалите, събрани по административната преписка, образувана по жалба рег. № Ж-22/15.01.2014 г., се изяснява, че Д.И.С., съпругът и баща ѝ са от тези лица, по отношение на които, при електронната обработка на данните в Интегрирана Информационна система (ИИС) на НЗОК, е допусната техническа грешка, изразяваща се в промяна на личния лекар.

Извършените справки свидетелстват, че от 10.09.2003 г. до 11.06.2008 г. госпожа Д.И.С. е в пациентската листа на д-р В.Д., а от 12.06.2008 г. до 08.01.2009 г. е пациентка на д-р Р.Г., след което от 09.01.2009 г., в резултат на грешно въвеждане на данните в новата ИИС на НЗОК, отново е вписана в пациентската листа на доктор В.Д. Регистрацията на жалбоподателката и близките ѝ от пациентската листа на доктор В.Д. е прекратена на 12.01.2014 г., на основание подадени от тях писмени заявления и от 13.01.2014 г. те са пациенти на д-р Р.Г.

С писмо изх. № 94-00-68/20.01.2014 г. на директора на РЗОК-Б. госпожа Д.И.С. е уведомена, че регистрацията ѝ при доктор В.Д.К. е резултат на техническа грешка, която е отстранена и регистрацията ѝ, в резултат на избора на д-р Р.Г., е възстановена в ИИС. Със същото писмо на жалбоподателката са поднесени извинения за неудобството, причинено от погрешната регистрация.

Изготвен е Протокол рег. № ПР-42/17.04.2014 г., свидетелстващ за това, че на 17.04.2014 г. в 10.35 часа, в присъствието на С.Ч., началник на отдел „Правни производства и процесуално представителство“ към КЗЛД, и Д.Г., главен юрисконсулт към ПППП, е проведен разговор с госпожа Д.И.С. В разговора, осъществен на предоставения от жалбоподателката телефон за контакти - ***, госпожа Д.И.С. е уведомена за становището, постъпило от Националната здравноосигурителна каса, в което се сочи, че регистрацията ѝ при доктор В.Д.К. е резултат на техническа грешка, която е установена и отстранена от РЗОК - Б. Жалбоподателката потвърждава, че своевременно е уведомена за горното и че са ѝ поднесени извинения с писмо изх. № 94-00-68/20.01.2014 г.

В проведения телефонен разговор госпожа Д.И.С. заявява, че е удовлетворена от отстраняване на допуснатата техническа грешка и декларира, че не поддържа жалба рег. № Ж-22/15.01.2014 г.

С писмо рег. № П-2607/30.04.2014 г. жалбоподателката уведомява, че оттегля искането си до Комисията относно злоупотреба с личните ѝ данни от страна на доктор В.Д.К.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона. В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В хода на административното производство по жалба рег. № Ж-22/15.01.2014 г. се изяснява, че описания в нея случай е резултат от допусната техническа грешка, установена и отстранена от РЗОК - Б. Жалбоподателката потвърждава, че своевременно е уведомена за горното с писмо изх. № 94-00-68/20.01.2014 г. от РЗОК -Б., че е удовлетворена от предприетите действия и че не поддържа жалбата си, депозирана пред КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, във връзка с чл. 30 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл. 56, ал. 1 от АПК, оставя без разглеждане - като недопустима, жалба рег. № Ж-22/15.01.2014 г., подадена от Д.И.С. срещу доктор В.Д.К. и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-48/14 г.

София, 25.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 21.05.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-48/05.02.2014 г., подадена от К.С.М. срещу ТД на НАП – Б.

Господин К.С.М. уведомява, че на 31.01.2014 г., ведно с приложенията към него, е получил ревизионен доклад № 1302696/23.01.2014 г., издаден от ТД на НАП – Б. Спрямо жалбоподателя,

в качеството му на физическо лице, е извършена ревизия и в хода на ревизионното производство данъчните служители - С.Д. и Д.Ж., са изисквали предоставяне на документи и писмени обяснения от три счетоводни кантори, упражняващи дейност, сходна с предмета на дейност на господин К.С.М. Жалбоподателят прилага копия от въпросните искания, от които е видно, че съдържат неговите имена, ЕГН, адрес за кореспонденция, адрес по местоживее, както и имейл адрес.

С писмо рег. № П-1253/06.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от ТД на НАП - Б. е изискано и депозирано писмено становище под рег. № С-1841/31.03.2014 г. В него е посочено, че Националната агенция за приходите е специализиран държавен орган за установяване, обезпечаване и събиране на публични вземания, и определени със закон, частни държавни вземания (чл. 2, ал. 1 от Закона за НАП). Подчертава се, че в изпълнение на законоустановените си правомощия НАП събира и обработва значителен обем информация, касаеща широк кръг лица. В конкретния случай, в съответствие с чл. 12, ал. 1 от ДОПК, със Заповед на ТД на НАП – Б. за възлагане на ревизия № 1301602/11.07.2013 г., спрямо К.С.М. е образувано ревизионно производство по установяване на данъци и задължителни осигурителни вноски.

Обръща се внимание, че съгласно чл. 37 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно или по инициатива на субекта - страна в производството. Лицето, срещу което е образувано производството е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, както и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които те се намират. Предвид факта, че горната информация не е предоставена от физическото лице, на К.С.М. е връчено, по реда на чл. 124 от ДОПК, уведомление, изх. № Р-13-2380/07.08.2013 г., че спрямо него основата за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК и ще се извърши т. нар. ревизия при особени случаи.

В съответствие с правомощията си по чл. 122 от ДОПК, органите по приходите изискват информация от счетоводни кантори – „Д.” ООД, СК „О.Р.Г.” и „К.Б.” ООД – всичките от град Б., относно размера на обичайните такси за дейността по счетоводното обслужване, на юридически лица и еднолични търговци, регистрирани и нерегистрирани по ЗДДС - за периода 2009-2011 г., каквато дейност е упражнявал и жалбоподателя.

В становището се изтъква, че органите на НАП са обработили личните данни на К.С.М. в съответствие с изискванията на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД и обработването е било необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора, с оглед защита на фиска. Определя се като неоснователно твърдението на жалбоподателя, че данните му се обработват в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД, тъй като са изискани при наличието на нормативно установено задължение за това, а съгласно чл. 37, ал. 1, ал. 3 и ал. 5 от ДОПК във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 11 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно от органа по приходите или по инициатива на субективната страна в производството. Обърнато е внимание, че когато съответните лични данни се изискват по реда на чл. 37, ал. 1, ал. 3 и ал. 5 от ДОПК във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 11 от ДОПК е налице хипотезата по чл. 36 з, ал. 1, т. 3, буква „а” от ЗЗЛД и администратора на лични данни ги предоставя на трети лица в изпълнение на законоустановено задължение на органите по приходите.

Междувременно, с писмо П-1556/20.03.2014 г. господин К.С.М. отправя молба - към жалба рег. № Ж-48/05.02.2014 г., да бъде приложено и копие на писмо с вх. № 10467/29.06.12 г., адресирано от „БТК” АД до ТД на НАП – Б.

Жалбоподателят счита, че това писмо свидетелства за продължаващото небрежно отношение към личните данни на гражданите на Република България - от страна на служителите на ТД на НАП – Б.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от К.С.М. срещу ТД на НАП - Б. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу ТД на НАП – Б. - поделение на Националната агенция за приходите - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 23.04.2014 г. КЗЛД обявява жалба рег. № Ж-48/05.02.2014 г., подадена от К.С.М. срещу ТД на НАП – Б. за допустима.

На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира ТД на НАП – Б. и ЦУ на НАП като ответни страни в производството. С писмо рег. № П 2657/30.04.2014 г. от ЦУ на НАП е изискано писмено становище по жалбата на господин К.С.М., в това число и информация за обстоятелствата, наложили индивидуализирането на жалбоподателя с личните му данни – имена, ЕГН, адрес за кореспонденция, адрес по местоживее, както и имейл адрес, при изискване на информация от трети лица – счетоводни кантори „Д.“ ООД, СК „О.Р.Г.“ и „К.Б.“ ООД, относно размера на обичайните такси за дейността по счетоводното обслужване на юридически лица и еднолични търговци, регистрирани и нерегистрирани по ЗДДС, за периода 2009-2011 г.

Жалба рег. № Ж-48/05.02.2014 г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 21 май 2014 г. На заседанието страните, редовно уведомени, не са явяват и не се представляват.

Разгледана по същество жалба рег. № Ж-48/05.02.2014 г. е основателна, тъй като събраните по административната преписка доказателства сочат, че лични данни са обработени от администратор на лични данни, в нарушение на принципа за пропорционалност при обработването, изразяващо се в разпространяването им при изискване на информация от трети лица – счетоводните кантори „Д.“ ООД, СК „О.Р.Г.“ и „К.Б.“ ООД. Обемът на разпространените лични данни дава възможност за пряко индивидуализиране на жалбоподателя – господин К.С.М. Нещо повече, запитването, отправено до посочените дружества съдържа и информация, свързана с извършваната ревизия, която сама по себе си не представлява лични данни, но която, обвързана с трите имена и единия граждански номер на физическото лице, дава възможност за идентифицирането му по безспорен начин.

Член 1, ал. 2 от ЗЗЛД гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни. Сред тях е и условието, посочено в чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, което следва да се съблюдава в съответствие с принципа, залегнал в чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.

Разпространяването на лични данни представлява обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция дадена в § 1 от ДР на ЗЗЛД. Разпространявайки личните данни на жалбоподателя, при търсене на информация за размера на обичайните такси за дейността по счетоводното обслужване, на юридически лица и еднолични търговци, регистрирани и нерегистрирани по ЗДДС - за периода 2009-2011 г., ТД на НАП – град Б. - поделение на Националната агенция за приходите, е нарушила принципа на пропорционалност, посочен в чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-48/05.02.2014 г., подадена от К.С.М. срещу ТД на НАП – Б., поделение на Националната агенция за приходите, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага на ТД на НАП – Б., поделение на Националната агенция за приходите, със седалище и адрес на управление гр. София, с ЕИК ***, административно наказание – имуществена санкция, в**

размер на 21 000 (дванадесет и една хиляди) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработила личните данни на К.С.М. в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов" № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-58/2014 г.

София, 25.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-58/13.02.2014 г., подадена от Л.К. срещу „Е.К.Б.” ЕООД.

В жалбата си господин Л.К. уведомява, че е получил извънсъдебна покана от „Е.К.Б.” ЕООД, в която е информиран, че има задължения към „Е.К.Б.” ЕООД на стойност 232,54 лева. Жалбоподателят твърди, че не е поръчвал или получавал стоки от „Е.К.Б.”, нито е бил негов дистрибутор. При справка, извършена в офис на дружеството, на господин Л.К. е обяснено, че вероятно е злоупотребено с личните му документи.

Жалбоподателят иска от Комисията да се установи откъде „Е.К.Б.” ЕООД разполага с личните му данни, както и какъв е произхода на задължението му към дружеството.

Изготвено е писмо изх. № П-1326/10.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, с което жалбоподателят се уведомява, че според чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) жалбата трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в неговата липсват. Обърнато е внимание, че съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис (в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис). На господин Л.К. е указано, че с оглед предприемане на действия по изясняване на фактите, описани в жалба рег. № Ж-58/13.02.2014 г. и предвид обстоятелството, че жалбата не е подписана, на основание чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, в тридневен срок от получаване на настоящето

писмо, следва да потвърди искането си със собственоръчен или електронен подпис. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания - в срок, на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, административното производство, образувано по неговата жалба ще бъде прекратено.

Независимо от указанията, дадени на господин Л.К., той не потвърждава жалбата си - със собственоръчен или електронен подпис, в законоустановения тридневен срок.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег. № Ж-58/13.02.2014 г., подадена от Л.К. срещу „Е.К.Б.” ЕООД, като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-62/2014 г.

София, 25.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-62/14.02.2014 г., подадена от А.С. срещу „Б.Т.К.” АД („БТК” АД).

Жалбоподателят уведомява, че е бил дългогодишен абонат на „БТК” АД и в края на 2013-та година, при закриване на телефонния му пост и при подаване на нужното едномесечно предизвестие, е информиран, че трябва да върне телефонния, който ползва. Господин А.С. връща апарата на 06.01.2014 г. и получава протокол, удостоверяващ връщане на ползваното оборудване. На 30.01.2014 г. жалбоподателят получава писмо, в което е уведомен, че дължи 215,10 лева. При справка с оператор на тел. 123, на клиента е разяснено, че сметката е изготвена на 03.01.2014 г., тоест преди връщане на телефонния апарат. То не е отразено в системата и потребителят следва да получи втора – актуална, сметка за дължимото към дружеството. Същевременно, в началото на месец февруари 2014-та година, господин А.С. получава заплашителни обаждания от колекторска фирма, в които се настоява за заплащане на въпросните 215,10 лева. При повторна справка с оператор на тел. 123 жалбоподателят с учудване научава, че през 2003-та година е получил два факс апарата, че трябва да ги върне и че това определя по-високия размер на сметката му. Господин А.С. заявява, че никога не е получавал факс апарати и не знае какво представляват тези устройства.

Жалбоподателят иска от Комисията да се установи на какво основание фирмата за събиране на задължения разполага с личните му данни, както и с телефонния му номер, който е към друг оператор.

Изготвено е писмо изх. № П-1402/13.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, с което жалбоподателят се уведомява, че според чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) жалбата трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в неговата липсват. Посочено е, че съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис. На господин А.С. е указано, че с оглед предприемане на действия по изясняване на фактите, описани в жалба рег. № Ж-62/ 14.02.2014 г. и предвид обстоятелството, че жалбата не е подписана, на основание чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, в тридневен срок от получаване на настоящето писмо, следва да потвърди искането си със собственоръчен или електронен подпис. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания - в срок, на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, административното производство, образувано по неговата жалба ще бъде прекратено.

Независимо от указанията, дадени на господин А.С., той не потвърждава жалбата си - със собственоръчен или електронен подпис, в законоустановения тридневен срок.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег. № Ж-62/14.02.2014 г., подадена от А.С. срещу „Б.Т.К.” АД, като недопустима и прекратява образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-90/2014 г.

София, 25.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № Ж-90/12.03.2014 г., подадена от М.Й.Й. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбоподателката уведомява, че е титуляр на четири телефонни номера към „К.Б.М.” ЕАД, един от които е предоставила на трето лице. Това трето лице спира да плаща сметките по предоставената карта и госпожа М.Й.Й. блокира, чрез Оператора, преотстъпения му номер. Макар и „блокиран”, за въпросния телефонен номер отново се формира сметка.

При запитване в офис на „Г.”, жалбоподателката е посъветвана да заяви, че е изгубила сим - картата си, за да може последната да бъде блокирана и да се издаде нова. При справка, тя получава отговор, че е издадена и друга карта и питайки как се е случило това - без присъствието, знанието

и подписа ѝ, е уведомена, че на служителката е наредено да издаде новата карта. Госпожа М.Й.Й. не получава адекватно обяснение за неправомерното, според нея, обработване на личните ѝ данни.

С писмо рег. № П-1563/20.03.2014 г. от „К.Б.М.” ЕАД е изискано писмено становище по жалба рег. № Ж-90/12.03.2014 г., в което се сочи, че на 05.03.2014 г. М.Й.Й. е подала заявление за смяна на сим – карта и смяната е извършена незабавно. Същевременно, в рамките на същия ден, в друг магазин на „Г.” се е явило лице, което е подало заявление за смяна на сим - карта към същия номер. Сочи се, че са поискани обяснения от служителя, приел заявлението. Според тях, то е подадено от мъж - клиент на Оператора и редовен платец, придружен от жена, която всъщност го е попълнила. Предвид множеството клиенти и суматоката в магазина, служителят не е проверил личните данни на жената и дали тя действително е М.Й.Й.

В становището си „К.Б.М.” ЕАД подчертава, че още на следващия ден – 06.03.2014 г., госпожа М.Й.Й. е подала ново заявление за смяна на сим – карта, за същия номер. Смяната е осъществена незабавно и на жалбоподателката са поднесени извинения за случилото се. Тя е уверена, че служителят, извършил нарушението, ще понесе съответната дисциплинарна отговорност.

С писмо рег. № П-2137/07.04.2014 г. „К.Б.М.” ЕАД депозира молба, с която моли КЗЛД да приеме приложеното Споразумение между Оператора и М.Й.Й., сключено на основание чл. 41 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), във връзка с чл. 20 от АПК. Към молбата е приложено цитираното Споразумение от 03.04.2014 г., в което се сочи, че потребителят оттегля жалба рег. № 90/12.03.2014 г., с която е сезирал КЗЛД и моли Комисията да уважи неговото волеизявление.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона. В чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от М.Й.Й. срещу „К.Б.М.” ЕАД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „К.Б.М.” ЕАД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Материалите, събрани в хода на административното производство по жалба рег. № 90/12.03.2014 г., в това число Споразумение от 03.04.2014 г. между „К.Б.М.” ЕАД и М.Й.Й., сключено на основание чл. 41 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл. 20 от АПК, предпоставят извода, че госпожа М.Й.Й. е удовлетворена от действията, предприети от Оператора и не поддържа жалбата си срещу него.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

На основание чл. 41 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл. 20, ал. 2 от АПК одобрява споразумението, сключено между страните по жалба рег. № Ж-90/12.03.2014 г. и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-33/2014 г.
София, 26.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.06.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-33/ 28.01.2014 г., подадена от И.Л.Б. срещу Общински културен институт „С.Б.“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от И.Л.Б. жалба, препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за защита на потребителите, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на Общински културен институт (ОКИ) „С.Б.“.

Жалбоподателят твърди, че е дарил книги на Столичната библиотека, като за целта са обработени личните му данни, без да е налице основание за това. Информира, че и преди това е дарявал книги, но единственото нещо което са изисквали от него е подаване на декларация удостоверяваща, че дарените книги са негови.

Господин И.Л.Б. моли Комисията да вземе мерки и да прекрати порочната практика да се изискват лични данни от дарителите на Столичната библиотека.

В подкрепа на твърденията си жалбоподателят прилага копия на следните документи: договор за дарение от дата 10.12.2013 г., сключен между него и ОКИ „С.Б.“ и Акт № 160/16.12.2013 г. за придобиване на библиотечни документи, постъпили без съпроводителни документи.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от ОКИ „С.Б.“ е изискано писмено становище и представяне на относими по случая доказателства.

В отговор г-жа Ц. – Директор на Библиотеката изразява становище (С-163/ 07.04.2014 г.) за неоснователност на подадената от г-н И.Л.Б. жалба. Твърди, че личните данни на жалбоподателят са обработени законосъобразно. Сочи, че личните данни на г-н И.Л.Б., в качеството му на дарител на ОКИ „С.Б.“ са обработени за целите на сключения между страните договор за дарение на книги и в изпълнение на „Наредба за реда за получаване и управление на даренията от Столична община“ (Наредбата), приета с решение № 76.08.02.2007 г. на Общински съвет – София. Госпожа Ц. твърди, че в Наредбата е утвърден образец на договор за дарение, същият приложен към становището, със задължителни реквизити - три имена, адрес, номер на лична карта и единен граждански номер, които дарителят следва да посочи.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-33/28.01.2014 г. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа всички нормативно определени реквизити. Налице са данни за жалбоподателят, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни. С

нея е сезиран компетентен да се произнесе орган - КЗЛД, която съгласно правомощията ѝ, визиращи в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу Общински културен институт „С.Б.“, който безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателя.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че Общински културен институт „С.Б.“ е изпълнил задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подал е заявление за регистрация и е регистриран като администратор на лични данни с идент. № 0017871 и заявени четири броя регистри.

На заседание на КЗЛД, проведено на 30.04.2014 г., жалба рег. № Ж-33/28.01.2014 г. е приета за процесуално допустима. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – И.Л.Б. и ответна страна – ОКИ „С.Б.“, в качеството му на администратор на лични данни.

На заседание на КЗЛД, проведено на 04.06.2014 г., жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от адв. Т. от Софийска адвокатска колегия, с представено в заседанието пълномощно. Адв. Т. не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания. Оспорва подадената от г-н И.Л.Б. жалба и моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, както и наведените от страните твърдения, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-33/ 28.01.2014 г., подадена от И.Л.Б. срещу ОКИ „С.Б.“, е неоснователна.

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установи, че на 10.12.2013 г. между страните И.Л.Б. - Дарител и ОКИ „С.Б.“ - Дарен е сключен договор за дарение на 7 (седем) броя книги на обща стойност 41 лв. (четиридесет и един лева). Договорът е надлежно подписан от дарителя и дарения.

Съдържащите се в договора данни за г-н И.Л.Б. - три имена, единен граждански номер, адрес, дата и място на издаване на лична карта - са в обем достатъчен за безспорното му индивидуализиране, с оглед което имат характера на лични данни по смисъла на закона. Действията по тяхното събиране и записване са действия по обработване на личните данни на г-н И.Л.Б., от страна на администратора на лични данни – ОКИ „С.Б.“.

Обработването е законосъобразно при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно и алтернативно са изброени условията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В конкретния случай не е спорно, че жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни на ОКИ „С.Б.“ за целите на сключения между тях договор за дарение от 10.12.2013 г. Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – ОКИ „С.Б.“ и физическото лице – г-н И.Л.Б., чиито данни се обработват за целите на договора е условие за допустимостта на обработването им, по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД), което кореспондира с целта на ЗЗЛД. По аргумент от § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съгласието може да бъде изразено и чрез конклюдентни действия – в случая с подписване на договора за дарение, с което г-н И.Л.Б. изразява съгласието си предоставените от него лични данни да се обработват от администратора за целите на сключване на договора.

За пълнота и във връзка с искането на жалбоподателят да се преустанови практика на ОКИ „С.Б.“ да се изискват лични данни от дарителите на Библиотека, следва да се отбележи, че договорите имат силата на закон за тези, които са ги сключили (чл. 20 а от Закона за задълженията и договорите) и за да породят правни последици между страните, последните следва задължително да бъдат индивидуализирани.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателят, в качеството му на дарител по договор за дарение от 10.12.2013 г., сключен между него и ОКИ „С.Б.“ са обработени от администратора на лични данни – ОКИ „С.Б.“ при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-33/28.01.2014 г., подадена от И.Л.Б. срещу ОКИ „С.Б.“, като неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-108/2014 г.

София, 26.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.06.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-108/ 25.03.2014 г., подадена от М.Ц.А. срещу „П.И.А.БГ“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от М.Ц.А. жалба, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

Жалбоподателят твърди, че „преди месец, месец и половина“ посетил магазин за автомобили

„Фолксваген“ и „Порше“, находящ се в гр. София, кв. „Овча купел“ и изпробвал качествата на нов лек автомобил. Твърди, че за целта служителите в магазина са копирали личната му карта и свидетелството му за управление на моторно превозно средство (СУМПС).

Господин М.Ц.А. счита, че тези действия са в нарушение на Закона за защита на личните данни и моли Комисията да предприеме необходимите мерки.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „П.И.А.БГ“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор процесуалният представител на дружеството – адв. Ш. изразява становище (С-181/14.04.2014 г.) за неоснователност на подадената от г-н М.Ц.А. жалба и твърди, че действията на дружеството по копиране на личната карта и СУМПС на жалбоподателя са законосъобразни.

Адвокат Ш. твърди, че на 26.02.2014 г. жалбоподателят е сключил договор за тест-драйв с „П.И.А.БГ“ ЕООД, съгласно който дружеството е предоставило на г-н М.Ц.А. свой собствен лек автомобил марка „Volkswagen Golf“, с временен рег. № *** и рама *****. Процесуалният представител информира, че автомобилът е предоставен на жалбоподателя за временно ползване, с цел изпитване на качествата на превозното средство. Информира, че автомобилът е застрахован от дружеството и сочи, че съгласно условията на застраховката, в случай, че настъпят щети по време на тест-драйва собственикът на автомобила е задължен по смисъла на чл. 206, 211, 224, 270, 272 и 274 от Кодекса за застраховането (КЗ) да представи на застрахователя информация за лицето, което е управлявало автомобила и данни за правоспособността му.

Адвокат Ш. твърди, че дружеството има законово основание - чл. 102, чл. 171 и чл. 177 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) да установи, че г-н М.Ц.А. притежава валидно свидетелство за управление на моторно превозно средство, както и законен интерес в последствие да докаже, че е изпълнило задължението си по чл. 102 от ЗДвП, като представи копие на СУМПС на водача, в случай че бъде поискано от компетентните органи.

Адв. Ш. допълва, че в случай, че г-н М.Ц.А. подаде до „П.И.А.БГ“ ЕООД искане за заличаване на личните му данни, дружеството ще „спазва своите задължения по закон“.

Като доказателства към становището са представени заверени копия на: застрахователни полици за застраховки „Каско“ и „Гражданска отговорност“; нотариално заверено пълномощно и подписан от г-н М.Ц.А. документ с дата 26.02.2014 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н М.Ц.А. жалба рег. № Ж-108/25.03.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес.

Жалбата е от компетентността на КЗЛД, насочена е срещу администратор на лични данни и има за предмет обработване на данните на жалбоподателя, съдържащи се в личната карта и СУМПС, които са лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „П.И.А.БГ“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателя.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че „П.И.А.БГ“ ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 283639.

На заседание на Комисията, проведено на 30.04.2014 г., жалба рег. № Ж-108/ 25.03.2014 г. е приета за процесуално допустима. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – М.Ц.А. и ответна страна – „П.И.А.БГ“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни.

В отговор на изискани от ответната страна допълнителни доказателства, процесуалният представител на дружеството представя: заверено копие на приети от „П.И.А.БГ“ ЕООД „Вътрешни правила за сигурност, задължителни за служителите, оторизирани с достъп до регистри с лични данни“ и бланка на договор за тест-драйв, приемо-предавателен протокол (Приложение 1) и Приложение 2, към договора.

Адвокат Ш. уточнява, че в случаите когато автомобилът за тест-драйв се предоставя на клиент за период по-дълъг от един работен ден, между представляваното от него дружество и лицето, се сключва договор за тест-драйв. В случаите, когато тест-драйва е в рамките на един работен ден и клиента е придружаван в автомобила от служител на дружеството, между клиента и „П.И.А.БГ“ ЕООД се подписва само „протокол“, копие от който е приложен към първото писменото становище на дружеството.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 04.06.2014 г., жалба рег. № Ж-108/25.03.2014 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от адв. Ш., с приложено по преписката пълномощно. Адв. Ш. не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания. Оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение като неоснователна. Процесуалният представител твърди, че представляваното от него дружество е обработило личните данни на г-н М.Ц.А. законосъобразно и уточнява че личните данни „междувременно вече са унищожени“.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-108/25.03.2014 г. е частично основателна.

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи, че на 26.02.2014 г. жалбоподателят - г-н М.Ц.А. е ползвал предлагана от „П.И.А.БГ“ ЕООД услуга „тест-драйв“. За времето от 13:05 до 13:10 часа на посочената дата на жалбоподателя е предоставен за изпитване лек автомобил марка „Volkswagen Golf“, с временен рег. № *** и рама *****, същият собственост на дружеството.

Страните не спорят, че във връзка с ползваната услуга служители на дружеството са копирали личната карта и СУМПС на г-н М.Ц.А..

За ползваната услуга е съставен документ, описан от процесуалният представител на дружеството веднъж като договор, втори път като протокол, подписан от г-н М.Ц.А., в който са

отразени трите му имена и телефонен номер. Непопълнени са другите полета от протокола относно единен граждански номер, номер и дата на лична карта (ЛК) и СУМПС и адрес.

Видно от съдържанието на документа е, че с подписа си г-н М.Ц.А. е декларирал, че притежава валидна шофьорска книжка, че ще съблюдава ограниченията за скоростта и изискванията на ЗДвП.

В подписания от г-н М.Ц.А. документ, декларация по смисъла на Приложение 2 от представения бланков договор за тест-драйв, липсва изрична клауза за копиране на документи за самоличност – лична карта и СУМПС, нито клауза че ксерокопие на същите ще бъдат съхранявани от администратора на лични данни, за какви цели и на кои лица ще бъдат предоставяни. Не съдържа и клауза, която да препраща за неуредените случаи към Общи условия или правила на дружеството, относно предлаганите от същото услуги. От дружеството са изискани Общи условия уреждащи предлаганата от същото услуга „тест-драйв“, но такива не са представени. Предоставен е бланков договор за тест-драйв, в едно с Приложение 1 и Приложение 2 към него.

Видно от съдържанието на бланковият договор за тест-драйв, дружеството изисква от ползвателя - лицето, на което предоставя автомобил за тест-драйв, документ за самоличност (паспорт или лична карта) само и единствено за справка, след което го връща незабавно (т. 4 от договора).

Личната карта и СУМПС са документи за самоличност (чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закон за българските документи за самоличност). Съдържащите се в тях данни са в обем достатъчен за безспорното индивидуализиране на съответното физическо лице, с оглед което имат характера на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Копирането и съхранението на личната карта и СУМПС са действия по обработване на съдържащите се в тях лични данни.

Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД „П.И.А.БГ“ ЕООД има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия и в съответствие с принципите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Обработването на лични данни на г-н М.Ц.А., чрез действия по копиране на свидетелството му за управление на моторно превозно е законосъобразно, с оглед което Комисията приема за неоснователна жалба в тази ѝ част. Налице е нормативно установено задължение (чл. 189, ал. 5 от ЗДвП) на администратора на лични данни – „П.И.А.БГ“ ЕООД, в качеството му на собственик на моторното превозно средство, в случай на нарушение на ЗДвП, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Комисията счита жалбата за основателна в частта ѝ касаеща обработване на личните данни на г-н М.Ц.А., чрез действия по копиране на личната му карта за целите на ползваната от него услуга „тест-драйв“. Събрани по административната преписка доказателства навеждат на извода, че обработването на личните данни на жалбоподателя е неправомерно, същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в чл. 4 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно и алтернативно са изброени условията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Комисията не споделя доводите на адв. Ш., че за копиране на документа за самоличност на жалбоподателя са налице условията за допустимост на обработването, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, 3 и 7 от ЗЗЛД и счита, че с действията по копиране на личната карта на жалбоподателя и съхранение на направеното копие, администраторът на лични данни е нарушил императивната разпоредба на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни и е обработил личните данни на жалбоподателя без

да е налице нито едно от условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Действията на дружеството по копиране на личната карта на г-н М.Ц.А. за целите на ползваната от жалбоподателя услуга „тест-драйв“ са в нарушение и на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД - събраните лични данни са несъотносими и надхвърлят целите, за които се обработват същите. В личната карта се съдържат данни за физическото лице в обем по-голям от необходимия за индивидуализирането му, като ползвател на предлаганата услуга. Още повече, че в представения бланков договор за тест-драйв и приложенията към него, в това число и подписания от г-н М.Ц.А. документ, ползвателят следва да се индивидуализира с три имена, единен граждански номер, номер и дата на личната карта, както и номер и дата за СУМПС. Личната карта се ползва само за справка, проверява се от дружеството и се връща незабавно на ползвателя (т. 4 от бланковия договор за тест-драйв).

От събраните по административната преписка доказателства и в частност от съдържанието на представените от ответната страна бланков договор за тест-драйв, Приложение 1 и Приложение 2, към договора и подписания от г-н М.Ц.А. документ, Комисията установи, че при обработване на личните данни на физическото лице, администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно да уведоми лицето и да му предостави информация за: целите на обработване на личните му данни; получателите и категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данни за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните и последиците от отказа за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Във връзка с констатираното административно нарушение на разпоредбата на чл. 19 от ЗЗЛД и съобразно оперативната самостоятелност дадена в чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията счита за целесъобразно, с оглед защитата на правата на физическите лица по ЗЗЛД и предотвратяване на последващи нарушения, да издаде задължително предписание на администратора на лични данни за спазване на разпоредбата на чл. 19 от ЗЗЛД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Взе предвид факта, че нарушението е първо за администратора на лични данни, както и обстоятелството, че личните данни на жалбоподателя са заличени. Мотивирана от това Комисията счита, че размера на административното наказание следва да бъде около минимума предвиден в закона за този вид нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-108/25.03.2014 г., подадена от М.Ц.А. срещу „П.И.А.БГ“ ЕООД за неоснователна в частта ѝ относно обработване на личните данни на жалбоподателя чрез действия по копиране на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

2. Обявява жалбата за основателна в частта ѝ относно обработване на личните данни на жалбоподателя чрез действия по копиране на личната му карта, с което са нарушени разпоредбите на чл. 4, ал. 1 и чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

3. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „П.И.А.БГ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, *****, в качеството му на администратор на лични данни административно наказание - имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) за нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.**

4. Издава задължително предписание на „П.И.А.БГ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, *****, в качеството му на администратор на лични данни, в**

изпълнение на разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД, да включи в сключваните от дружеството договори за тест-драйв отделна клауза, която да съдържа информация за: целите на обработване на личните данни на физическите лица; получателите и категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данни за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните и последиците от отказа за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни;

5. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от получаване на решението и указва на администратора на лични данни след изпълнение на предписанието да уведоми Комисията за защита на личните данни.

Решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-112/2014 г.

София, 26.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 04.06.2014 г. (Протокол № 22), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-112/31.03.2014 г. от Х.Г.Ц. срещу „Б.Е.Д.К.“ ООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че е обезпокоена от проведен разговор по телефона с лицето М.Т. за предоставяне на определен вид кредит с оферта „макс-кредит“. Г-жа Х.Г.Ц. проучила и установила, че посоченият кредит се предлага от „Б.Е.Д.К.“ ООД, с което дружество тя твърди, че няма взаимоотношения. Жалбоподателката е притеснена, че лицето разполага с нейните лични данни - имена и телефонен номер без знанието и съгласието ѝ, поради което счита, че са нарушени правата ѝ по Закона за защита на личните данни. Моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по компетентност. Жалбата е адресирана с копие до Комисията за защита на потребителите (КЗП).

Х.Г.Ц. не прилага относими към случая доказателства.

С писмо, изх. № П-2265/11.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и със съобщение, изх. № СЩ-49/19.05.2014 г. по реда на чл. 61, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК),

от жалбоподателката е изискано в срок да потвърди жалбата, да посочи дата на твърдяното нарушение, както и да приложи относими към случая доказателства (ако разполага с такива).

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо, изх. № П-2268/ 11.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Комисията за защита на потребителите е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая.

От КЗП е депозирано писмо, вх. № П-2874/13.05.2014 г., към което е приложен отговор с изх. № Р-03-477 от 01.04.2014 г., адресиран до г-жа Х.Г.Ц.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, с писмо, изх. № П-2267/11.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД, „Б.Е.Д.К.” ООД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК на администратора е указано в срок да предостави писмено становище, както и относими към жалбата доказателства.

С писмо, вх. № С-1901/23.04.2014 г. „Б.Е.Д.К.” ООД депозира становище, в което сочи, че дружеството няма взаимоотношения с жалбоподателката, включително и кредитиране. Уточнява се, че „Б.Е.Д.К.” ООД е небанкова финансова институция, с предмет на дейност отпускане на парични заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, вписано в регистър на БНБ с Удостоверение № BGR00250. При извършена проверка по настоящия случай е установено, че лицето М.Т. е служител на „Б.Е.Д.К.” ООД в представителен офис, находящ се в гр. В.Т. Служителят е провел през м. декември 2013 г. един телефонен разговор с жалбоподателката. В писмени обяснения М.Т. разяснява, че телефонният номер на г-жа Х.Г.Ц. му е предоставен от неин колега и настоящ клиент на дружеството. „Б.Е.Д.К.” ООД счита, че телефонният номер не може да доведе до индивидуализиране на физическото лице, поради което не попада в обхвата на определението за лични данни и не се ползва със защита по ЗЗЛД.

Към становището не са приложени доказателства.

При извършена служебна проверка е установено, че „Б.Е.Д.К.” ООД притежава Удостоверение № 310290 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са два регистъра: „Персонал” и „Контрегенти”.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от АПК, пред Комисията за защита на личните данни е образувано административно производство по жалбата.

В качеството си на страна в административното производство, с Протокол от 30.05.2014 г. Х.Г.Ц. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД срещу „Б.Е.Д.К.” ООД. При проведения телефонен разговор жалбоподателката категорично и ясно изразява волята си да десезира Комисията за защита на личните данни спрямо „Б.Е.Д.К.” ООД. Наличието на подаден отказ от жалба срещу посоченото дружество като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателката с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-112/ 31.03.2014 г. от Х.Г.Ц. срещу „Б.Е.Д.К.” ООД.

Решението може да се обжалва пред Административен съд София – град чрез Комисията за защита на личните данни в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-293/2014 г.

София, 26.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание проведено на 04.06.2014 г. (Протокол № 22), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж-293/22.04.2014 г. от А.М.А.

На електронния адрес на Комисията за защита на личните данни е постъпило искане от А.М.А., съдържащо твърдения за извършена злоупотреба с личните му данни. Г-н А.М.А. твърди, че без знанието и съгласието му в интернет-сайта на Бизнес каталог <http://nbkatalog.com> е публикувана обява, съдържаща личните му данни – имена, адрес, телефон и имейл. Предполага, че данните му са взети от Регистър БУЛСТАТ и неправомерно са публикувани. Жалбоподателят посочва, че чрез сайта е изискал да му бъдат изпратени потребителско име и парола, но в отговор е получил съобщение, че имейлът, посочен в обявата не се съдържа в базата им данни. Моли Комисията с оглед своите правомощия за предприеме съответни действия по компетентност.

В жалбата се съдържа твърдение, че на 15.04.2014 г. г-н А.М.А. е потвърдил подадена по интернет жалба, предвид на което е извършена служебна справка. Установено е, че в деловодната система на КЗЛД от лицето А.М.А. не е постъпвало друго искане. Входирано е запитване от А.М.А. с вх. № П-1090/26.02.2014 г. относно необходимост от регистрация в КЗЛД в качеството му на физическо лице, регистрирано в БУЛСТАТ.

В КЗЛД е постъпило електронно писмо с вх. № П-2936/15.05.2014 г. от г-н А.М.А., адресирано до сайта office@nbkatalog.com, в което подателят заявява, че не желае личните му данни да бъдат обработвани от този сайт без неговото изрично съгласие.

С писмо, изх. № П-2891/13.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, А.М.А. е уведомен за приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Уведомен е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени и личните му данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържа жалбата, с оглед определяне на нейната допустимост, от А.М.А. е изискана информация кога е узнал за твърдяното нарушение, да уточни искането си към административния орган, както и да приложи относими доказателства по

случая (ако разполага с такива). Г-н А.М.А. е уведомен, че ако нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Искането, подадено от А.М.А. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. При извършена служебна справка е установено, че искането е подадено по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. Но въпреки указанията, А.М.А. не потвърждава жалбата, не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни, не посочва дата на твърдяното нарушение. Съобщено му е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмо, изх. № П-2991/13.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на жалбоподателя на посочения електронен адрес за кореспонденция на 14.05.2014 г. в 12.03 ч. В рамките на указания срок г-н А.М.А. не потвърждава своето искане и не предоставя изискваната по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № Ж-293/22.04.2014 г. от А.М.А. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-65/2014 г.

София, 30.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджови и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 14.05.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г., подадена от А.Н.П. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г., подадена от А.Н.П. срещу „Б.М.Е.Б.“ („Б.“) ЕАД.

Жалбоподателят твърди, че на 07.06.2013 г. е подал жалба до „Б.М.Е.Б.“ ЕАД с искане личните

му данни да бъдат заличени от базата данни на дружеството, тъй като няма търговски взаимоотношения със същото. Сочи, че е получил официален отказ от „Б.“, поради което на 27.06.2013 г. подал повторна жалба със същото искане.

Господин А.Н.П. информира, че на 16.02.2014 г. е установил, че в базата данни на дружеството още фигурират личните му данни и моли Комисията за съдействие и помощ за заличаването им.

Към жалбата са приложени копие на: жалби с вх. № 28/07.06.2013 г. и № 30/27.06.2013 г., по описа на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, клон Бургас и молба от дата 16.02.2014 г., подадена от г-н А.Н.П.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е изискано писмено становище по случая и представяне на относими доказателства.

От дружеството изразяват становище (С-118/19.03.2014 г.) за неоснователност на жалбата. Твърдят, че по повод подадените от г-н А.Н.П. три жалби, „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е изпратило до жалбоподателя писма – отговори, съдържащи мотивиран отказ на искането за заличаване на личните му данни от базата данни на дружеството. Сочат, че за дружеството е налице законово основание – нормативно установено задължение по Закона за счетоводството, Закона за данъка върху добавената стойност и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за обработване/съхранение на личните данни на г-н А.Н.П. във връзка със сключен договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги от 15.07.2009 г. и не са налице предпоставките на чл. 28 а от ЗЗЛД за заличаване на личните данни на жалбоподателя от базата данни на дружеството.

Като доказателства към становището са представени заверени копия на: адресирани до жалбоподателя отговори, по повод подадените от него жалби до дружеството; разпечатка на електронни писма; извадка от билинг системата на „Б.“ и пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н А.Н.П. жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Налице са данни за жалбоподателят, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията ѝ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателя.

На 09.04.2014 г. е проведено редовно заседание на Комисията, на което жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г. е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – А.Н.П. и ответна страна – „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Страните са редовно уведомени за насроченото на 14.05.2014 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество. От ответната страна са изискани допълнителни доказателства за наличието на договорни отношения с жалбоподателя и издадени въз основа на тях счетоводни документи (фактури/месечни сметки за парични задължения по договора), както и доказателства кога и как жалбоподателят е получил отговор на подадените от него искания за заличаване на личните му данни от системата на дружеството.

В отговор процесуалният представител на ответната страна депозира писмо рег. № П-2733/07.05.2014 г., към което са приложени копия на: договор № 1003604501/15.07.2009 г., сключен между „К.“ ЕАД и г-н А.Н.П., както и сметки за задължения по договора с № 0014511855/26.09.2009 г., № 0014511858/01.01.2010 г., № 0014511881/20.09.2011 г. и № 0014511885/01.04.2012 г.

На 14.05.2014 г. е проведено открито заседание на Комисията, на което жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Я.З. с приложено към административната преписка пълномощно. Процесуалният представител на дружеството оспорва жалбата, моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г. е неоснователна.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят е упражнил правото си по чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД и е подал до администратора на лични данни – „Б.М.Е.Б.“ ЕАД три заявления, с идентично съдържание, за заличаване на личните му данни от базата данни на дружеството.

Подадените от г-н А.Н.П. писмени искания, отговарят на изискванията на чл. 29 и чл. 30 от ЗЗЛД, подадени са лично от физическото лице до съответния администратор на лични данни, съдържат име, адрес и др. данни за идентифициране на лицето, описание на искането, подпис, дата и адрес за кореспонденция, с оглед което същите имат характера на заявление по чл. 29 от ЗЗЛД.

Видно от съдържанието на отговори изх. № 28/20.06.2013 г., № 30/22.07.2013 г. и № 360/24.02.2014 г., по описа на дружеството, същите адресирани до жалбоподателя е че исканията на г-н А.Н.П. не са уважени. Налице е отказ за заличаване на личните му данни от базата данни на дружеството. Отказите са мотивирани, същите са законосъобразни.

Безспорно в случая е, че в качеството си на администратор на лични данни и правоприемник на „К.“ ЕАД, „Б.М.Е.Б.“ ЕАД обработва, чрез действия по съхранение, личните данни на жалбоподателя в качеството му на страна - потребител по безсрочен договор за предоставяне на обществени електронни услуги № 1003604501/15.07.2009 г., сключен между г-н А.Н.П. и „К.“ ЕАД.

Съхранението на личните данни на жалбоподателят е в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД), в качеството му на предприятие да съхранява в срок до три години съответните счетоводни документи (чл. 42, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 7, ал. 1 от Закона за счетоводството), както и нормативно установеното му задължение да съхранява в оригинален вид данъчните документи, издадени от него до 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на задължението, което документите удостоверяват (чл. 121, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност).

Безспорно е, че за ползваните от г-н А.Н.П. услуги по договора са начислени такси, отразени в сметки № 0014511885/01.04.2012 г., № 0014511881/20.09.2011 г., № 0014511855/26.09.2009 г. и № 0014511858/01.01.2010 г., в които жалбоподателят като задължено лице и съгласно изискванията на закона е индивидуализиран с три имена и адрес за кореспонденция (чл. 114, ал. 1, т. 7 от ЗДДС). Страните не спорят, че задълженията са погасени, но към момента на подаване на заявленията за заличаване на личните данни на г-н А.Н.П. от базата данни на дружеството, сроковете за съхранение на съответните документи не са изтекли, с оглед което за администратора на лични данни е налице нормативно установено задължение да обработва/съхранява личните данни на жалбоподателя до изтичането им.

С оглед гореизложеното Комисията приема, че към момента на депозиране на исканията на г-н А.Н.П. не са налице предпоставки за заличаване на личните му данни от базата данни на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД и постановените по този повод откази от дружеството са законосъобразни.

Водена от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № Ж-65/18.02.2014 г., подадена от А.Н.П. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-75/2014 г.

София, 30.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджови и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 14.05.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-75/24.02.2014 г., подадена от Н.Н.М. срещу „Б.Т.К.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-75/24.02.2014 г., подадена от Н.Н.М. срещу „Б.Т.К.“ (Б.Т.К.) ЕАД, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

Жалбоподателят информира, че на 01.11.2010 г., в магазин на „Д.“ сключил договор за предоставяне на мобилни услуги с Б.Т.К. ЕАД и твърди, че при подписване на договора личната му карта е копирана.

Господин Н.Н.М. твърди, че по повод сключеният с мобилния оператор договор през месец февруари 2014 г. е получил предупредително писмо от „Е.М.“ ООД за събиране на непогасени по договора задължения. Твърди, че нито при подписване на договора, нито при неговото подновяване е информиран, че личните му данни ще бъдат предоставени на колекторската фирма.

Към жалбата са приложени копия на: сключен между г-н Н.Н.М. и Б.Т.К. ЕАД договор за мобилни услуги с дата 01.11.2010 г.; предизвестие за прекратяване на договора и предупредително писмо от „Е.М.“ ООД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителни факти от значение за случая са изискани писмени становища и доказателства от Б.Т.К. ЕАД, „Е.М.“ ООД и „Д.К.“ ЕАД.

В отговор процесуалният представител на Б.Т.К. ЕАД изразява становище (С-106/ 14.03.2014 г.) за неоснователност на жалбата и твърди, че личните данни на жалбоподателя са законосъобразно обработени, събрани са за точно определени и законни цели и не са обработени по начин несъвместим с тези цели. Сочи, че г-н Н.Н.М. е страна по договор за предоставяне на мобилни услуги за номер *****, сключен с Б.Т.К. ЕАД, за целите на който е предоставил личните си данни доброволно.

Процесуалният представител на Б.Т.К. ЕАД твърди, че с подписване на договора жалбоподателят е изразил съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за целите на събиране на неизплатени по договора задължения и за реализиране на правата и задълженията на Б.Т.К. ЕАД. Твърди също, че по повод ползваните по договора услуги жалбоподателя има непогасени задължения в размер на 33, 98 лв. (тридесет и три лева и деветдесет и осем стотинки). В тази връзка и на основание сключен с „Е.М.“ ООД договор с предмет извънсъдебно събиране на вземания, на 06.02.2014 г. личните данни на жалбоподателя са предоставени на колекторската фирма за целите на събиране на непогасените му задължения, произтичащи от договора за предоставяне на мобилни услуги за номер *****.

Към становището са приложени като доказателства заверени копия на: договор за предоставяне на мобилни услуги за мобилен номер *****; допълнително споразумение към договора от 23.09.2012 г.; допълнително споразумение за прекратяване на договора от 21.11.2013 г.; месечни сметки № 1149760939/22.11.2013 г. и № 1151721482/23.12.2013 г.; договор сключен между Б.Т.К. АД и „Е.М.“ ООД, в едно със споразумение № 5 към него; пълномощни.

Процесуалният представител на „Е.М.“ ООД изразява становище (С-110/17.03.2014 г.) за неоснователност на подадената от г-н Н.Н.М. жалба и моли Комисията да я остави без уважение. Твърди, че дружеството, в качеството му на Изпълнител по сключен с Б.Т.К. ЕАД договор за услуги по събиране на вземанията, обработва личните данни на жалбоподателя за целите на събиране на просрочени задължения на г-н Н.Н.М. към Б.Т.К. ЕАД. Сочи, че след възлагане на случая и в изпълнение на договорните си задължения, дружеството е изпратило писмо до жалбоподателя с цел да напомни и информира г-н Н.Н.М. за просроченото му задължение към Б.Т.К. ЕАД.

Към становището са приложени заверени копия на: удостоверение за администратор на лични данни; извлечение от договор сключен между Б.Т.К. ЕАД и „Е.М.“ ООД; пълномощно; удостоверение за актуално състояние.

На проведено на 09.04.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалба с рег. № Ж-75/24.02.2014 г. е приета за частично допустима. Процесуално недопустима – просрочена, в частта ѝ относно твърдението на жалбоподателят, че при сключване на договора за предоставяне на мобилни услуги е преснимана личната му карта. В останалата ѝ част, относно твърденията на жалбоподателят за неправомерното обработване на личните му данни чрез действия по предоставянето им от Б.Т.К. ЕАД на „Е.М.“ ООД, жалбата е приета за процесуално допустима. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Н.Н.М., ответна страна – Б.Т.К. ЕАД, заинтересовани страни – „Е.М.“ ООД и „Д.К.“ ЕАД.

На 14.05.2014 г. е проведено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени.

Жалбоподателят не се явява, представлява се от г-жа К.К. – майка на жалбоподателя, с представено в заседанието изрично пълномощно.

Ответната страна – Б.Т.К. ЕАД се представлява от юриконсулт И., с приложено по административната преписка пълномощно.

За заинтересованата страна – „Е.М.“ ООД се явява юриконсулт Д., с представено в заседанието пълномощно.

„Д.К.“ ЕАД не се представлява.

Страните не сочат нови доказателства, нямат доказателствени искания.

Госпожа К. категорично заявява, че оттегля подадената от упълномощителя си жалба и

информира, че с процесуалния представител на Б.Т.К. ЕАД са постигнали споразумение, съгласно което ще погаси задължението на г-н Н.Н.М. към мобилния оператор.

Като анализира фактите и обстоятелствата по административната преписка, в това число категорично и недвусмислено изразената воля за оттегляне на жалбата, съобрази съдържанието на представеното изрично пълномощно в полза на г-жа К. и обема на представителната ѝ власт, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за прекратяване на образуваното по случая административно производство, поради оттегляне на жалбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от АПК административния орган, пред който има висящо административно производство следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

В конкретния случай по повод подадена от г-н Н.Н.М. жалба рег. № Ж-75/ 24.02.2014 г. пред КЗЛД е образувано административно производство, в хода на което пълномощникът на г-н Н.Н.М., г-жа К., оттегля жалбата и десезира Комисията от разглеждането на правния спор, повдигнат с жалбата.

Съгласно разпоредбите на АПК гражданите в административното производство се представляват по закон и по пълномощие по реда на Гражданския процесуален кодекс, пред административните органи гражданите могат да се представляват с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани (чл. 18 от АПК).

От съдържанието на представеното пълномощно, в полза на г-жа К. следва извода че същото е изрично. В обема на представителната ѝ власт се включва извършването на процесуални действия по разпореждане с предмета на спора, в това число и оттегляне на съответната жалба, подадена от упълномощите ѝ – г-н Н.Н.М.. Следователно изрично и недвусмислено изразената от пълномощника на г-н Н.Н.М. воля за оттегляне на жалбата, изхожда от лице с представителна власт и обвързва с последиците си упълномощителя.

С оглед гореизложено, Комисията за защита на личните данни счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 1 от АПК за прекратяване на образуваното пред Комисията административно производство по повод подадена от г-н Н.Н.М. жалба рег. № Ж-75/ 24.02.2014 г. Налице е искане, категорично и недвусмислено волеизявление за оттегляне на жалбата, изхождащо от активно легитимирана страна – страната по инициатива на която е започнало производството, представлявана от пълномощника си.

Г-жа Мария Матева – член на КЗЛД гласува с особено мнение като също счита, че образуваното по случая административно производство следва да бъде прекратено, но на основание постигнатото между страните споразумение.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1, във връзка с чл. 18, ал. 2 от АПК и чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закон за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство образувано по жалба рег. № Ж-75/ 24.02.2014 г., подадена от Н.Н.М. срещу „Б.Т.К.“ ЕАД, поради оттегляне на жалбата.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-125/2014 г.
София, 30.06.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.06.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-125/07.04.2014 г., подадена от М.Х.С. срещу подателя на сигнал № С-187/15.07.2013 г., по описа на Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от г-жа М.Х.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни. Жалбоподателката информира, че през месец юли 2013 г. срещу нея е подаден сигнал рег. № С-187/15.07.2013 г. в КПУКИ и е образувано административно производство по реда на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ), което към настоящият момент е приключило.

Госпожа М.Х.С. твърди, че на 12.02.2014 г. се е запознала с документите по административната преписка и е установила, че подателят на сигнала е представил в КПУКИ незаверено копие на граждански договор сключен между нея и „Регионален център за опазване на нематериалното културно наследство в Югоизточна Европа под егидата на ЮНЕСКО“, в който се съдържат личните ѝ данни.

Госпожа М.Х.С. счита, че с тези си действия подателят на сигнала е нарушил разпоредбите на Закона за защита на личните данни и моли Комисията за защита на личните данни да извърши проверка, откъде лицето притежава копие на подписания от нея граждански договор, както и кой му го е предоставил.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административният орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от КПУКИ е изискана информация, подкрепена със съответните доказателства, относно подателя на сигнал рег. № С-187/15.07.2013 г., по описа на КПУКИ.

В отговор (П-2945/16.05.2014 г.) г-н Н. – временно изпълняващ длъжността Председател на КПУКИ - уведомява, че Комисията е разгледала сигнал рег. № С-187/ 15.07.2013 г., подаден срещу проф. М.Х.С. и е постановила влязло в законна сила Решение РС-187-12-026/18.03.2014 г. Г-н Н. информира, че като доказателство за твърденията си лицето подало сигнала е предоставило незаверено копие на граждански договор сключен между „Регионален център за опазване на нематериалното културно наследство в Югоизточна Европа под егидата на ЮНЕСКО“ и г-жа М.Х.С.

Господин Н. се позовава на разпоредбата на чл. 32, ал. 2, т. 1 от ЗПУКИ и сочи че КПУКИ няма право да разкрива самоличността на лицето, подало сигнала срещу г-жа М.Х.С.

С писмо рег. № П-3027/20.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от г-жа М.Х.С. е изискано да уточни жалбата си, като индивидуализира лицето срещу което е подадена. В отговор (П-3289/31.05.2014 г.) жалбоподателката твърди, че не ѝ е известна самоличността на подателя на сигнала.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа М.Х.С. жалба рег. № Ж-125/07.04.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за

защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответния административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай г-жа М.Х.С. е сезирала КЗЛД с жалба насочена срещу лице, подало сигнал рег. № С-187/15.07.2013 г. срещу нея в КПУКИ. Подателят на сигнала, ответна страна в производството пред КЗЛД не е индивидуализиран от г-жа М.Х.С.

В тази връзка и с оглед обстоятелството, че административното производство пред КЗЛД е двустранно и е необходимо да се конституира ответна страна в същото, която да е безспорно индивидуализирана, до КПУКИ е изпратено писмо (П-2545/28.04.2014 г.), с което е изискана информация за подателя на сигнала срещу г-жа М.Х.С. В отговор от КПУКИ се позовават на разпоредбата на чл. 32, ал. 2, т. 1 от ЗПУКИ и уведомяват, че нямат право да разкриват самоличността на лицето, подало сигнала и не предоставят изисканата информация.

С оглед гореизложеното и невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни - ответна, пасивно легитимирана страна в производството, се налага извода за недопустимост на подадената от г-жа М.Х.С. жалба.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане подадената от М.Х.С. жалба рег. № Ж-125/07.04.2914 г., като процесуално недопустими, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П - 1587/ .2014 г. гр. София, 18.06.2014 г.

ОТНОСНО: *Искане от г-н И.Г. – главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие за становище относно приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.06.2014 г., разгледа искане с вх. № П - 1587/21.03.2014 г. от г-н И.Г. – главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че в Министерството на регионалното развитие е постъпило писмо с вх. № 70-00-386/ 10.03.2014 г. от „У.К.Б.“ АД относно възможността за предоставяне на достъп до регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“ (РН - НБД „Население“). В искането за становище е посочено, че целта на искания достъп е осигуряване на актуална информация от РН - НБД „Население“ за изпълнение на проект на банката за „Редизайн на кредитни процеси“, с който се цели анализ на кредитните процеси и възможности за оптимизирането им. Сочи се, че „У.К.Б.“ АД се позовава на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането за становище е посочено, че към писмото на банката са приложени типови документи „Искане за кредит на физическо лице“, което се попълва от кредитоискател (вкл. съпруг/а) и „Приложение № 1 към искане за кредит с вх. № дата“, което се попълва от поръчител/солидарен длъжник. Сочи се също, че в тези документи са включени текстове, съгласно които лицата (кредитоискател, неговия/та съпруг/а и поръчител/солидарен длъжник) потвърждават, че във връзка с искания кредит се съгласяват „У.К.Б.“ АД да прави запитвания и да получава данни относно гражданската им регистрация от НБД „Население“. Изложено е становище, че от предвиденото в документите съгласие, може да се приеме, че същото се отнася до действия, които Банката предприема във връзка с вземане на решение за отпускане на кредита и не кореспондира с останалите цели, за които данните ще се обработват - за анализ и оптимизиране на кредитните процеси, включително за събиране на непогасени задължения. Изложено е също становище, че предоставените от РН - НБД „Население“ данни на „У.К.Б.“ АД следва да се обработват единствено и само за целта на искания кредит, като допълнителното им обработване би било несъвместимо с тази цел и представлява нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.

Във връзка с гореизложеното е отправена молба за становище на КЗЛД, на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, съгласно действащото законодателство, допустимо ли е предоставянето на достъп до Регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“ на „У.К.Б.“ АД, при какви условия и за какви цели.

„У.К.Б.“ АД е акционерно дружество с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****. Посоченият предмет на дейност в Търговският регистър, поддържан от Агенция по вписванията е: 1. публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставяне на кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск; 2. извършване на платежни услуги по смисъла на закона за платежните услуги и платежните системи; 3. издаване и администриране на други средства за плащане (пътнически чекове и кредитни писма), доколкото тази дейност не е обхваната от т. 2; 4. приемане на ценности на депозит; 5. дейност като депозитарна или попечителска институция; 6. (отм. 24.09.2009); 7. финансов лизинг; 8. гаранционни сделки; 9. търгуване за собствена

сметка или за сметка на клиенти с: а) инструменти на паричния пазар - чекове, менителници, депозитни сертификати и други извън случаите по т. 10; б) чуждестранна валута и благородни метали; в) финансови фючърси, опции, инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти, както и други дериватни инструменти, извън случаите по т. 10; 10. търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и други услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти; 11. парично брокерство; 12. консултации на дружества относно тяхната капиталова структура, отраслова стратегия и свързани с това въпроси, както и консултации и услуги относно преобразуване на дружества и сделки по придобиване на предприятия; 13. придобиване на вземания по кредити и друга форма на финансиране (факторинг, форфетинг и други); 14. придобиване и управление на дялови участия; 15. отдаване под наем на сейфове; 16. събиране, предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиенти; 17. (отм. 29.02.2012); 18. (отм. 30.03.2007); 19. (отм. 30.03.2007); 20. (отм. 30.03.2007); 21. (отм. 30.03.2007); 22. други дейности, извън посочените в т. 1 - т. 16, когато това е необходимо във връзка с осъществяването на дейността на банката и/или при необходимост от предоставяне на спомагателни услуги по смисъла на закона за платежните услуги и платежните системи и/или в процеса на събиране на вземанията и по предоставени кредити. банката може да създава или да придобива дружества за извършване на спомагателни услуги.; 23. извършва други подобни дейности, определени с наредба на БНБ.

За осъществяване на своята дейност „У.К.Б.“ АД обработва данни на физически лица. В тази връзка дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и като такъв е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни, подържан от КЗЛД, с уникален идентификационен номер 17830. Дружеството е заявило 15 броя регистри, както следва:

1. система за оценка на кредитния риск - физически лица;
2. дневник на сделките за покупко - продажба на корпоративни ценни книжа;
3. система за оценка на кредитния риск физически лица - корпоративни клиенти;
4. персонал;
5. система за ценни книжа, дневник за нарежданията на клиентите и за сключените сделки;
6. депозитарни услуги;
7. приложение с информация по администриране на транзакции за взаимни фондове пайниър;
8. исторически системи;
9. система за планиране на ресурсите;
10. външен доставчик на услуги по договор;
11. основен клиентски регистър;
12. регистър на комунални и периодични плащания;
13. система за интернет банкиране;
14. жалби;
15. регистър Мъниграм.

Обработването на личните данни, съгласно дефиницията, дадена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Предоставянето от един администратор - Министерството на регионалното развитие, на

друг администратор, в случая „У.К.Б.“ АД, който се явява и трето лице по смисъла на т. 11 от параграф 1 на ДР на ЗЗЛД, на лични данни на физически лица, съдържащи се в Националната база данни „Население“, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД „ГРАО“), би представлявало „обработване на личните данни“, което би се извършило чрез предоставяне на данните, съгласно определението, посочено в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

В приложения образец на „Искане за кредит на физическо лице № ..., дата...“ се събира следната информация за кредитоискател: име, презиме, фамилия, пол, дата на раждане, ЕГН, информация от документ за самоличност: номер на документа, дата на издаване, валидност, издаден от, националност. Посочва се също така информация за местоживеене/постоянен адрес - п.код, град, район/улица №, жилище №, както и адрес за кореспонденция - п. код, район/улица №, жилище №, пощенска касета №. Посочва се и домашен телефон/мобилен телефон/електронен адрес. Друга информация, която се изисква, е такава за образование, семейно положение, информация за брой деца под 18 год., настоящ жилищен статус.

За съпруга/съпругата на кредитоискателя се изисква следната информация: име, презиме, фамилия, пол, дата на раждане, ЕГН, информация от документ за самоличност: номер на документа, дата на издаване, валидност, издаден от, националност. Друга информация, която се изисква, е такава за образование, както и за домашен телефон/ служебен телефон/ мобилен телефон/електронен адрес.

В Приложение № 1 към „Искане за кредит с вх.№ ..., дата.....“ се събират лични данни за солидарен длъжник/поръчител. Събират се следните данни: име, презиме, фамилия, пол, дата на раждане, ЕГН, информация от документ за самоличност: номер на документа, дата на издаване, валидност, издаден от, националност. Посочва се също така информация за местоживеене/постоянен адрес - п.код, град, район/улица №, жилище №, както и адрес за кореспонденция - п.код, район/улица №, жилище №, пощенска касета №. Посочва се и домашен телефон/мобилен телефон/ мобилен телефон/електронен адрес. Друга информация, която се изисква, е такава за образование, професия, семейно положение, информация за брой деца под 18 год., имена и ЕГН на съпруг/съпругата, настоящ жилищен статус.

В приложената бланка на искане за кредит фигурира също така текст на декларация, която се подписва от физическото лице – кредитоискател, негов/а съпруг/а, като и от поръчителя/ солидарен длъжник, с която те потвърждават, че във връзка с искания кредит се съгласяват „У.К.Б.“ АД самостоятелно или чрез „Е.Б.“ ЕАД да използва техните лични данни за кредитни проверки, електронно или ръчно, както и да прави запитвания, и да получава данни относно гражданската регистрация от Националната база данни „Население“, като тези данни да бъдат обработвани съобразно раздел 1, точка 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Във връзка с изложеното по-горе, за да бъде налице законосъобразно обработване на данните, следва то да бъде извършено само при наличие на поне едно условие от дадените алтернативно в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването, което следва да бъде налично към момента на започване на обработване на данните.

Тук могат да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни“, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните.

Според т. 2 на цитирания чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация на трети лица) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. По смисъла на § 1, т. 13 от ЗЗЛД, „съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице по смисъла на ЗЗЛД са следните:

- да е свободно изразено – т.е. предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;
- да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;
- да е конкретно – т.е. съгласието следва да бъде предоставено от лицето чиито данни ще се обработват в конкретен обем и за конкретни цели;
- да е информирано – лицето, предоставящо данните, следва да бъде уведомено от администратора относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител, целите на обработването на личните данни, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, информация за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг;
- да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Съгласно разпоредбата на т. 3 на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. Подаване на искането за отпускане на кредит е основание за обработване на личните данни на кредитоискателя, негов/а съпруг/а, солидарен длъжник/поръчител на това основание по т. 3 на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Във връзка с гореизложеното може да се приеме, че са налице основания за допустимо обработване на лични данни чрез предоставянето им, на основание чл.4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, по отношение на следните лица – кредитоискател, съпруг/съпруга на кредитоискателя и солидарен длъжник/попечител.

Следва да се направи обаче разграничение между **предоставянето на информация** от Национална база данни „Население” при наличие на условие за допустимост по смисъла на чл. 4 от ЗЗЛД и **предоставянето на достъп** до Национална база данни „Население”. В редица нормативни актове, като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ), законодателят е разписал предоставянето на достъп до тази база данни. Обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни - Министерството на регионалното развитие следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Няма правна пречка, при поискване от страна на „У.К.Б.” АД, Министерството на регионалното развитие да предоставя информация (а не достъп), съставляваща лични данни, в този смисъл са и изразените от КЗЛД становища с рег. № 7934/2010 г. и рег. № 10818/2010 г.

Чл. 106, ал. 4 и ал. 5 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) дава възможност Министърът на регионалното развитие и благоустройството */б.а. към настоящия момент Министърът на регионалното развитие/* да сключва споразумения за предоставянето на данни от регистрите и в това число от Национална база данни „Население“.

Във връзка с представените документи към искането за становище може да бъде споделено становището, изложено в писмото на г-н И.Г., а именно, че предвиденото в документите съгласие се отнася до действия, които Банката предприема във връзка с вземане на решение за отпускане на кредита и не кореспондира с останалите цели, за които е посочено, че данните ще се обработват - за анализ и оптимизиране на кредитните процеси, включително за събиране на непогасени задължения.

Прави впечатление, че в искането на „У.К.Б.” АД до Министерството на регионалното развитие се иска информация, съставляваща лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и на трети лица по смисъла на определението, дадено в т. 11 на параграф 1 от ДР на ЗЗЛД. Искане се информация за:

- деца - ЕГН или дата на раждане, име, постоянен адрес, гражданство за починалите – номер, дата и място на съставяне на акта за смърт;
- майка - ЕГН или дата на раждане, име, постоянен адрес, гражданство, за починалите - номер, дата и място на съставяне на акт за смърт;
- баща - ЕГН или дата на раждане, име, постоянен адрес, гражданство, за починалите - номер, дата и място на съставяне на акт за смърт;
- братя/сестри – ЕГН или дата на раждане, име, постоянен адрес, гражданство, за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт, име на другия родител – ако е еднокръвен или едноутробен.

Не може да се възприеме становището на Банката, че в разглеждания случай са изпълнени едновременно условията, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД. Банката излага виждането, че са налице и двете посочени по – горе обстоятелства, тъй като от една страна физическите лица, страни по договор за кредит, предварително чрез декларация са дали изрично своето съгласие за „обработка” и съхранение на личните им данни, а от друга страна обработването е необходимо за изпълнение на задълженията по договор за кредит, включително за целите по организиране принудителното събиране на непогасените задължения по същите кредитни сделки.

Формално погледнато се прилага бланка на искане за отпускане на кредит, а не бланка на договор за кредит. Освен това лицата (кредитоискател, негов/а съпруг/а, солидарен длъжник/поръчител) дават съгласие техните данните да се обработват „във връзка с искания кредит”, което може да се приеме като съгласие за действия, които Банката предприема във връзка с решение за отпускане на кредита и не кореспондира с останалите цели, за които е посочено, че се иска достъп до данните – анализ и оптимизиране на кредитните процеси, в това число и събиране на непогасени задължения.

В тази връзка не би могло да се приеме, че Банката на база на едно такова искане за кредит, по което може да се сключи договор, но може и да не се сключи, има правно основание, на посочените разпоредби - чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3, да иска достъп до НБД „Население” и да обработва и данни на трети лица. За обработването на данни за тези лица няма съгласие по смисъла т. 2 от ал. 1 на чл. 4 от ЗЗЛД. Правното основание по т. 3 също е спорно, тъй като едно искане за кредит, формално не е договор. За да се предоставят данни за трети лица следва да се представят документи, от които да е видно, че е налице правен интерес на Банката за получаването им. Гражданско – процесуалния кодекс например дава възможност за издаване на съдебно удостоверение на лицата по смисъла на чл. 186.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното:

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие може да предоставя конкретна информация, а не директен достъп на „У.К.Б.” АД за клиенти на Банката или за трети лица по смисъла на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗЛД, от Национална база данни „Население“, подържана от ГД „ГРАО“ – МРР, при наличие на условие за допустимо обработване по чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

В конкретния случай КЗЛД счита, че по отношение на следните лица – кредитоискател, съпруг/съпруга на кредитоискателя и солидарен длъжник/попечител са налице условия за допустимо обработване на лични данни, чрез предоставянето им на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П - 1557/ 2014 г.
гр. София, 18.06.2014 г.

ОТНОСНО: *Искане от г-н И.Г. - главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие за становище относно приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.05.2014 г., разгледа искане с вх № П-1557/20.03.2014 г. от г-н И.Г. - главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е относно предоставяне на достъп до РН - НБД „Население“. В искането е посочено, че в Министерството на регионалното развитие е постъпило писмо с вх. № АУ-04-62/07.03.2014 г. от кмета на Община В., относно предоставяне на достъп до регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“, на г-н П.П. - заместник-кмет на община В. и длъжностно лице по гражданското състояние, съгласно заповед № 0180/27.01.2014 г. на кмета на община В. Отправена е молба за становище до КЗЛД на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД относно това допустимо ли е предоставянето на достъп до РН - НБД „Население“ на заместник - кмета на Община В. Към искането е приложено копие на писмо с вх. № АУ-04-62/07.03.2014 г. Писмото е от кмета на община В. чрез ТЗ „ГРАО“ - гр. В. до Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие. В него е посочено, че във връзка със Споразумение № 08-В-47/09.05.2007 г. между община В. и МРРБ и съгласно т. 6.3 от същото се прави предложение да се утвърди с право на достъп и работа с Национална база данни „Население“ зам. кмета на община В., за когото е посочено, че притежава универсален електронен подпис, съгласно изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис /ЗЕДЕП/. Сочи се, че във връзка с предоставения достъп лицето ще извършва справки в Национална база данни „Население“. Към писмото са приложени два документа, за които е посочено, че са:

1. Приложение, съгл. т. 6. 3 от Споразумението - 2 броя;
2. Заверени копия на заповед № 4705/30.12.2013 г. и заповед № 0180/27.01.2014 г. на кмета на община В. за длъжностни лица по гражданско състояние и гражданска регистрация за 2014 г.

В заповед № 0180/27.01.2014 г. е посочено, че на основание чл. 44, ал. 1, т. 14 от ЗМСМА и чл. 35, ал. 3 и чл. 92, ал. 1 от ЗГР на г-н П.Х.П. са възложени функциите на длъжностно лице по гражданското състояние и гражданската регистрация с всички права и задължения, произтичащи от Закона за гражданската регистрация.

Предвид това, че визираното споразумение в писмото на кмета на община В. не е приложено към искането за становище, с писмо изх. № П-1730/27.03.2014 г., същото е поискано от г-н И.Г. - гл. директор на ГД „ГРАО“ - МРР, на основание чл. 35 и чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс и чл. 30, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/. С писмо вх. № П-2030/03.04.2014 г. от г-н И.Г. е получено копие от Споразумение № 08-В-47/ 09.05.2007 г. Споразумението е сключено на 09.05.2007 г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и в изпълнение на чл. 23, ал. 1 и чл. 114, ал. 1, т. 2 /отм./ от ЗГР във връзка с чл. 4, ал. 1 т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД между община В., представлявана от К.Й. - кмет на община В. /потребител/ и МРРБ, представлявано от А.Г. - министър на регионалното развитие и благоустройството /администратор/. Предмет на споразумението е предоставяне на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 5 от ДР на ЗЗЛД от НБД „Население“, поддържана от ГД ГРАО“, от администратора на потребителя. В т. 3 на споразумението е посочено, че данните по т. 1 се предоставят от потребителя за работа с диалоговата

система на НБД „Население“ само за служители в отделите по гражданска регистрация и гражданско състояние при изпълнение на задълженията им по ЗГР. Споразумението се сключва безсрочно /т. 4. 1/.

В т. 5.1 е посочено, че администраторът се задължава да предоставя за „ползване/работа“ на потребителя данни от автоматизирани информационни фондове на национално равнище (Национална база данни „Население“) за извършване на справки в диалогов режим на работа в НБД „Население“, само от служителите на потребителя, описани в Приложение № 1 неразделна част от споразумението. Това приложение, за което е посочено, че е неразделна част от споразумението не е изпратено в КЗЛД.

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон.

Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянния адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват /в населеното място, в което е настъпило събитието/събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретна община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Съгласно чл. 22 от ЗГР регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регистърът на населението се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта.

Във всички случаи на предоставянето на достъп до РН - НБД „Население“ на дадено лице, в случая заместник - кмет на община В., представлява действие по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни (в случая предоставянето достъп) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост.

Достатъчно е наличието на поне едно от горепосочените и дадени алтернативно в закона основания, за да е налице допустимо и законосъобразно обработване на лични данни.

В разглеждания случай предоставянето на достъп на определени лица въз основа на споразумението е на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД т.е. налични са условия за допустимо обработване на личните данни.

Регистрите за гражданското състояние и регистъра на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР).

Съгласно чл. 106, ал. 1 ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Законът за гражданската регистрация се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни при предоставяне на лични данни на трети лица. Кметът на общината в качеството си на длъжностно лице по гражданско състояние на територията на общината може да възлага тази функция с писмена заповед на кметове на кметства и кметски наместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация /чл. 35, ал. 3 от ЗГР/. Предвид разпоредбата на ал. 3 на чл. 35 няма пречка такава функция да бъде възложена на заместник - кмет, в случая на заместник - кмета на община В. В чл. 106, ал. 3 от ЗГР е посочено, че длъжностните лица от общинските администрации, изпълняващи дейности по гражданската регистрация, както и консулските длъжностни лица в чужбина имат право на безвъзмезден достъп до данните в електронните регистри на национално ниво. В ал. 4 на чл. 106 е посочено, че условията за достъп и за предоставяне на данни от регистрите се определят със споразумение между министъра на регионалното развитие и потребителя по ред, определен в наредбата по чл. 113, ал. 1. В тази наредба с наименование Наредба № РД - 02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация е посочено, че кметът на общината определя на територията на цялата община длъжностните лица по гражданска регистрация, на които се предоставя достъп и посочва задълженията им във връзка с предоставения достъп /чл. 153, ал. 2/. В ал. 3 на чл. 153 е посочено, че за лицата с предоставен достъп задължително се посочват име и ЕГН, длъжност, отдел/звено, дирекция, адрес на електронна поща, телефон за връзка.

В изложения казус са налични основания за допустимо обработване на лични данни по Закона за защита на личните данни, аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 на ЗЗЛД. Също така е налично условие за предоставяне на искания достъп, съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Няма правна пречка кметът на община В., в качеството му на лице по гражданско състояние, да възложи тази си функция на заместник - кмет на общината, в конкретния случай г-н П.П. В изложения казус са налични основания за допустимо обработване на лични данни по Закона за защита на личните данни, аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 на ЗЗЛД. Комисията счита, че е налице условие за предоставяне на искания достъп, съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР.

Достъпът до РН - НБН „Население“ на длъжностните лица по гражданското състояние следва да се осъществява в съответствие със Споразумение № 08-В-47/09.05.2007 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (49) 2014 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид